

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA

Treći dan rada

26. april 2018. godine

(Sednica je počela u 10.20 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*

*

*

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 67 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutan 91 narodni poslanik, odnosno da je prisutno najmanje 84 narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa, želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287 Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Imam pitanje da postavim ministru odbrane, Aleksandru Vulinu – zašto nije povukao Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o upotrebi Vojske Srbije i drugih snaga odbrane u multinacionalnim operacijama van granica Republike Srbije i zašto nije podneo novi tekst predloga kojim bi se ukinulo postojanje zakona u celini? Takođe, zašto nije povukao Predlog odluke o usvajanju godišnjeg plana upotrebe Vojske Srbije i Predlog odluke o učešću pripadnika Vojske Srbije u multinacionalnim operacijama u 2018. godini?

Zato što bi to predstavljalo, pre svega, uštedu nekoliko milijardi dinara, što bi od toga mogle da dobiju i Vojska i Policija više novca da se povećaju plate, poboljša standard vojnika i policajaca, a najvažnije od svega, što je naša država

pred takvim iskušenjima da nam svaki vojnik u određenom trenutku može biti dragocen, a ovde su birani, pretpostavljam, sposobni vojnici ili oni koji su među najsposobnijim, sada kada ih otadžbina treba da budu u otadžbini na taj način da su nam vojska i policija sposobnije u slučaju hitne potrebe, da nema nikakve surevnjivosti između onih koji idu u strane misije i onih koji ostaju u otadžbini, ne idu nigde i, s druge strane, da ovo sve bude u sklopu podizanja opšteg standarda vojske i policije, da im rast plata bude mnogo brži od plata drugih u javnom sektoru, da njihove plate budu u toj meri pristojne da ne brinu o svojoj egzistenciji i egzistenciji porodice u trenutku kada treba da se odazovu na poziv otadžbine i stupe u njenu odbranu.

Podržao sam juče mogućnost da profesionalni vojnici ostanu u službi do 53. godine, dakle do sticanja prava na penziju na osnovu radnog staža, s obzirom na to da imaju beneficirani radni staž.

U svakom slučaju, naša vojska i policija u ovim sudbonosnim trenucima biće najснаžnija zaštita otadžbine. Ministarstvo bi trebalo samo tome da se posveti i da se okane učešća u stranim misijama, bilo da je reč o misijama UN ili EU, tu nikakve suštinske razlike nema. Zamislite više stotina naših vojnika i oficira da se nađe van otadžbine a Šiptari krenu na Kosovo, Hrvati i muslimani na Brčko ili Hrvati na levu obalu Dunava u Bačkoj.

To su, dakle, sve konkretni i veoma važni razlozi. Zbog tih razloga potrebno je da nam Vojska i Policija budu što zadovoljnije svojim socijalnim položajem, da imaju u perspektivi mogućnost da dobiju stanove za određen broj godina službe, naravno, u toku radnog veka, da mogu te stanove po povoljnim cenama da otkupe, da postanu njihovi vlasnici. Kada je vojska zadovoljna, kada nije gladna, kada je dobro opremljena, ona je mnogo raspoloženija i spremnija za oružanu borbu nego kada vojnik razmišlja ima li dete nešto da mu pojede tog dana, kako će u školu, kako će platiti obdanište, kako će kupiti udžbenike i sve ostalo. Isto je reč o policajcima. Policajci bi trebalo u toku rata da budu sastavni deo oružanih snaga, prema tome, moraju uživati isti status kao vojnici da bi ispunili svoju obavezu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Prva dva pitanja upućujem republičkoj javnoj tužiteljki, gospođi Zagorki Dolovac – šta je učinila, da li je postupila i, ako jeste, kako je postupila i, ukoliko nije, zbog čega nije, povodom moje inicijative upućene njoj 5. decembra 2017. godine kako bi pred Ustavnim sudom pokrenula postupak, odnosno inicirala zabranu delovanja organizacije Nacionalni srpski front? Ta inicijativa nije bila amaterska, nije bila u formi jedne rečenice ili običnog pitanja. Ona je bila vrlo detaljna, pravno pripremljena, upravo onako kako i treba, i gospođa Dolovac je mogla praktično samo da je prosledi Ustavnom sudu Srbije. Međutim, ja već

mesecima ne dobijam nikakav odgovor na ovo pitanje i stoga ga ponavljam ili iniciram ovde.

Drugo pitanje takođe upućujem gospođi Zagorki Dolovac. Naime, da li je u nameri da takođe pred Ustavnim sudom inicira zabranu SRS, a nakon presude međunarodnog mehanizma kojom je predsednik SRS, gospodin Vojislav Šešelj, osuđen kao ratni zločinac za podstrekivanje progona naših sugrađana 1992. godine u Hrtkovcima? On kao neko ko je predstavljao i tada a i sada stranku svoju, SRS, koji se ne libi toga da i javno izrazi da negira tu presudu, da negira taj zločin i da je spreman da ga, nadam se ne na taj način, ponovi, ovo je apsolutno osnovan uslov i povod da republička javna tužiteljka pred Ustavnim sudom odmah inicira zabranu ove političke partije koja u svom delovanju i danas podstiče na progon naše sugrađane nesrpske ili drugačije nacionalnosti.

Sa treće strane, s obzirom na to da pokušavam ovim parlamentarnim putem kroz institut poslaničkog pitanja, da komuniciram bar na ovaj način sa gospođom Dolovac i dobijem neke odgovore, to se ne dešava punih pet meseci, ja sam u jednom trenutku pitala kada ima nameru da se probudi iz zimskog sna. Međutim, zaista se pitam da li je gospođa Dolovac uopšte dobro.

Stoga treće pitanje upućujem ministru unutrašnjih poslova i gospođi Neli Kuburović. Dakle, neću se zaustaviti uprkos svim uvredama i pretnjama koje u kontinuitetu traju od strane Vojislava Šešelja i koje se vi pravite da ne čujete, ali vama na čast. Dakle, tražim od ministra Stefanovića i Nele Kuburović da mi odgovore na pitanje da li je Zagorka Dolovac živa uopšte. Da li ta žena radi, postoji i čime se uopšte bavi u svim ovim mesecima? Jer ja duboko verujem da se ona ili odselila ili nije više među nama, iako bih to volela da se dokaže da nije tačno.

Drugi set pitanja, odnosno četvrto pitanje upućujem ministru zaštite životne sredine Goranu Trivanu. Tražim da mi odgovori da li je nadležna inspekcija za zaštitu životne sredine bila u „Petrohemiji“, da li je obavila inspeksijski nadzor nad postrojenjem odnosno fabrikom „FEP“ za proizvodnju plastike za koju imam saznanja, dokumentovana saznanja, da se iz nje u vazduh već više od godinu dana, dakle od februara prošle godine, emituje kancerogeni hrom.

Zaposleni su na to odmah upozorili još februara prošle godine, menadžment „Petrohemije“ Pančevo je sa tim takođe bio odmah upoznat, međutim rukovodstvo „Petrohemije“ Pančevo nije želelo da zameni peć koja je porozna pod opravdanjem da to puno košta, a da bi se time i prikrilo problem uoči preuzimanja „Petrohemije“ od strane budućeg ruskog vlasnika ili suvlasnika. Dakle, tražim da mi se odgovori da li je inspekcija bila tamo i da li se uopšte zanima za trovanje Pančevaca i Beograđana kancerogenim hromom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Slaviša Ristić.

Izvolite.

SLAVIŠA RISTIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Ja vas molim ako mogu... Ne računajte mi ovo vreme, molim vas, ja ne mogu sada da iznesem ono što sam želeo.

Pitanje upućujem...

(Nataša Sp. Jovanović dobacuje s mesta.)

PRESEDAVAJUĆI: Molim narodne poslanike da omoguće svom kolegi da postavi pitanje.

SLAVIŠA RISTIĆ: Računam 30 sekundi da ćete mi vratiti.

Pitanje upućujem predsedniku Republike, Aleksandru Vučiću, a ono glasi – šta je on, odnosno pre svega državni organi šta su učinili da se po znanju prava, kako je on sam rekao, privedu albanski teroristi preobučeni u uniforme terorističke tzv. države Kosovo koji su krajem marta kidnapovali Marka Đurića?

Mi se dobro sećamo njegove konferencije za štampu i svega što je rekao i načina kako je opisao tu terorističku vlast i državu, potpisujemo i zaista je to tako, ali je pred javnost Srbije, dakle ne samo u javnosti Srbije, ne samo građanima Srbije već pre svega i tzv. vlastima u Prištini a i predstavnicima Međunarodne zajednice koji sponzorišu tzv. nezavisnost obećao da će privesti po znanju prava sve one koji su učestvovali tog dana u otmici Marka Đurića. Dakle, šta je urađeno? Da li se išta po tom pitanju radilo sve ovo vreme?

Sledeće pitanje takođe upućujem predsedniku Republike, a i gospodinu Marku Đuriću, direktoru Kancelarije za Kosovo i Metohiju, a ono se odnosi na učešće poslanika Srpske liste u skupštini Kosova i na učešće ministara ispred Srpske liste u tzv. vladi Kosova.

Dakle, svi smo bili svedoci kada su predstavnici Srpske liste i njihovi ministri, a i sam Aleksandar Vučić i Marko Đurić, rekli da Srpska lista više neće biti deo vladajuće većine u tzv. vladi Ramuša Haradinaja i da ministri podnose ostavke. Evo mesec dana je od tada, a mi zapravo nemamo tu pravu informaciju da li oni zaista i dalje podržavaju vladu teroriste Ramuša Haradinaja ili su izvan nje. Ono što možemo sami da vidimo i ono što ja imam kao informaciju je zapravo da osim te verbalne izreke da više nisu deo te vladajuće većine oni zapravo i dalje rade, i dalje učestvuju i dalje podržavaju tu vlast. Kada su u pitanju tzv. ministri, to je više nego očigledno; znači imamo potpunu potvrdu da oni ne samo što odlaze u svoje kabinete i na poslove već da jednostavno imaju redovne sastanke sa tzv. ostalim ministrima vlade i redovne sastanke sa Ramušom Haradinajem.

Gospodine predsedavajući, ja znam da verovatno, nažalost, jednu većinu ne zanimaju ove teme kada je u pitanju KiM, ali, molim vas, omogućite malo tišine da mogu da kažem nešto.

Dakle navešću nekoliko primera. Kao što znate, mi navodno tamo imamo tri neka svoja ministra. Sve troje ne samo da odlaze na posao već pre svega ovaj ministar koji je, nažalost, i dobio batine od terorista, skoro smo imali prilike i da u medijima vidimo da je on u društvu američkog ambasadora koji predstavlja ambasadu u takozvanoj državi Kosovo, Delavija, obilazio opštinu

Dečane, gde, uzgred, više nema Srba, i u svojstvu ministra delio pomoć poljoprivrednicima, dakle delio Ramuševim komšijama pomoć za poljoprivrednu proizvodnju.

S druge strane, eto, imali smo i to prilike da vidimo kroz medije, da je pomoćnik ministra unutrašnjih poslova tzv. države Kosova, Radojević, koji, inače, takođe ne samo što je predstavnik srpske zajednice, nego je takođe na neki način predložen od strane Srpske liste, skoro obaveštavao javnost i na KiM i širu da je u toku preregistracija srpskih tablica u tzv. kosovske tablice itd. Oni apsolutno obavljaju svoje ministarske i ostale dužnosti u tzv. vladi Ramuša Haradinaja.

Mi zaista želimo da znamo da li su oni deo te vlade ili nisu, a ono što vidimo na terenu, očigledno da jesu. Sa druge strane, kada su u pitanju poslanici u tzv. skupštini Kosovo, oni su takođe rekli da su obavestili da neće više podržavati tu većinu, da predstavljaju opoziciju, ali u isto vreme, dakle, ne samo što primaju zarade tamo to je manje bitno, već se pre svega od njih, ukoliko nisu deo te većine, očekuje da pokrenu inicijativu za preispitivanje poverenja vladi koju su do sada podržavali.

Odgovor koji želim da čujem od Aleksandra Vučića i Marka Đurića je prost i jednostavan – dokle ćemo više preko Srpske liste da obmanjujemo srpsku javnost, pre svega javnost na prostoru KiM? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U svetlu ovih zakonskih predloga o kojima raspravljamo ovih dana postaviću pitanje premijerki Ani Brnabić i ministarki građevine gospođi Zorani Mihajlović vezano za obećanje koje je krajem 2017. godine još predsednik Republike Aleksandar Vučić dao, a to je da će se u martu ove godine krenuti sa izgradnjom jeftinih stanova za pripadnike Vojske, Policije i BIA.

To obećanje je predsednik Republike dao u jeku predizborne kampanje pred beogradske izbore. Iza toga je to ministarka građevine potvrdila i u februaru rekla da već krajem marta kreće izgradnja jeftinih stanova za pripadnike Vojske, Policije i BIA, da će cena biti 500 evra po kvadratu, da će se ti jeftini stanovi graditi u Beogradu, Nišu, Kragujevcu, Novom Sadu, Vranju i Kraljevu. Evo danas, na kraju aprila, ne da nisu počeli radovi, nego još uvek nije usvojen ni taj leks specijalis koji su najavili, koji je neophodan i preduslov je da bi se krenulo sa tom izgradnjom.

Ovo ne treba da čudi građane Republike Srbije, jer ovakva obećanja su bezbroj puta u poslednjih šest godina davana. Setimo se samo obećanja današnjeg predsednika Republike, koji je bio premijer 2014. godine kada je najavio izgradnju jeftinih stanova po ceni od 380 evra po kvadratu i da će oni biti sagrađeni tokom 2015. godine. Mi smo, evo, danas u 2018. godini, nema ni

stanova, ni zgrada, a nema ni jeftinih stanova. Imamo samo „Beograd na vodi“, koji predstavlja luksuznu građevinu za one tajkune koji su bliski režimu i koji verovatno imaju novca da daju po pet, šest ili deset hiljada evra po kvadratu za jedan stan.

A što se tiče pripadnika Vojske, Policije, BIA i ostalih građana i mladih bračnih parova koji su takođe bili u jednom trenutku slagani, a obećano im je da će i oni dobiti jeftine stanove, oni će morati da čekaju ili da se mole da i oni odnekud dođu do neke tetke iz Kanade poput ministra Vulina koja će im dati 200.000 evra da kupe sebi nekretninu.

Pitanje je – dokle se stiglo i zašto po ko zna koji put obmanjujete građane Republike Srbije dajući im lažnu nadu o nekakvim stanovima jeftinim, o nekakvim boljim uslovima za život itd.?

Drugo pitanje postavljam ministru unutrašnjih poslova, gospodinu Nebojši Stefanoviću. Pitanje je – kada će nadležni organi u okviru Ministarstva unutrašnjih poslova postupiti po prijavama koje su bivši radnici „Prve petoletke“ podneli protiv aktuelne privatne firme i rukovodilaca koji su vodili „Prvu petoletku“ do uvođenja u stečaj a zatim napravili privatnu firmu sa kojom sada crpe sve ono što je godinama stvarano i ulagano u „Prvu petoletku“?

Ta prijava je obuhvatila i Agenciju za licenciranje stečajnih upravnika, obuhvatila je i stečajne upravnike i privatnu firmu, a i stečajnog sudiju koji je privatnoj firmi dao, odnosno potvrdio potraživanje od 170 miliona dinara, privatnoj firmi koja je osnovana nakon što je firma od koje se potražuje otišla u stečaj.

Dakle, radi se o brutalnoj pljački, o brutalnom kriminalu i nadležni organi policije moraju da postupe po zahtevu preko 2.000 radnika koji su ostali bez posla u ovom procesu. Ja ga pitam kada će se to procesuirati. Podneo sam i zahtev za formiranje anketnog odbora, da se utvrde sve činjenice sa odlaskom „Prve petoletke“ u stečaj i svim onim šta se dešavalo posle toga.

Na delu je jedna velika pljačka i pozivam ministra da uradi sve što je u njegovoj nadležnosti da organi Ministarstva unutrašnjih poslova ispituju ko je odgovoran i ko će snositi odgovornost za pljačku desetina miliona evra građana Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, prvo pitanje upućeno je direktoru Kancelarije za Kosovo i Metohiju, Marku Đuriću, predsedniku Vlade Republike Srbije i nadležnom resornom ministru, a tiče se statusa zaposlenih u odvojenom preduzeću iz „Telekoma“, koje je pre godinu dana počelo da posluje na teritoriji Kosova i Metohije, a čijim zaposlenima od 1. maja ove godine, za nekoliko dana, preti opasnost da ostanu potpuno bez ikakve egzistencije i radnog mesta.

Oni su, inače, i do sada bili u problemu sa penzionim i zdravstvenim osiguranjem. To je jedan dobar primer kako se država Srbija, nažalost, postepeno odriče državnosti na Kosovu i Metohiji, kada je pristala da izdvoji jedno preduzeće iz „Telekoma Srbije“ i da to preduzeće bude registrovano na teritoriji Kosova i Metohije po zakonima tzv. nezavisne države Kosovo, čime je ogroman broj zaposlenih došao u problem, pa molim da se odgovori kakav je trenutni status ovih zaposlenih i šta država radi da stane u njihovu zaštitu.

Drugo pitanje usmereno je ka ministru bez portfelja, za demografiju i populacionu politiku, gospođi Slavici Đukić Dejanović, i samoj premijerki, gospođi Ani Brnabić, a tiče se, naravno, za nas najbolnije i najvažnije teme, a to je tema rešavanja problema bele kuge i porodične politike u državi Srbiji.

Odmah moram da kažem da sam pozitivno iznenađen i zahvalan i premijerki i ministarki što u poslednje vreme dobijamo intenzivno odgovore na naša pitanja koja se tiču problema bele kuge i porodične politike.

Prvi put za dve godine našeg rada kao narodnih poslanika dobili smo odgovor Vlade na jedan predlog deklaracije Dveri. Radi se o deklaraciji o zaštiti porodice, gde smo predvideli niz mera porodične politike. Iako je Vlada odbila taj naš predlog, ipak u jednom odgovoru i konstruktivnom razgovoru vidi se da promišljaju ono o čemu smo mi mislili i predlagali. To je jedan, rekao bih, iskorak u odnosu između vlasti i opozicije ovde u Domu Narodne skupštine Republike Srbije.

Slično je i sa ministarkom Slavicom Đukić Dejanović, koja nam je dva puta odgovorila u poslednjih mesec dana na naša vrlo konkretna pitanja, iz čega zaključujemo da je i ona shvatila da su ove naše diskusije dobronamerne, konstruktivne i da imaju za cilj samo da poboljšaju postojeću politiku Vlade Republike Srbije po pitanju nataliteta. Dakle, mi smatramo da se nešto radi po pitanju demografije i populacione politike, ali da se nedovoljno radi po pitanju demografije i populacione politike.

Da vam navedem i konkretan dokaz. S obzirom na to da Vlada Republike Srbije za šest godina aktuelne vlasti SNS i SPS nije bila sposobna i kadra da se uhvati u koštac sa belom kugom, morao je i predsednik države lično, Aleksandar Vučić, da se uključi u taj problem iako to nije u opisu posla njegove predsedničke dužnosti.

Da li to znači da su kadrovi u Vladi nesposobni da rešavaju ovaj ključni državni prioritet pa je morao i lično predsednik da se uključi, ja ne znam, ili je predsednik, prosto, izabrao da sve što je dobro i pozitivno bude njegov rad i njegov kvalitet, a sve što je loše i negativno u Srbiji, da to bude rad Vlade Republike Srbije i ministara, ali ako se i to dosetio, onda se mudro dosetio da on prigrabi ono što je dobro, a Vladi prepusti ono što je loše trenutno u državi Srbiji.

U tom smislu tražio bih od ministarke Slavice Đukić Dejanović da mi dostavi imena i kontakte, kako ona navodi ovde u svom odgovoru, većine od ukupno 169 lokalnih samouprava u Srbiji u kojima postoji osoba koja je

zadužena za pitanje demografije i populacione politike. Dakle, želim da dobijem imena svih tih osoba u svim lokalnim samoupravama sa kontaktima koji su zaduženi za pitanja demografije i populacione politike, jer želimo da se uključimo i da im pomognemo na nivou svih lokalnih samouprava gde smo takođe predložili deklaracije o zaštiti porodice i vrlo konkretne lokalne mere podrške porodici, mladim bračnim parovima, porodicama sa više dece, samohranim majkama i očevima i drugim ugroženim socijalnim slučajevima i porodicama u Srbiji danas uopšte.

Ne zaboravite, danas su porodice ugrožene po raznim osnovama. Da li su to krediti indeksirani u švajcarskim francima, što je neviđena bankarska pljačka, da li su to komunalne policije, parking-servisi, da li su to privatni izvršitelji, koje treba ukinuti jer su najobičniji pljačkaši koji oduzimaju narodu imovinu a da nema ni pravosnažnih presuda u bilo kojim slučajevima itd.

U tom smislu želim na kraju da istaknem da se sporimo sa Vladom Republike Srbije o tome da li treba formirati posebno ministarstvo za brigu o porodici, za šta Dveri smatraju da treba, pa molim premijerku da nam još jednom obrazloži zašto to nije dobro rešenje da imamo jedinstveno ministarstvo za brigu o porodici. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, prvo pitanje, gospodine Arsiću, postavljam vama. Da li je moguće da vi niste hteli da reagujete na najgnusnije uvrede, laži i pretnje koje su članovi Srpske radikalne stranke malopre izgovorili kolegincima dok je govorila? Tri puta smo vas odavde sa mesta, mi iz DS, molili i dobacivali da reagujete. Imam i snimak.

(Vojislav Šešelj: Hajde da vidimo.)

Šta bi bilo da se tako neko obrati vašoj ćerki ili nekome ko je vama blizak? Dokle mislite da ove stvari radite?

Ta koleginka i nije iz Poslaničke grupe Demokratske stranke, ali će Demokratska stranka uvek štiti one kojima se to radi, bez obzira na versko, političko i nacionalno opredeljenje.

(Vojislav Šešelj: Hajde da vidimo snimak. Hajde da vidimo kako vi štite.)

Da li stvarno mislite da građani Srbije nisu čuli ono što se desilo i da li stvarno mislite da svaki put kada nas najgnusnijim lažima vređaju, da se vi pravite da niste čuli, i vi i predsednica Skupštine i svako ko tu predsedava, da niko nema kičmu da kaže – dosta?

(Vojislav Šešelj: Hajde da vidimo snimak.)

Drugo pitanje postavljam ministru Vulinu, koji je juče ceo dan bio ovde sa nama, a nadam se da će biti i danas. To pitanje glasi – za šta je zadužen

pomoćnik ministra, gospodin Miloradović? Čime se on tačno bavi? Da li je tačno da je on vlasnik firme „Mena 500“ i da li je u sukobu interesa da u okviru „Jugoimporta“ vrši prodaju naoružanja i vojne opreme direktno iz naših fabrika u inostranstvo? Pomoćnik ministra, gospodin Miloradović, zloupotreba službenog položaja i ko zna šta još. Na osnovu kog zakona, kog tendera je gospodin Miloradović, koji je i pomoćnik ministra odbrane i vlasnik firme „Mena 500“, prodaje naoružanje u okviru „Jugoimporta“ stranim zemljama? Da li vama možda tu nešto ne deluje logično i kakve veze sa tim ima ministar Vulin, koji takvog čoveka drži uz sebe?

Treće pitanje postavljam ministru policije, gospodinu Stefanoviću – da li će zabraniti sramni najavljeni miting Srpske radikalne stranke u Hrtkovcima? Poručujem mu – ako on to ne bude zabranio, to će uraditi građani i Demokratska stranka, jer je to naša obaveza. Želimo odgovor. Mi nećemo tamo praviti nikakav skup, ali ćemo se organizovati kako bismo stali u zaštitu onih koje su ovi koji su sada u SNS-u i ovi koji su ostali u toj stranci, u SRS-u, već jednom jurili sa svojih ognjišta.

Sledeće pitanje postavljam premijerki – da li je tačno da je Srpska napredna stranka za samo šest godina vlasti zemlju zadužila 11 milijardi evra? Dug zemlje je bio 14,1 milijardu evra kada je Demokratska stranka preuzela vlast, 15,1 milijardu smo ostavili kada smo otišli. Da, zadužili smo zemlju jednu milijardu za šest godina vlasti. Sada je taj dug 26 milijardi. Zaduhili ste zemlju 11 milijardi za ovih šest godina vaše vlasti. Ako je od vas, mnogo je.

Na kraju, još jednom vas molimo da dostavite snimke sa kamera u svakom trenutku, ovde ima 10 kamera, gde su našu koleginicu Jerkov maltretirali, okružili i pisali najpogrdnije stvari na njenim papirima, Poslovniku i dokumentima. Zahtevamo da nam se dostave snimci bezbednosnih kamera i kamera koje ovde snimaju. Ne možete da se oglušite na to i nećemo odustati od toga.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Milojičiću, je li želite pismeno da vam odgovorim na pitanje koje ste meni postavili?

(Radoslav Milojičić: Da.)

Pismeno ćete i dobiti odgovor.

Reč ima narodni poslanik Tatjana Macura.

TATJANA MACURA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prvo obaveštenje tražim od ministra Branka Ružića i ministra Dušana Vujovića, ali i od predsednice Vlade, gospođe Ane Brnabić.

Naime, Zakon o finansiranju AP Vojvodine još uvek nije donet, iako su uveliko probijeni svi rokovi koji su dogovoreni sa EU. Vojvođani od 2006. godine, kada je donet Ustav Republike Srbije, čekaju na usvajanje ovog zakona. I svaka vlada od te 2006. godine do danas Vojvođane je uveravala da je to pitanje prioriteta. Nije da nije bilo nekoliko predloga u proceduri, ali ništa do sada nije urađeno na samoj realizaciji.

I na prošlogodišnjoj zajedničkoj sednici Vlade AP Vojvodina i Vlade Republike Srbije je ponovo dogovoreno da je to pitanje prioriteta. Na sva usta se poslednjih nekoliko vlada hvali decentralizacijom, ili težnjom ka istoj, a od svega na kraju imamo samo praznu priču. Ako nema jasnog i izvesnog usmeravanja novca, o kakvoj decentralizaciji uopšte govorimo?

S tim u vezi zaključujem da su unazad već 12 godina budžeti APV praktično nezakoniti i u suprotnosti sa Ustavom. Da li možemo očekivati predlog zakona o finansiranju Autonomne Pokrajine Vojvodine u nekom razumnom vremenskom periodu?

Drugo obaveštenje tražim od gospodina ministra Šarčevića – zbog čega je potrebno da roditelji kupuju potpuno nove udžbenike za učenike prvog i petog razreda iako rok od tri godine još uvek traje? Razumem da se uvode neke novine, da se radi na digitalizaciji i slično, ali mi se čini da je jedina konstanta kada su udžbenici u pitanju stalni udar na džep roditelja.

Koliko sam obaveštena, za neki od predmeta, kao što je slučaj sa, recimo, biologijom, zaista je došlo do izmene programa. Međutim, za neke predmete, kao što je slučaj sa, recimo, istorijom, nije došlo do bilo kakve promene, ali udžbenik i kao takav mora biti kupljen kao nov.

I sami nastavnici o ovome su govorili, jer su upravo oni ti koji su iz godine u godinu upućeni u izmene programa. Pitaju se zašto je potreban ovakav udar na džep roditelja. Između ostalog, oni su i u obavezi da pohađaju seminare i obuke koji se na kraju svode na to da im izdavači promovišu udžbenike koje će na kraju roditelji biti u obavezi da kupe.

Zamoliću ministra Šarčevića i predstavnike Ministarstva da nam dostave integralni dokument, ali i da javnost upute, recimo, na sajtu Ministarstva, šta se konkretno menja u programima, razdvojeno po predmetima i oblastima, za učenike prvog i petog razreda i zašto je potrebna kompletna zamena udžbenika.

Sledeće obaveštenje tražim od gospodina ministra Šarčevića – šta je urađeno na tome da se u najkraćem roku raspiše novi konkurs za naučne projekte? Naučna zajednica u Srbiji sa pravom je zabrinuta jer nakon poništavanja konkursa iz 2016. godine novi konkurs još uvek nije raspisan, a uz to još uvek nije rešeno ni institucionalno finansiranje Instituta.

Ministar Šarčević je obećavao novi konkurs negde u junu 2017. godine, ali od tada ništa nije urađeno, osim što su produženi stari projekti i to već četvrtu godinu zaredom. U nekoliko navrata je obećano i raspisivanje konkursa, samo da se srede neki tehnički problemi.

Osnovno pitanje koje muči sve ljude iz nauke jeste – zašto moraju po ko zna koji put da rade istu stvar kada baza podataka sa naučnim rezultatima već postoji u Ministarstvu? Ko je zadužen da pravi ovu bazu podataka i da je ispravlja i kontroliše? Da li postoji cilj ovog ponovnog unošenja i ispravljanja već unetih rezultata?

Pored ovoga, već su pokrenuta pitanja o dostupnosti ličnih podataka svih istraživača koji se nalaze u Registru a koji su postali dostupni neovlašćenim osobama, što je u suprotnosti sa Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti.

Ono što je očigledno svima je to da je malo verovatno da će biti raspisan novi konkurs do kraja godine, te pitam ministra Šarčevića – kada je planirano ponovno raspisivanje konkursa, kako naučna zajednica ne bi morala da radi u konstantnoj neizvesnosti? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Enis Imamović.

Izvolite.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala.

Prošle godine, tačnije 30. septembra, u Tutinu je ubijen Fahrudin Mavrić, mladić od 22 godine, koga je ubio uniformisani policajac. Od samog početka za ovaj slučaj počinju namerne komplikacije. Sve radnje koje su državni organi preduzeli u vezi sa ovim ubistvom imaju samo jedan cilj, a to je da se ubica ovog nevinog mladića oslobodi.

Idemo redom. Najpre, ministar policije, Nebojša Stefanović, dao je sramnu izjavu, u kojoj iznosi laži o ovom brutalnom ubistvu pa ću ga i citirati: „Kriminalac je pucao na njih, a njihova zakonska obaveza je da potegnu oružje i da brane svoj život. Ti ljudi su posebno obučeni i kada oni potegnu oružje, očigledno je da je postojao dobar razlog“.

Ni jedna jedina reč u ovoj izjavi nije tačna. Ministar Stefanović je ovim svojim postupkom zapravo iskoristio svoju visoku poziciju u državnom vrhu i direktno poručio tužiocima i sudijama kako da tretiraju ovaj slučaj, rekavši i to da su „ti policajci branili svoj život i postupili u skladu sa zakonom“.

Pošto mi nije odgovorio na pitanje koje sam mu postavio prošli put, ponovo od njega tražim da objasni s kojim pravom je izjavio ovako nešto pre nego što je sprovedena bilo kakva istraga ili pre nego što je podignuta optužnica.

I danas ponavljam da se zbog ovakvih laži u normalnim zemljama ministar policije ili smenjuje ili sam podnosi ostavku.

Šta se dalje dešava sa slučajem ubistva Skarepa? Apelaciono tužilaštvo u Kragujevcu potpuno netransparentno oduzima predmet od nadležnog Višeg tužilaštva u Novom Pazaru i dodeljuje nenadležnom Višem tužilaštvu u Užicu. Ovakva odluka Apelacionog tužilaštva u Kragujevcu ne samo da je uznemirila javnost, već je i povećala dozu nepoverenja Bošnjaka prema državnim organima, te s tim u vezi tražim od predsednika ovog apelacionog tužilaštva da objasni sve razloge za ovakav postupak.

Više tužilaštvo u Užicu do danas nije podiglo optužnicu protiv policajca zato što je, prema njihovim navodima, istraga još uvek u toku. Međutim, i pored toga što je istraga još uvek u toku, ubica se ovih dana našao na slobodi, bez obzira na to što bi sa slobode mogao da utiče kako na istragu, tako i na svedoke.

Ovakav odnos državnih organa prema Bošnjacima sve skupa predstavlja zabrinjavajuću poruku i potvrđuje da državni organi Srbije i dalje vode politiku legalizacije zločina nad Bošnjacima i ovo nije prvi slučaj. Mi godinama upozoravamo da je ponašanje policije, sudova i tužilaštva u Sandžaku neprijateljsko prema Bošnjacima, a danas vidimo da su više instance i viši organi tu da to neprijateljsko ponašanje dobije još veću dimenziju.

Zar neko posle otmica u Štrpcima i Sjeverinu misli da su Bošnjaci u Srbiji glineni golubovi pa da može da puca u njih bez ikakve kazne i bez ikakve odgovornosti, naročito ako nosi značku i uniformu? Dokle ćemo mi u Parlamentu tražiti da državni organi rade svoj posao i reše brojna nerešena ubistva u Sandžaku?

Očekujete da Bošnjaci imaju poverenja u ovakve državne organe, u ovakvu državu, u policiju koja ubija našu decu, u vojnike koji na zvaničnim svečanostima pevaju četničke pesme? Kome i zašto mi plaćamo porez da bi od našeg poreza davali plate ovakvim policajcima, da bi davali plate vojnicima koji pevaju četničke pesme, ovakvim tužiocima i sudijama?

Očekujem da odgovore i objašnjenja na ova pitanja dobijem u zakonom predviđenom roku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moje prvo pitanje je vezano za Radoslava Milojevića zvanog Hajnekena, a s tim u vezi, s obzirom na to da je on vama postavio pitanje, ja zadržavam pravo da i ja vama postavim pitanje i da mi odgovorite, s obzirom na to da su oni tako gadljivi na nasilje, na psovke itd., da pronađete podatak i da nam saopštite – da li je tačno da je Radoslav Milojević zvan Hajnekena u novembru, zajedno sa još jednim pripadnikom DS, išao po prostorijama Narodne skupštine, tražio moju malenkost sa namerom da me prebije? Dakle, tražim da mi odgovorite na to pitanje.

Do sada nisam želeo da ovo javno iznosim, ali s obzirom na to da oni insistiraju na svakom detalju, ja vas molim da mi odgovorite – da li je tačno da su me u novembru 2016. gospodin Milojević zvan Hajnekena i njegov prijatelj iz Demokratske stranke tražili po prostorijama Srpske napredne stranke sa namerom da me prebiju? To je prvo pitanje.

Drugo pitanje vezano je takođe za gospodina Milojevića zvanog Hajnekena. Tražim od ministarstva policije i organa gonjenja da utvrde da li je tačno da gospodin Hajnekena, zajedno sa bivšim ministrom odbrane, gospodinom Šutanovcem, raspolaže prikrivenim vlasništvom nad zgradom na Miljakovcu. Dakle, to nije zgrada na pašnjaku, to je zgrada na Miljakovcu, koja je finansirana – nemojte se krstiti, i đavo za svoje potrebe može da se prekrsti – da je taj novac prikupljen tako što je prodat Dom JNA u Smederevskoj Palanci uz dozvolu Šutanovca, kupovinom od strane Milojevića i preprodajom Miroslavu

Miškoviću „Delta“ i tom prilikom je samo razlika u ceni bez provizije za koju se sumnja bila 16 miliona dinara. Dakle, da li postoji takva vrsta prikrivenog vlasništva da mi ministarstvo policije jasno odgovori.

Sledeće pitanje vezano je za Miroslava Aleksića, poslanika Vuka „Potomka“ i za Jeremića. Dakle, tražim da mi ministarstvo policije odgovori i Ministarstvo odbrane – da li je 2003. godine Vuk Jeremić u svojstvu vojnika na služanju vojnog roka u Predsedništvu boravio, i sa čijom dozvolom, kod NATO generala u SAD na, da to tako nazovem, priredbi, koju je organizovao *Western Police Center*? Znači, da li se tom prilikom obratio NATO generalima, sa čijom dozvolom i da li je tačno, ja sam juče to tvrdio, da je kao vojnik na takav način podnosio raport NATO generalima prilikom svog boravka 2003. godine u SAD?

Sledeće pitanje je vezano za Miroslava Aleksića – da li je tačno, s obzirom na to da je on ovde postavio pitanje gradnje, da je divljom gradnjom izgrađen gasovod u Trsteniku dok je on bio predsednik opštine Trstenik i da je toj firmi, koja se zove „Bos“, dodeljeno pravo snabdevanja gasom?

Poslednje pitanje ministarstvu policije – da li su skupovi u Nišu legalno i legitimno u skladu sa zakonom prijavljivani Ministarstvu unutrašnjih poslova 72 časa ranije, s obzirom na to da očigledno nisu spontani, jer se na tim skupovima okupljaju oni koji su od Niša napravili dolinu gladi – Borislav Stefanović, Janković, Jeremić, Živković itd., oni koji su unesrećili Niš? S obzirom na to da su se oni tamo pojavljivali, mi koji smo otvorili zajedno sa Aleksandrom Vučićem šest fabrika, a oni zatvorili daleko više, zabrinuti smo. Ukoliko bi oni došli na vlast, mi ne bismo mogli otvoriti fabrika koliko oni mogu zatvoriti. S tim u vezi, pitanje je jasno – da li su ti skupovi prijavljeni u skladu sa zakonom i šta će MUP preduzeti protiv ovih lica koja sam pomenuo, koji su stvarni organizatori tog skupa?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa, želi da zatraži obaveštenje i objašnjenje u skladu sa članom 287 Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, pre nekoliko dana sam postavio poslaničko pitanje u vezi sa brojnim aferama u opštini Paraćin, konkretno Agenciji za borbu protiv korupcije, a pitanje je glasilo – da li je zamenik predsednika te opštine u sukobu interesa?

Ovi stručnjaci iz opštine Paraćin su vrlo nespretno pokušali da demantuju i na neki način negiraju moje navode, ali samo su se spetljali u tome. Sad, kao po onoj narodnoj izreci – ne grdi majka sina što je otišao da se kocka,

već što je otišao da se vadi, oni pokušavaju da se izvade iz te situacije, ali se zapravo samo sve dublje i dublje zakopavaju u svoje laži.

Naime, tek kada je objavljena informacija o evidentnom sukobu interesa, taj Šaletić podnosi zahtev da se obriše iz APR-a. Međutim, taj zahtev mu je prvenstveno odbijen. Taj Šaletić je izjavio kako je on tobože već ranije podneo ostavku na mesto direktora te privatne firme, ali da kao podaci u APR-u nisu ažurirani. To je, naravno, laž, jer u APR-u podaci se redovno ažuriraju, a svaki zahtev za izmenu u registru ažurira se u roku od pet dana od podnošenja zahteva, i to je odmah vidljivo na sajtu, u elektronskoj formi, to svako može da vidi. Inače, zarad informacije, zarad građana, taj Šaletić je tek jutros, ali bukvalno jutros, nešto pre devet sati, 26. aprila, izbrisan iz APR-a.

Ispred mene je rešenje – usvaja se registraciona prijava, briše se Tomislav Šaletić sa tim i tim matičnim brojem, a imenuje se, odnosno upisuje se Ljubica Spasić. Dakle, ali tek jutros. Toliko o tome.

Sada je jasno da imamo posla sa lažovima, sa ljudima koji su spremni da grubo obmanjuju javnost, da lažu građane Srbije zarad svoje lične koristi. To je odlika ljudi koji vode, nažalost, opštinu Paraćin. To je odlika režima Saše Paunovića koga već tamo građani uveliko zovu paraćinski despot i nije slučajno dobio takav nadimak.

U međuvremenu smo došli do saznanja da je firma ovog zamenika predsednika opštine Paraćin, dakle, prvog saradnika Saše Paunovića, dobila gotovo sve značajne poslove u ovoj opštini.

Dakle, tenderi koje je „Spektar invest“, to je ta firma, dobio samo u 2017. godini: adaptacija apoteke – 15.644.000 dinara, uređenje kanala za odvod – 8.886.000, dakle skoro devet miliona dinara, izgradnja crpne stanice – 2.634.000, izgradnja trotoara – 30.000.000 dinara, doduše ovde nije bila sama, tu je u pitanju bila grupa izvođača, radovi na javnim površinama – 300.000 dinara. Dakle, ukupno 57.465.000 dinara samo u 2017. godini i zato ja svoje pitanje upućujem Ministarstvu unutrašnjih poslova sa željom da pripadnici Ministarstva istraže da li je bilo zloupotrebe položaja, da li je bilo zloupotrebe funkcije, da li je bilo trgovine uticajem, jer prosto je nemoguće da baš ta firma, u kojoj je zamenik predsednika opštine direktor, dobije uvek sve najkapitalnije poslove u toj opštini. Prosto je nemoguće.

Opet se pokazalo da gde god DS vrši vlast uvek su u pitanju kombinacije, uvek su u pitanju zloupotrebe položaja, sukob interesa, lopovluk jednom rečju, da li je to Kena u Smederevskoj Palanci ili Paunović u Paraćinu. Taj Paunović je već 20 godina na vlasti u Paraćinu i jedino po čemu je poznat, poznat je po tome da ništa pod milim bogom nije uradio za tu opštinu. Ovih dana piše pisma neka. Žali se na SNS svim živim institucijama, najrazličitijim institucijama. Te Brisel, te Strazbur, te Savet Evrope, samo se UEFA još nije žalio na SNS.

Želim da mu poručim, na sreću, da o tome neće odlučiti ni Savet Evrope, ni Brisel, ni Strazbur, već isključivo građani Paraćina. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodi poslanici: Marija Obradović, Aleksandra Tomić, Dubravka Filipovski, Elvira Kovač, Žarko Obradović, Aleksandar Stevanović, Aleksandar Šešelj, Dejan Radenković i Muamer Bačevac.

Prelazimo na tačke 1–13 dnevnog reda (zajednički načelni i jedinstveni pretres):

- PREDLOG ODLUKE O USVAJANJU GODIŠNJEG PLANA UPOTREBE VOJSKE SRBIJE I DRUGIH SNAGA ODBRANE U MULTINACIONALNIM OPERACIJAMA U 2018. GODINI,
- PREDLOG ODLUKE O UČEŠĆU PRIPADNIKA VOJSKE SRBIJE U MULTINACIONALNIM OPERACIJAMA U 2018. GODINI,
- PREDLOG ZAKONA O VOJNOM OBRAZOVANJU,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODBRANI,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VOJSCI SRBIJE,
- PREDLOG ZAKONA O PROIZVODNJI I PROMETU NAORUŽANJA I VOJNE OPREME,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O UPOTREBI VOJSKE SRBIJE I DRUGIH SNAGA ODBRANE U MULTINACIONALNIM OPERACIJAMA VAN GRANICA REPUBLIKE SRBIJE,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VOJNOJ, RADNOJ I MATERIJALNOJ OBAVEZI,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BEZBEDNOSNO-INFORMATIVNOJ AGENCIJI,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU MEMORANDUMA O RAZUMEVANJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE DRŽAVE IZRAEL U VEZI SA VOJNOM, ODBRAMBENOM I ODBRAMBENO-INDUSTRIJSKOM SARADNjom,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU MEMORANDUMA O RAZUMEVANJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE GRČKE O SARADNJI U OKVIRU ATINSKOG MULTINACIONALNOG STRATEŠKO-POMORSKOG KOORDINACIONOG CENTRA (AMSCC),

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU MEMORANDUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE SRPSKE O SARADNJI U OBLASTI VAZDUHOPLOVSTVA,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE RUMUNIJE O SARADNJI U OBLASTI ODBRANE.

Nastavljamo po listi prijavljenih za diskusiju.

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite, kolegice Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, danas je pred nama set predloga zakona iz oblasti odbrane i Vojske Srbije, koji će regulisati pitanja od izuzetnog značaja za odbranu i Vojsku Srbije, ali i za pripadnike Ministarstva odbrane.

Poslanička grupa SNS i u ovim oblastima podržava politiku Vlade i prioritete koji su određeni od strane Ministarstva odbrane, a samo neki od njih su unapređenje operativnih i funkcionalnih sposobnosti Vojske Srbije, poboljšanje standarda pripadnika Vojske, ali i održavanje i nabavka vojne opreme.

Tek posle 2012. godine može da se kaže da odbrana i Vojska dobijaju izgled i značaj koji im pripada. Ako uzmemo prošlu godinu, 2017. godina je jako bila uspešna za Ministarstvo odbrane i ja pre svega želim da istaknem projekat izgradnje stanova za potrebe pripadnika Ministarstva odbrane.

Takođe, završeni su nacrti i strategije Nacionalne bezbednosti i odbrane i usvojeni planovi dugoročnog razvoja sistema odbrane. Samo u 2017. godini primljeno je više od 1.000 profesionalnih vojnika u Vojsku Srbije. Sprovedene su obuke sa preko 2.000 lica iz rezervnog sastava jedinica i komandi Vojske Srbije.

Politika vojne neutralnosti je takođe politika koju podržava Poslanička grupa SNS. To je pre svega važno zbog naših građana kojima ratovi nisu potrebni, već politika mira, politika stabilnosti, dakle, politika vojne neutralnosti. Ali sa druge strane mi dajemo podršku i razvoju i modernizaciji i jačanju naše Vojske i bezbednosnih kapaciteta jer želimo da u svakom trenutku naši sugrađani budu zaštićeni.

Složit ćete se, ministre Vulin, da ne smemo da zaboravimo period do 2012. godine i katastrofalno loše stanje u ovom resoru, koji je tada bio u rukama Dragana Šutanovca, koji je kao namerno želeo da radi isključivo na uništenju svih vojnih kapaciteta. Setimo se samo koliko je tenkova tada uništeno, ali vi ste već o tome govorili juče pa ne bih ponavljala, a i tada je moglo da se radi na razvoju i na modernizaciji i odbrane i Vojske Srbije kao što se to radi danas.

Moram da kažem, upravo u tom periodu, tačnije 22. oktobra 2010. godine nastao je i problem za grad Niš. Danas su na protestima u tom gradu najglasniji oni koji su taj problem i napravili i koji su do tog problema i doveli.

Tada je zaključen štetan ugovor po Ministarstvo odbrane i po grad Niš, kada je grad Niš preuzeo obaveze i to kao nadoknadu za prenos prava korišćenja Aerodroma i Kasarne „Bubanjski heroji“. Te obaveze do danas nisu izvršene, te obaveze nisu bile izvršene ni u tom periodu i te obaveze svakako smatram da neće moći da budu izvršene ni u narednom periodu jer su procenjene na više od 65 miliona evra, koje grad Niš u ovom trenutku nema. Nije imao ni tada.

Između ostalog, trebalo je da se izgrade stanovi za potrebe pripadnika Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, a podsetila bih da su samo 32 stana dodeljena.

Sada je rukovodstvo Niša usvojilo preporuku Vlade da se Aerodrom vrati Republici Srbiji. To su, naravno, odmah iskoristili propali političari, kojima su ostale samo plastične pištaljke i šetnja ulicama grada, oni ljudi koji ne misle na Niš, oni ljudi koji ne vole Niš, oni ljudi koji žele da samo iskoriste medijsku pažnju i nešto malo minuta u medijima kako bi gorak ukus od poraza na svim izborima mogli malo da ublaže, jer njihovi rezultati na izborima počinju uglavnom nulom i zarezom.

Sa druge strane, grad nema para za modernizaciju Aerodroma, a Vlada Republike Srbije će nastaviti sa ulaganjima. Aerodrom će se dalje razvijati. Vlada je samo u poslednje tri godine čak osam miliona evra uložila u grad Niš, 3,6 miliona evra je Vlada Republike Srbije u poslednje tri godine uložila u grad Niš.

Mogu na proteste u Nišu samo da pozivaju oni ljudi koji ne vole Niš i samo ljudi koji ne žele da Niš postane centar Balkana, a sada ima najveću šansu za to.

Što se tiče putnika, moram i to da kažem, putnici će putovati pod istim uslovima što se tiče cene sve do 2021. godine jer su na taj period zaključeni ugovori sa kompanijama.

Na kraju, iskoristiću priliku da vama, ministre, i pripadnicima Vojske Srbije čestitam Dan Vojske Srbije, koji je bio 23. aprila, a da kolegice i kolege pozovem da podržimo ove predloge. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Saglasno članu 27 i članu 87 st. 2 i 3 Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Reč ima narodni poslanik Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Gospodine ministre, gospodo iz ministarstva, iz Vojske Srbije, dame i gospodo narodni poslanici, imamo 13 važnih zakona koji govore o tome kako će nam izgledati Bezbednosno-informativna agencija, Vojska Srbije, Policija i mnoge druge stvari. Mi o tome razgovaramo u objedinjenoj raspravi koja nas onemogućava, s obzirom na vreme koje imamo, da zbog svega onoga što ste

uputili poslanicima u Narodnoj skupštini, na način koji nas obavezuje o tome odgovorno govorimo.

Mi smo podneli veliki broj amandmana u nadi da ćemo o njima imati priliku da razgovaramo kada budemo imali priliku da govorimo o pojedinostima. Ta nada je, naravno, kao i svaki pokušaj da ovaj parlament bude Parlament a ne igračka SNS-a, Aleksandra Vučića... Poslanici vlasti su i ovaj put podneli stotinu nebuloznih amandmana koji onemogućavaju poslanike opozicije, ne poslanike opozicije nego građane, da čuju o čemu se ovde radi, tako da ću za ovo vreme koje mi stoji u raspravi u načelu samo u nekoliko akcenata govoriti o nečemu što smatram najvažnijim u ovom trenutku, a to je Zakon o BIA.

Kada govorimo o tom zakonu, vrlo je važno kao odgovorni ljudi i, ministre, ja od vas očekujem, i ne samo ja nego i građani Srbije i javnost, da nam odgovorite na nekoliko važnih pitanja.

Taj zakon je po hitnom postupku upućen u Parlament Srbije 31. avgusta 2017. godine sa neverovatnim obrazloženjem koje su svi narodni poslanici dobili ovde i ja zbog interesa javnosti to obrazloženje moram da pročitam. Dakle, predlaže se da se ovaj zakon donese po hitnom postupku, s obzirom na to da bi u protivnom bila dovedena u pitanje mogućnost Bezbednosno-informativne agencije da delotvorno zaštititi ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije, a to bi moglo da ima štetne posledice po bezbednost građana i ostvarivanje i zaštitu njihovih sloboda i prava.

Ovako nešto apsolutno uznemirava ne svakog narodnog poslanika, nego građanku i građanina Srbije. Ovako nešto kada sa ovakvim obrazloženjem u avgustu 2017. godine pošaljete, da je potrebno da se menjaju članovi odredbe određenih članova Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji i da nakon toga, sada se nalazimo u aprilu 2018. godine, i dalje po hitnom postupku, ja vas molim da kažete na koji način je Republika Srbija bila ugrožena, na koji način je sačuvana bezbednost građana i građanki i ustavni poredak, što je, između ostalog, posao ove agencije ili je možda moguće da je i ovo jedna od stvari o kojoj Vlada ne govori istinu građanima Srbije i narodnim poslanicima.

Ukoliko je jedini razlog da se menja po hitnom postupku zbog ugroženosti i potrebe da se sačuva bezbednost građana i ustavni poredak, činjenica da se suština ovog zakona odnosi i zapravo radi o samo jednoj jednoj stvari, a to je da direktor BIA, gospodin Gašić, žao mi je što nije ovde i što se ne usudi da odgovori na ova pitanja, dobija ovlašćenja koja prevazilaze sva ona ovlašćenja koja imamo u uporednoj praksi, sva ovlašćenja koja su prethodni direktori imali.

Dakle, ugrožena je bezbednost, po hitnom postupku se upućuje Zakon o Bezbednosno-informativnoj agenciji zato što, i kaže se građanima – ako ne usvoje narodni poslanici ove izmene, Bezbednosno-informativna agencija neće biti u mogućnosti da na adekvatan način u skladu sa zakonom radi ono što joj je

posao, a posao je, između ostalog, da štiti bezbednost građana, da štiti Ustavom utvrđeni poredak.

Dakle, ustavni poredak i bezbednost i prava i slobode građana zavise isključivo od povećanja ovlašćenja direktora Bezbednosno-informativne agencije, kome se u nekoliko članova koji su predmet ovih izmena o kojima mi govorimo isključivo i samo povećavaju nadležnosti i ovlašćenja, od toga da ne mora da raspisuje konkurs, od toga da je on taj koji će utvrđivati koeficijente za plate, od toga da je Bratislav Gašić direktor Bezbednosno-informativne agencije, posebno on, ali i bilo koji, on će odlučivati o tome da li neko ima potrebne kvalifikacije, on će odlučivati o tome na koji način će se ljudi stručno usavršavati, on će odlučivati o tome na koji način će ljudi naknadno napredovati u strukturi Bezbednosno-informativne agencije.

Čovek, bilo koji čovek, znate, kada povećavate ovlašćenja u bilo kojoj oblasti, bez da se povećava prostor za kontrolu, u bilo kojoj oblasti, a posebno u Bezbednosno-informativnoj agenciji, gde je neophodno da postoji civilna kontrola takve službe, to je agencija koja, podsećam vas, nije odgovorila i nije zaštitila građanina ove zemlje, kako i vi govorite, lidera opozicije Olivera Ivanovića, koji je 10 dana pred smrt otišao u prostorije BIA i sopstvenu državu obavestio o ozbiljnim pretnjama, koje su se, nažalost, ispostavile kao istinite.

Znači, neophodno je da se promeni zakon tako što će se povećati ovlašćenja direktora Agencije, koji će moći da zapošljava, da određuje koeficijente, da nagrađuje itd. I zbog toga, ako se to ne uradi, Bezbednosno-informativna agencija neće biti u mogućnosti da na adekvatan način štiti poredak.

To je nešto što apsolutno zahteva vaše odgovore i očekujem ih i od vas, gospodine Vuline, ukoliko ste u mogućnosti, i gospodina Gašića, čije trenutno odsustvo ga neće abolirati od toga.

(Narodni poslanici SNS dobacuju.)

Gospodine Arsiću, nadam se da ovom prilikom možda čujete dobacivanja koja svakako mene neće dekoncentrisati, ali će ostati u stenogramu, kao jedna od stvari koju vi navodno niste čuli.

(Predsedavajući: Koleginice, nije bilo dobacivanje da vas ometa, nego da ne napravite grešku, zato što jedino ovoj narodnoj skupštini može da se obrati ministar, ne može direktor nijedne Agencije.)

Ovo je duhovit pokušaj.

(Predsedavajući: Nije duhovit pokušaj.)

Jeste, nažalost, samo duhovit pokušaj. Ovo je samo pokušaj, nije duhovit, to ste u pravu.

(Predsedavajući: Nije uopšte duhovit.)

Da li možete da mi dozvolite da nastavim?

(Predsedavajući: Nastavite.)

Samo nekoliko drugih stvari, dakle, sva moć koja se ovim izmenama zakona stavlja u ruke direktoru Bezbednosno-informativne agencije, sva ta

dodatna moć, sa druge strane, nema za posledicu dodatnu kontrolu ovog procesa, koja se stavlja u ruke jednom čoveku. Agencija koja štiti bezbednost građana Srbije i ustavni poredak daje se u ruke čoveku koga je na tu poziciju jedino, po rečima predsednika Srbije i molim vas da me u tom smislu ne prekidate, zato što je predsednik Srbije, Aleksandar Vučić, rekao – naravno da će Bratislav Gašić biti direktor BIA zato što je strpljivo čekao godinu i po dana bez ikakve funkcije.

Dakle, direktora Bezbednosno-informativne agencije je kandidovalo strpljenje, jer je čovek preživeo godinu i po dana bez funkcije, sa jedne strane, a sa druge strane se poslanicima i građanima govori...

(Predsedavajući: Koleginice, vratite se na temu. Tačka dnevnog reda nije izbor direktora Agencije.)

Molim vas da me ne prekidate. Govorim o izmenama zakona. Ako niste u stanju da pratite tok misli, molim vas da se skoncentrišete.

(Predsedavajući: Ja vas molim da se vratite na temu. Odlično pratim, samo vam kažem da tačka dnevnog reda nije izbor direktora BIA.)

Da li ste završili?

(Predsedavajući: Da li ste vi završili?)

Ne, ja govorim, a vi me konstantno prekidate.

(Predsedavajući: Nastavite, ali po tački dnevnog reda.)

Odakle vam ideja da ću ja da slušam šta vi meni govorite, kada treba da nastavim, o čemu ne treba da pričam? Govorim o izmenama i dopunama Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji. Ako vi niste u mogućnosti...

PREDSEDAVAJUĆI: Nađite mi, molim vas, u Zakonu o Bezbednosno-informativnoj agenciji da bilo gde piše Bratislav Gašić.

(Maja Videnović: Gospodine Arsiću, možete li mi vratiti reč?)

Zatražite reč, nije problem.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Prvo, jedino, isključivo je da vi mene ne smete da prekidate. Nemam ja šta da zatražim.

PREDSEDAVAJUĆI: Izričem vam opomenu, koleginice Videnović.

(Maja Videnović: Vi ste mi ponovo isključili mikrofon. Mogu li da nastavim da govorim? Četvrti put ste mi isključili mikrofon.)

PREDSEDNIK: Prijavite se, poslanice, da nastavite da govorite. Prijavite se, niste u sistemu.

MAJA VIDENOVIĆ: Ovo je sedmi put, predsednice Narodne skupštine Republike Srbije, da sam prekinuta dok govorim o zakonima koji su na dnevnom redu, o čemu očekujem objašnjenje, i vaše i vašeg prethodnika, kao i obrazloženje zbog čega sam obrazlažući Predlog zakona dobila opomenu.

Znači, činjenica da ste se sada zamenili na mestu predsedavajućeg vas ne oslobađa obaveze da mi kažete zbog čega sam dobila opomenu zato što sam rekla da će izmenama zakona o Bezbednosno-informativne agencije, o kojima danas govorimo, koje su donete po hitnom postupku zato što je i narodnim poslanicima

i građanima Srbije rečeno – ukoliko direktor BIA ne dobije najveća moguća ovlašćenja, nećemo biti u mogućnosti, pripadnici BIA, da na adekvatan način štitimo bezbednost građana i ustavni poredak.

Zbog toga sam dobila opomenu i molim vas da na tako nešto reagujete, odnosno da dobijem obrazloženje. Ovo je suština i očekujem u narednoj raspravi, ostavljajući vreme kolegama, da dobijemo odgovore na nekoliko pitanja.

Takođe, činjenica da ne postoji, da ovaj predlog zakona niste ni preveli, ni uputili Evropskoj komisiji za mišljenje je nešto što ćemo takođe u narednoj raspravi, u narednom toku diskusije imati pravo da čujemo.

Molim vas za odgovor zbog čega sam prekinuta četiri puta u toku svoje diskusije i obrazloženje zbog čega mi je data opomena kada sam govorila o predlogu ovog zakona.

PREDSEDNIK: Samo polako. Da li ste završili obraćanje, poslanice Videnović? Da, hvala.

Moram da se upoznam sa tokom sednice pre nego što sam ušla i daću vam odgovore na vaša pitanja zašto ste četiri puta prekinuti i zašto ste dobili opomenu. Samo da se upoznam sa tokom sednice, odnosno delom kada se to dešavalo.

Povreda Poslovnika.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala.

Reklamiram član 109, koji kaže da se opomena izriče narodnom poslaniku koji je prišao govornici bez dozvole predsedavajućeg, koji govori pre nego što je zatražio i dobio reč, koji i pored upozorenja predsednika Narodne skupštine govori o pitanju koje nije na dnevnom redu, kolegica Videnović je govorila o Bezbednosno-informativnoj agenciji sve vreme, ako prekida govornika u izlaganju, dobacuje mu ili tome slično, koji se neposredno obraća drugom narodnom poslaniku, ako upotrebljava psovke i uvredljive izraze.

Ništa od ovoga kolegica Videnović nije izgovorila, a gospodin Arsić ovde demonstrira silu celog jutra, prvo time što nije čuo sramne uvrede koje su izrečene i kolegici Tepić i svima nama ovde, ali ćemo tražiti i stenogram, a imamo i snimak.

Tako da vas molim da upristojite vaše zamenike kada vi niste tu, a i vi često radite to što rade i oni. Ne možete sve vreme da kršite ovaj poslovnik. Ili ga promenite, a ako nećete da ga promenite, onda ga poštuju. Međutim, s obzirom na to da će direktor Agencije imati ekskluzivno pravo ovom odlukom, onda možemo sve da očekujemo.

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Isključila sam ovo što izlazi izvan okvira povrede Poslovnika.

Sem namere da izvredate moje zamenike, pomalo i mene, ne vidim u čemu je povreda 109. Zamolila sam da sačekate da vidim kako je tekao taj deo

sednice kada je izreknuta opomena i slažem se, razmotrićemo zašto je izreknuta. Imamo vremena do zaključenja sednice da vidimo da li će opomena ostati ili neće.

To je moje obećanje, ali moram da se upoznam kako je izgledao taj deo sednice i šta je zaista izgovoreno i zbog čega je izreknuta opomena, jer imamo primere kada su svi osuđivali predstavu „Golubnjača“, a niko je nije ni gledao. Nemojte očekivati da iste sekunde kažem da je neko u pravu, a da drugi nije. Nisam taj tip, ne pripadam tom korpusu načina razmišljanja.

Ministar Vulin želi da odgovori na diskusiju.

(Radoslav Milojević: Niste me pitali da li želim da se izjasnim.)

Rekli ste da želite, da je povreda.

Izvolite, ministre.

ALEKSANDAR VULIN: Poštovana predsednice Narodne skupštine, gospodo potpredsednici, dame i gospodo narodni poslanici, prošli dan smo kako tako proveli u atmosferi u kojoj smo razgovarali o zakonima. Vidim da je ovaj dan počeo time da ćemo razgovarati o ličnim antagonizmima, ko se kome dopada, ko se kome ne dopada iako ovo nisu zakoni za Bratislava Gašića, Aleksandra Vulina i Aleksandra Vučića, ovo su zakoni koji se odnose na sistem odbrane, na Vojsku Srbije, Ministarstvo odbrane i Bezbednosno-informativnu agenciju. Samo mala ispravka, ne odnose se na Policiju, ali nimalo. Ovde nema nikakve policije, a rečeno je da se odnosi i na policiju i da će se raditi o policiji.

Dakle, zaista bih voleo da tu energiju koju ovde osećam... Znači, potpuno je legitimno da mrzite i Vučića, i Gašića i mene. To je u redu. To je vaše ljudsko pravo, građani se odrede prema vašem ljudskom pravu na izborima, ali šteta je tu energiju potrošiti na mržnju umesto da je potrošite na ove zakone koji su zaista veoma važni.

Da krenemo. Dakle, prvo smo rekli da nema Policije u predlozima i da to raščistimo. Drugo, ovde je rečeno od koje to opasnosti, koja je to opasnost nastupila, šta se desilo, bilo je obrazloženje. Da vam pročitam doslovno a ne onako kako se čita jer je zgodno nešto pročitati. Dakle, kaže se – predlaže se da se ovaj zakon donese po hitnom postupku, s obzirom na to da bi u protivnom bila dovedena u pitanje mogućnost Bezbednosno-informativne agencije da delotvorno zaštiti ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije, a to bi moglo da ima štetne posledice po bezbednost građana. Moglo bi. Dakle nije nastupilo, moglo bi da nastupi i zato se donosi zakon, jer bi nešto moglo da se desi. Ne da se desilo, već bi moglo da se desi. I to da razjasnimo.

Znači, odluka je Narodne skupštine kada će neki zakon da dođe na dnevni red. Narodna skupština odlučuje šta su prioriteti i to je njeno suvereno pravo i u to niko ne može da se meša. Ja ću vam reći da smo mi poslali naše zakone u novembru, ove vojne zakone, sada imam tu čast da sedim pred vama. Narodna skupština odlučuje o tome, nemojte nekom drugom da to prebacujete. To je takvo pravo.

Sada, veoma je nekorektno na ljudski i na svaki drugi način prozivati ovde Bratislava Gašića kada nije tu da vam odgovori. On ne može da vam odgovori. Samo ja po Poslovniku ove skupštine mogu da vam odgovorim, kao predlagač, ili drugi ministar. Ne može niko od ovih ljudi koji sede ovde, ne može niko koga dovedete sa strane a nije član Vlade, samo ministar može da odgovori. Jako bih jako voleo da Bratislav Gašić može da vam odgovori, jer znam da biste taj odgovor dugo pamtili, ali ne može, takav je zakon. Ne može i nemojmo onda govoriti da gledaoci koji možda ne znaju i nisu dužni da znaju Poslovnik kažu – evo ga, ne sme da im odgovori, pobegao je. Nije ni pobegao, niti ne sme. Ne može, takav je zakon.

Kada promenimo Poslovnik, a to je poslovnik koji ste vi doneli, kada promenimo Poslovnik da može da govori ko hoće, onda će moći da odgovara ko god hoće, ali dok je tako, nemojte to raditi, nije korektno. Legitimno je, to je politika, borite se za birače, ne previše uspešno ali to je vaše pravo i nemam ništa protiv, samo, eto, moje pravo je da kažem istinu – ne može da odgovori; zakon mu brani da odgovori, može samo predlagač.

Evo i da objasnimo činjenicu u čemu je problem, zašto BIA traži ovo i zašto je to „moglo“. Odmah da vas umirim. Nije se desilo, bezbednost ove zemlje je sačuvana i čuva se, a čuva se prvenstveno zbog ogromnog požrtvovanja i entuzijazma ljudi koji rade u našim agencijama od bezbednosno-informativne, vojnobezbednosne, vojnoobaveštajne, naravno Biroa za službe bezbednosti i svih nadležnih, zato što se puno radi. U BIA se radi zato što svi zaposleni u BIA, zbog nemogućnosti zapošljavanja, zbog donošenja Zakona o Policiji koji ne odgovara Bezbednosno-informativnoj agenciji i uvođenja obaveze da se mora ići na javni konkurs, što je za BIA neprihvatljivo, kao što vidite, i razumljivo, dve godine nije primljen nijedan radnik u BIA. Dve godine! To znači da svaki radnik Bezbednosno-informativne agencije radi po nekoliko poslova, radi prekovremeno, radi nekoliko dužnosti, ono što nije njegov posao, rade više i onda naravno da morate da kažete „moglo bi da se desi kada su ljudi preopterećeni, kada jedan čovek radi dva-tri posla“. Ne sme da radi dva-tri posla, ne treba da radi dva-tri posla, a priznaćete svi smo razumeli bar to da nije moguće na otvorenom konkursu primati operativce BIA. Kako to neko zamišlja i kako neko misli da će se to desiti?

Dakle, zato je traženo po hitnom postupku, zato „bi moglo da nastupi“ jer, priznaćete, nije logično da BIA bude toliko opterećena ako možemo da je rasteretimo. To je suštinski razlog.

Moram da kažem da zaista ne razumem ko će odrediti koeficijent ako neće rukovodilac BIA. Ko će odrediti? Neka grupa nevladinih organizacija? Ko će odrediti koeficijent vrlo me zanima, pošto u svakom ministarstvu, u svakom organu državne uprave rukovodilac uprave ili rukovodilac organa predloži koeficijent, uputi ga na Vladu, Vlada ga prihvati ili ga ne prihvati. Ko drugi, ko

će drugi to da radi? To je predviđeno i ovim zakonom. Naravno da će to da radi direktor Agencije.

Ovo nije zakon o Bratislavu Gašiću. Drago mi je što su mnogi u ovoj skupštini ubedeni da će Bratislav Gašić biti zauvek direktor BIA, da će zauvek biti ovakva vlast, to je lepo od njih i narod nas u ovom trenutku podržava, ne znači da će to uvek raditi, ali vi se ponašate kao da će to biti zauvek. Negde mi je drago, hvala vam na tome, hvala vam na tom poverenju u nas i poverenju u sebe, ali ovo nije zakon ni o jednom pojedincu, ovo je zakon o Bezbednosno-informativnoj agenciji, gde se na prvom mestu zaposlenima u Bezbednosno-informativnoj agenciji omogućava da im bude lakše, da se prime novi ljudi i da se prime na jedini način kako to može da se primi.

Moram da kažem na kraju, ne razumem zašto se ovde ponavlja uvek i na prvom mestu odgovornost državnih organa Republike Srbije na prostoru KiM. Je l' moguće da nikome ne padne na pamet da kaže, recimo, evidentno je da Priština ima odgovornost i da ne pokušava ništa da uradi, pa da kažete: „Evo, mogli bi i naši državni organi da rade više“, ili šta već mislite? Ne, ovde isključivo kažete organi države Srbije ne rade ništa, oni su krivi za sve. To ne čujete ni u Prištini. U Prištini pokušavaju da se opravdaju, u ovom parlamentu ne bi morali da se opravdaju, ovde bi rekli tako je, niste vi ni slučajno krivi, to sigurno Srbi, sve Srbi, samo Srbi to rade i niko drugi.

Ovde se slušalo i kako smo krivi za bombardovanje, kako smo krivi za sve ratove, ono što ne čujete više ni u zemljama koje su nas bombardovale i koje su učestvovala u ratovima. To ne mogu da razumem. Svako ima pravo da traži svoje birače, ali ne mogu da razumem da u ovom visokom domu neko izađe i ponavlja to neprekidno kako su Srbi krivi za sve, od rata 1999. godine, razbijanja Jugoslavije, pa do užasa i tragičnog ubistva Olivera Ivanovića. Zaista to ne mogu da razumem, ali neka svako radi kako misli da treba.

PREDSEDNIK: Pošto su se stekli uslovi, predlažem da konstatujemo potvrđivanje mandata narodnom poslaniku u Narodnoj skupštini za upražnjeno poslaničko mesto kako bismo omogućili njegovo učešće u radu Narodne skupštine.

Uručena vam je Odluka Republičke izborne komisije o dodeli mandata narodnog poslanika radi popune upražnjenog poslaničkog mesta u Narodnoj skupštini.

Uručen vam je Izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, koji je utvrdio da su se stekli uslovi za potvrđivanje mandata narodnom poslaniku, sa predlogom da Narodna skupština, shodno članu 27 stav 5 Zakona o izboru narodnih poslanika, konstatuje potvrđivanje mandata narodnoj poslanici Nadi Kostić, izabranoj sa Izborne liste Dosta je bilo – Saša Radulović.

Na osnovu Odluke Republičke izborne komisije i izveštaja i predloga Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne

skupštine, a shodno članu 27 stav 5 Zakona o izboru narodnih poslanika, konstatujem potvrđivanje mandata narodnoj poslanici Nadi Kostić.

Čestitam narodnom poslaniku na izboru i molim da se pripremi za polaganje zakletve.

Poštovani narodni poslanici, molim vas da, saglasno članu 17 Zakona o Narodnoj skupštini, pristupimo polaganju zakletve:

„ZAKLINJEM SE DA ĆU DUŽNOST NARODNOG POSLANIKA OBAVLJATI PREDANO, POŠTENO, SAVESNO I VERNO USTAVU, BRANITI LJUDSKA I MANJINSKA PRAVA I GRAĐANSKE SLOBODE I PO NAJBOLJEM ZNANJU I UMEĆU SLUŽITI GRAĐANIMA SRBIJE, ISTINI I PRAVDI!“

Hvala.

Molim da potpišete vaš tekst zakletve.

Dozvolite mi da vam u ime u Narodne skupštine Republike Srbije i u svoje lično ime čestitam na izboru za narodnu poslanicu i poželim uspešan zajednički rad u tekućem mandatnom periodu. Čestitam još jednom.

Nastavljamo sa radom.

Reč ima Maja Videnović, replika.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, predsednice.

Samo radi preciznosti. Prva stvar, pretpostavljam, gospodine ministre, da kolege pripadnici Vojske nisu ovde prisutni samo da bi sedeli, nego da bi se konsultovali sa vama, iako oni nemaju prava da govore; nažalost, takav je Poslovnik. To važi i za gospodina Gašića. Meni je krivo što on nije bio prisutan, da mu se, konsultujući se sa vama, omogući da pomogne da vi odgovorite na ono što sam navela.

Dakle, naravno da se ne radi o tome da neko ne poznaje Poslovnik, radi se o tome da je on izabrao da danas ne prisustvuje, da se ne suoči sa argumentima, da u konsultaciji sa vama koji ste ministar, koga ovde biramo, pomogne da pokušate da odgovorite. Dakle, ponavljam još jednom, zbog stenograma, zbog istine i zbog javnosti. Čitam nešto što je uputila Vlada Republike Srbije narodnim poslanicima i građanima Srbije. Kaže – razlozi za donošenje zakona po hitnom postupku: predlaže se da se ovaj zakon donese po hitnom postupku, s obzirom na to da bi, u protivnom, znači ukoliko se ne donese po hitnom postupku, bila dovedena u pitanje mogućnost Bezbednosno-informativne agencije da delotvorno zaštititi ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije, a to bi moglo, i nastavlja se kako ste rekli, imati štetne posledice po bezbednost građana itd.

Dakle, ukoliko se po hitnom postupku ne usvoje ove izmene, a ove izmene se u jednoj rečenici mogu definisati kao davanje isključivih i većih ovlašćenja direktoru Bezbednosno-informativne agencije, kako god se on se zvao, posebno ovaj koji je, nažalost, trenutno direktor, kako god se on zvao, dakle po hitnom postupku se moraju izmeniti članovi ovog zakona koji se samo i

isključivo odnose na to da se moraju dati veća ovlašćenja direktoru. Ukoliko se ovlašćenja veća direktoru ne daju, a ja zbog interesa javnosti govorim da se ta ovlašćenja odnose na npr. da direktor donosi akt o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji, da direktor odlučuje o zasnivanju radnog odnosa i rešenju bez konkursa, da direktor utvrđuje obrazac kojim se određuje sadržaj upitnika itd., da direktor određuje postupak stručnog usavršavanja. Ukoliko se to ne usvoji, biće ugrožena bezbednost.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Vladimir Đukanović.

Tražili ste repliku, je l' tako?

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Uvažena predsedavajuća, čisto reda radi mora da se naglasi da, da li će nešto biti po hitnom postupku ovde u Parlamentu ili ne, o tome odlučuje Skupština, ne odlučuje Vlada. Vlada može da da predlog, a mi smo ti valjda koji vršimo i kontrolu rada Vlade, a između ostalog i kontrolu rada naših službi, pošto imamo nadležan Odbor za kontrolu službi bezbednosti. Prema tome, na nama je da ocenimo da li je nešto potrebno da se radi po hitnom postupku ili ne.

Meni je žao što se uvažena koleginica, koju inače zaista iskreno uvažavam, nije malo više orijentisala na sam zakon, nego je više išla onim principom propagande koja, inače, važi za Zakon o Bezbednosno-informativnoj agenciji i koja se stalno protura po medijima, uzgred budi rečeno, o tim konkursima. Pa što ih vi niste donosili kada ste bili vlast? Što vi niste imali konkurse za prijem u BIA? Nikada nijedan konkurs niste raspisali, ali to kako izgleda po vašoj logici, evo vi, gospodine Paniću, godinama ste u BIA pa to znate, kako su naše kolege zamislile, to bi bilo ovako – da se u novinama, recimo, objavi konkurs, BIA je objavila konkurs da su joj potrebni operativci za npr. praćenje rada diplomata u Republici Srbiji i sada opišete i profil koji bi nam bio potreban i to tako da izađe u novinama. Otprilike to je ono što nam naše kolege sa druge strane traže, da imamo takav rad BIA, što je, naravno, potpuno nenormalno i potpuno besmisleno. Ja bih zaista zamolio da više takve stvari ne iznosite, jer smeje vam se čitav auditorijum. To nikada niko i nigde ne radi.

Takođe bih vas samo na kraju zamolio da ne govorite da su nečiji amandmani besmisleni, jer vi ste podneli 1.600 amandmana, najveći deo amandmana vam je „briše se“, promena zareza, tačke ili već šta, čisto reda radi, da biste se javljali i da biste pokušavali da opstruišete rad Parlamenta. Naravno, vi na to imate pravo, parlamentarna opstrukcija je nešto što je sasvim legitimno od strane opozicije, ali nemojmo da govorimo da su nečiji amandmani besmisleni jer, kada se pogleda sadržina vaših amandmana, tek onda bi zaista moglo o besmislu da se govori. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ministar Vulin želi da odgovori na vašu repliku.

ALEKSANDAR VULIN: Dakle, drago mi je da smo se složili sa tim da je ovde jasno navedeno: „A to bi moglo da ima štetne posledice“. Štetne posledice su izbegnute zahvaljujući radu ovih ljudi i radu čitave naše bezbednosne zajednice i zato što radnik BIA radi dva ili tri posla. Naravno da bi moglo da se desi, ukoliko u produženom vremenu budemo nastavili ovako da se ponašamo, šta? Nećemo primiti u BIA više nikoga naredne tri godine, četiri godine, pet godina i mislimo da će sve funkcionisati, sve će biti u redu. Nemojte da primite nikoga u Policiju, Vojsku, BIA ni slučajno, a sve će funkcionisati? Neće funkcionisati, pitanje je koliko ovi ljudi mogu da izdrže.

Ovako se radilo, kao što vi kritikujete sada, od 2008. do 2012. godine, za vreme direktora Bezbednosno-informativne agencije iz redova DS-a. Tako je bilo, ali je norma bila upućujuća na Zakon o Policiji, a sada se, pošto Zakon o Policiji ne odgovara potrebama BIA, donosi u organskom zakonu, dakle donosi se u Zakonu o BIA. Dakle, i do sada se na potpuno isti način radilo, tako je bilo, samo što je norma bila upućujuća, a sada će biti norma u samom zakonu. Do sada se, da ponovim zbog naših gledalaca, određivala norma koja kaže – kako je određeno u skladu sa Zakonom o Policiji, a sada se kaže – bez pominjanja Zakona o Policiji, jer Zakon o Policiji ne prilagođavamo BIA, nego BIA sama za sebe radi. Ovde se sada donosi norma u samom zakonu.

Isto ovo ovlašćenje je imao funkcioner DS-a, gospodin Vukadinović, koji je bio na čelu BIA od 2008. do 2012. godine. Isto, samo što je bio funkcioner DS-a, a to je onda u redu, to je onda dozvoljeno, to može. Odmah da vam kažem, prvo što je uradio nakon što je prestao da bude direktor BIA, postao je, toliko o njegovoj vanpartijskoj i ne znam kakvoj pripadnosti, savetnik Bojana Pajtića za bezbednost. Gle čuda, gle baš DS. Ali dobro, to je sve nevažno. Važno je za naše gledaoce, važno je za građane Srbije da znaju – ista ova ovlašćenja su primenjivana od 2008. do 2012. godine, samo drugačijom pravnom tehnikom, ništa više. Ništa drugo se ne menja. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem.

Predsedavajuća, uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, verovatno ste i vi primetili u dosadašnjem toku rasprave da nismo čuli skoro nijednu suštinsku, značajnu, pravu kritiku na sve predložene zakone. To dosta govori o kvalitetu ovih predloga zakona, mada, slušali smo, istine radi, razne koještarije, besmislice, pokušaje kritike, naravno, bez i jednog jedinog argumenta.

Sada se tu postavlja ključno pitanje – od koga dolaze te optužbe i te kritike? Dolaze uglavnom od onih koji su, kako smo jednom rekli, planski i namerno i vrlo temeljno i vrlo sistematično, godinama urušavali Vojsku Srbije, i zamalo uništili, od 2000. do 2012. godine uništavali i degradirali Vojsku Srbije. Oni su se u godinama dok su vršili, nažalost, vlast prema Vojsci Srbije ophodili

kao da je to nešto što nam apsolutno ne treba, što nam nije potrebno, nešto što je višak. Kao da je to nešto što eto, moramo da imamo, ali suštinski beznačajno i nepotrebno. Takav je njihov odnos bio prema čitavom bezbednosnom sektoru, a pogotovo Vojsci Srbije.

Kako smo i čuli, više od 500 tenkova i haubica su istopili, ne može se pobrojati tačna cifra koliko je naoružanja rasprodato, PVO sistemi, strele, lično naoružanje. Sve što su mogli da unište i da rasprodaju, i to budzašto, to su i učinili. Dakle, tek od 2012. godine je počelo da se radi na popravljanju stanja u Vojsci i ja ne mogu da razumem teze koje dolaze, teze koje su prisutne, da nam vojska nije potrebna.

Naravno da je potrebna. Potrebna nam je jaka vojska, potrebna nam je ozbiljna vojska, potrebna nam je vojska koja će biti poštovana, baš zbog mira, baš zbog mira kome težimo, baš zbog stabilnosti. Pa i Švajcarska i Švedska kao neutralne zemlje imaju jaku i osposobljenu vojsku. Potrebna nam je dobro obučena, dobro opremljena vojska i ja, ministre, ne mogu da ne pozdravim intencije ovih predloga zakona po pitanju poboljšanja materijalnog položaja pripadnika Vojske Srbije, poboljšanja tehnološke opremljenosti i ukupnog razvoja Vojske Srbije.

Kada sva ova pitanja posmatramo iz ugla tradicije i istorije, onda stvari dobijaju još veću težinu. Dakle, ne moram naglašavati koliko puta smo u istoriji imali prilike da budemo ponosni na srpsku vojsku, na srpskog oficira i na srpskog vojnika. Ova 2018. godina je godina kada obeležavamo završnicu, odnosno završetak Velikog rata, Prvog svetskog rata, u kome je srpska vojska stekla, rekao bih, svetsku slavu. Pokazali smo mnogo puta u istoriji da umemo zemlju da branimo i odbranimo i da budemo ponosni upravo na tog srpskog vojnika i srpskog oficira.

Iz svega navedenog želim da naglasim da snažno podržavam sve predloge zakona koji su na dnevnom redu i da ću u danu za glasanje glasati za iste. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre i gosti iz Ministarstva i BIA, pogledajmo zaista Zakon o Bezbednosno-informativnoj agenciji. Zaista, najmanje je problem u ovome, a ministar Vulin izgleda pridaje najviše značaja tome. Ja sam, gospodine Vulin, po osnovnom obrazovanju lingvistkinja, pa hajde malo, kada ste već ušli u lingvističke začkoljice, da vidimo šta zaista piše u ovom predlogu zakona koji nam je Vlada poslala 30. avgusta 2017. godine, pre, čini mi se, osam meseci, a već u tom momentu je zakon o BIA godinu i po dana kasnio sa usvajanjem.

Dakle, kaže se, čitam celu rečenicu da ne bi bilo zamene, a ako želite, vi nama često ovde držite predavanja kao da smo u nekoj školi, možemo, kako se to

kaže na časovima srpskog jezika, deo po deo analizirati i određivati vrstu reči i službu reči u rečenici i videti šta ona zapravo znači.

Vlada Republike Srbije nam u Predlogu zakona, koji je potpisala predsednica Ana Brnabić, na osmoj strani Predloga zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji saopštava sledeće: „Predlaže se da se ovaj zakon donese po hitnom postupku s obzirom da bi u protivnom bila dovedena u pitanje mogućnost Bezbednosno-informativne agencije da delotvorno zaštiti ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije, a to bi moglo da ima štetne posledice po bezbednost građana i ostvarivanje i zaštitu njihovih sloboda i prava.“

Daću vam za pravo, gospodine Vulin, da se drugi deo rečenice, od zapete, zaista nalazi u potencijalu. Možda vam je poznato da je potencijal složen i ličan glagolski oblik kojim se izriče želja, mogućnost ili namera da se nešto desi, tako da možemo uzeti da je ovaj drugi deo rečenice bio u potencijalu.

Nažalost, prvi deo rečenice iznosi tvrdnju. Rečenice u kojima se iznosi tvrdnja, gospodine Vulin, zovu se izjavne rečenice i ovde se sada kaže – predlaže se da se ovaj zakon donese po hitnom postupku s obzirom da bi u protivnom bila dovedena u pitanje mogućnost Bezbednosno-informativne agencije da delotvorno zaštiti ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije. Drugim rečima, ova rečenica se može čitati i ovako – predlaže se da se ovaj zakon donese po hitnom postupku, jer će u protivnom biti dovedena u pitanje mogućnost BIA da delotvorno zaštiti ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije.

Mi, gospodine Vulin, ne znam da li ste primetili, ovaj zakon nismo usvojili po hitnom postupku kako je to predložila Ana Brnabić, već ga usvajamo osam meseci kasnije.

Pitanje za vas, pošto smo mi postupili suprotno vašem predlogu – da li je u međuvremenu dovedena u pitanje mogućnost Bezbednosno-informativne agencije da delotvorno zaštiti ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije? Ako nije, zbog čega ste vi utvrdili da će to da se desi ako mi ne usvojimo ovaj zakon po hitnom postupku? Ovde niste stavili da će to biti mogućnost, vi ste u prvom delu ove rečenice ovog obrazloženja nama rekli da će, ako mi ne budemo usvojili ovaj predlog zakona po hitnom postupku, mogućnost BIA da delotvorno zaštiti ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije biti dovedena u pitanje.

Gospodine Vulin, da li smo mi doveli u pitanje mogućnost BIA da delotvorno zaštiti ustavno uređenje ili, nedajbože, bezbednost Republike Srbije? Molim vas recite nam ako smo to uradili pa da razgovaramo među sobom zašto mi vas nismo poslušali, zašto ovo nismo uradili po hitnom postupku ili, ako nismo, da li ste to samo tako rekli da bi ovo bio još jedan zakon koji prolazi kroz skupštinsku proceduru ili je ovo jedan od onih zakona koji sada već poslovično nose oznaku hitnosti, što bi zapravo značilo, kako bih to rekla, da je Vlada Republike Srbije obmanula Narodnu skupštinu.

Ono što je već rečeno nekoliko puta, vidim da kolege odbijaju o tome da govore i raspravljaju, nekoliko stvari je u ovom zakonu zaista interesantno.

Naime, član 1, kojim se propisuje da je naravno ministar taj koji donosi akt o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Agenciji, dosta detaljno u stavu 2 obrazlaže šta sve taj akt o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta podrazumeva, ali nigde nema, naravno, i da on mora urediti ova pitanja na takav način da se može utvrditi individualna odgovornost u obavljanju poslova. Ovo nije prvi zakon koji nam dolazi da imamo takvu odredbu da zapravo niko nije odgovoran za one stvari koje krenu po zlu, a već u stavu 3 istog člana kaže se – kako neki misle, protivno Zakonu o dostupnosti informacijama od javnog značaja – da su svi podaci u tom aktu tajni podaci i time ste vi zapravo unapred utvrdili da su svi ti dokumenti tajni.

Dokumenti, gospodine Vulin, ne mogu biti unapred označeni i u celosti označeni kao tajni. Naš zakon je vrlo jasan u tom pogledu. Ja shvatam fascinaciju onih koji vode državu silom i policijom, osobito tajnom policijom, ali verujte da čak i u radu tajnih službi, obaveštajnih službi, postoje zakoni Republike Srbije koji se moraju primenjivati.

Naravno, vi ne smatrate da se na BIA primenjuju zakoni, smatrate da ona može biti jača i od sudova. To se vidi u onom čuvenom članu 20v. Neke od mojih kolega su već govorile o tome. Naime, direktor BIA ima ekskluzivno pravo da čak i u slučaju da sud nekog vrati na posao odluči da tu osobu ne primi na posao, a sve pod plaštom nekakvih bezbednosnih provera, za koje vidimo da ne znaju ni kako teku.

Gospodine Vulin, pravosnažne sudske odluke se mogu osporavati. One se mogu osporavati, ali vanrednim pravnim lekovima u sudskom postupku, a ne pojedinačnom odlukom nekakvog direktora nekakvog organa ili administrativnim operativnim radnjama državnih organa. Vi ste ovde direktora BIA, vi ne volite da spominjemo njegovo ime, stavili iznad sudova u ovoj zemlji.

Još jedna interesantna stvar kada je u pitanju direktor BIA, osim neverovatnih ovlašćenja koje ovim zakonom dobija, jeste to da, iako se ove izmene zakona bave ljudskih resursima u BIA, mi ovde ne vidimo ni jedan jedini uslov i kriterijum koji osoba koja treba da bude izabrana za direktora BIA treba da ispuni. Za razliku od ovoga, kada govorimo o VOA, o VBA, tamo se propisuje da direktori ovih institucija i njihovi zamenici mogu biti isključivo lica koja su završila generalštabno usavršavanje, koja imaju najmanje devet godina radnog iskustva na obaveštajno-bezbednosnim poslovima u sistemima odbrane.

Da li mi za BIA nismo mogli da propišemo neki uslov, eto, makar da taj mora imati neko iskustvo na tom poslu? Očigledno je da nismo, budući da je zaista – koleginica Videnović je rekla pa se gospodin Arsić ljutio – našeg direktora BIA trenutno preporučilo samo to što je godinu i po dana nakon prostakluka koje je izrekao jednoj novinarki izdržao bez funkcije. Ako bismo mi stavili bilo kakav uslov za direktora ili njegove zamenike, gospodin Gašić ni u snu ne bi mogao da bude direktor BIA, pa makar čekao na funkciju godinu i po dana ili 15 godina.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Drago mi je da smo bar razjasnili da bi moglo, dakle da se nije desilo, a nije se desilo zato što su radnici BIA radili i još uvek rade više poslova nego što bi trebalo da rade, preuzimaju više odgovornosti, imaju veći prekovremeni rad. Dakle, da smo nastavili sa ovom praksom, to bi se moglo desiti.

Ja mislim da ne treba da radimo tako, da razmišljamo o tome da li bi nešto moglo ili ne, već da učinimo sve što je u ljudskoj moći da se nešto ne desi. I ako nam zaposleni u BIA signaliziraju da je nešto problem, taj problem treba rešavati. Mi ga rešavamo upravo na ovoj sednici, zbog čega mi je, naravno, drago.

Samo neka od važnijih pitanja koja ste postavili.

Odmah da vam kažem, po pitanju odgovornosti radnika BIA, ako budete ljubazni da pogledate član 22 Zakona o BIA, videćete da se taj član ne menja, a u njemu je uređena odgovornost radnika BIA i na koji način. Dakle ne znam, ako nešto ne menjamo, kako mislite da na drugačiji način obrazložimo i objasnimo.

Takođe, koje uslove mora da ispunjava rukovodilac posebne jedinice, što jeste BIA, svakako, regulisano je Zakonom o državnoj upravi. Nije praksa da se rešenja iz jednog zakona prepisuju u drugi, već je dovoljno da postoje u jednom zakonu. Znači, iz ovoga bi izgledalo da mi sada za zakon o BIA moramo da uradimo prepis, jednu kodifikaciju sveg zakonodavstva koje se odnosi na ovo, pa biste imali jedan zakon od 300 članova. Zato postoje drugi zakoni koji su na snazi, pravnici služe za to da ih povezuju i tako to funkcionišu.

Razumem fascinaciju gospodinom Bratislavom Gašićem, razumem fascinaciju njegovim likom i delom. Verujem da vam imponuje i da vam je zaista žao što niste mogli da se pozovete na takvog funkcionera u vreme vaše vlasti, ali to ipak ne opravdava ovoliki gnev na zakon o BIA, zakon koji samo reguliše praksu koja je postojala i u vreme vlasti dosovskog režima. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Povreda Poslovnika, Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Poštovana predsedavajuća, povređen je član 107 Poslovnika.

S obzirom na to da je ovde jedno vrlo neprimereno i nepristojno predavanje iz oblasti lingvistike održao neko ko za sebe tvrdi da je lingvista, ako je već takvu vrstu predavanja danas održao ovde, možda bi iz tog ugla mogao da izanalizira i jučerašnju psovku koju je uputila meni pa da vidimo da li je to preteća, upućujuća, obećavajuća poruka, sa potencijalom, bez njega, u kom delu, jer to bi bila onda bar jedna kompletna, primerena povreda člana Poslovnika 107 stav 2. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Smatram da nisam povredila Poslovnik, poslaniče, jer ni u odredbi stava 1, ni u odredbi stava 2 ne govori se da je predsednik učinio povredu člana 107, a poslanik sam to ne može da učini.

Aleksandra Jerkov, replika ministru.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Jedno ste u pravu, gospodine Vulin. Takvog funkcionera kao Bratislav Gašić vala nismo imali i nadam se da nikada nećemo. U tome, između ostalog, i jeste razlika. Nemaju ga baš ni neke demokratske zemlje, uređena društva itd., ali očigledno ga imaju zemlje koje vodi vaša koalicija.

Sve bi to bilo dobro ako biste vi nama objasnili, ako je sve već bilo tako, ako se sve to već radilo i sve je isto bilo u vreme zle Demokratske stranke, a zašto onda mi menjamo zakon? Zašto se onda unosi u izmene zakona ako je to sve već tako funkcionisalo?

Drugo, ja koliko sam shvatila, vi ste došli na vlast da popravite sve loše što je DS radila, kad ono ispade da vi sve još gore radite. Vi u zakon unosite ono za šta tvrdite da ranije nije bilo u zakonu a DS je, po vašim rečima, radila mimo zakona.

Što se tiče hitnosti postupka, sve bi to imalo smisla da ste vi u prvom delu rečenice rekli da bi naše neusvajanje zakona po hitnom postupku moglo dovesti u pitanje mogućnost BIA da delotvorno zaštiti ustavno uređenje i bezbednost Republike Srbije, ali vi to niste rekli. Vi ste rekli da će naše neusvajanje zakona po hitnom postupku dovesti u pitanje mogućnost BIA. U prvom delu rečenice glagola „moglo“ nema. Vi ste nama rekli da, ako zakon ne usvojimo po hitnom postupku, BIA neće moći da funkcioniše. Zašto ste to rekli, gospodine Vulin? Ili, ako je to tačno, a mi nismo usvojili zakon po hitnom postupku, kako BIA nije funkcionisala u prethodnih osam meseci? Molim vas, objasnite nam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ministar Aleksandar Vulin, replika.

ALEKSANDAR VULIN: Hvala.

Funkcionisala je teško, kao što i sada funkcioniše teško. Jako je teško kada dve godine ne primite ni jednog jedinog radnika i imate prirodni odliv, ljudi odlaze u penziju, traže nova radna mesta i vi ne primite ni jednog jedinog radnika i pravite se da će sve biti u redu. Naravno da je teško. To što se ništa nije desilo, ili vi mislite da se ništa nije desilo, ili nismo sigurni da se ništa nije desilo, nije BIA neko ko će izlaziti po novinama i objašnjavati koje su teškoće u svakodnevnom radu. Za mene je i, ako je preopterećen radnik i ako radnik radi više poslova nego što bi trebalo da radi, to vrlo opasno. Ja neću da čekam posledicu. Hoću da rešim stvari pre nego što nastupe posledice i ovde vam kažem da bi posledice ovakvog činjenja mogle da nastupe.

Da li su nastupile ili nisu? Vidimo da je zemlja mirna, znači nisu. A da li mogu da nastupe? Pa uvek može da nastupi. Ali ne smemo da uradimo, odnosno da ne uradimo ništa što je u našoj, ljudskoj moći a da ne uspemo da u najmanju ruku izbegnemo mogućnost za ovakva dešavanja. To ne sme da se dešava.

Zašto donosimo zakon? Ne, hajde, najbolje je da to ostavljamo da bude arbitrarno. Hajde da to ne uredimo zakonom nego da ostavimo na slobodnu volju. Hajde da to držimo kao što je dosada bilo, da se pozivamo na neki drugi zakon, a da pravimo interna akta kojima ćemo moći da radimo kako hoćemo i šta hoćemo.

Ja sam za zakon. Ne vidim šta je problematično da i tu praksu regulišemo zakonom. Šta je tu problem? Već sam objasnio da se ranije norma pozivala na Zakon o Policiji. Zakon o Policiji više ne odgovara potrebama BIA, jer je promenio neke odredbe koje su za BIA teško prihvatljive. Zbog toga je uneta u Zakon o BIA ova norma koja je sada originalna norma, koja sada daje mogućnost BIA da radi po sopstvenom zakonu. Šta je tu problem? Zašto je problem ako nešto regulišemo zakonom umesto da to ostavimo na prećutno, ili kako se radilo? Ja verujem u vladavinu zakona, ovo je vladavina zakona.

Umesto da čestitamo radnicima BIA, da im kažemo da su dali dobro rešenje, da su dali rešenje koje funkcioniše, koje odgovara njihovim potrebama, mi ih optužujemo ovde za sve i svašta.

A što se tiče toga da niste imali Bratislava Gašića, niste imali Bratislava Gašića, baš kao što niste imali ni Aleksandra Vučića i zato imate 2% u Beogradu. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

MAJA MAČUŽIĆ PUZIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Poštovani ministre sa saradnicima, ja bih na početku iskoristila priliku da pohvalim predsedavajuće i Sekretarijat jer smo u pripremi liste govornika u dosadašnjem periodu imali priliku da vidimo 50% tzv. manjezastupljenog pola, odnosno žena.

Kada govorimo o Vojsci, to donosi neko drugačije gledište i drugačiji aspekt gledanja na Vojsku, pa makar to bile i jezičke nedoumice, odnosno analize zakona sa tog jezičkog aspekta kolege prekoputa.

Neću danas mnogo detaljno govoriti o povećanju borbene gotovosti vojske i obnavljanju vojne opreme, jer smo prethodnog dana imali priliku da čujemo od ministra šta je sve to obnovljeno i kako je sve vojska opremljena poslednjih godina, kao i o poboljšanju života i rada vojnih kadrova, koji posle iks godina dobijaju nove uniforme, kao što smo čuli, povećavaju im se plate itd., da ne detaljišem.

Danas bih iskoristila priliku da se osvrnem na Odluku o učešću pripadnika Vojske Srbije u multinacionalnim operacijama. Iako pojedini poslanici opozicije osporavaju učešće u međunarodnim misijama, smatram da se mirovnim misijama jača bezbednosni kapacitet i brani se suverenitet i integritet

Srbije. Učešćem pripadnika Vojske Srbije u multinacionalnim operacijama Republika Srbija potvrđuje da konkretno doprinosi svetskoj ali i regionalnoj stabilnosti i poštovanju međunarodnog prava, ali i mira.

Želim danas da ukažem i na povezanost međunarodnih mirovnih misija i obrazovanja. Pripadnici Vojske Srbije i pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova učešćem u multinacionalnim operacijama ostvaruju dvostruku korist. Ne samo da učešćem u međunarodnim operacijama dostojno predstavljaju Republiku Srbiju, već kroz razmenu iskustva koje imaju priliku da dožive na tim misijama sa pripadnicima drugih oružanih snaga, pardon, drugih država, oni na neki način popravljaju kapacitete i kvalitete vojnih snaga Republike Srbije.

Pohvalila bih danas i zakon o BIA i diskreciono pravo direktora Agencije da samostalno, bez javnog objavljivanja, izabere svoje saradnike, odnosno da radno angažuje operative u BIA jer, za one koji to ne shvataju, BIA predstavlja tajnu službu i stvarno bi bilo strašno da dozvolimo da se operativci BIA stave na tacnu javnosti i na taj način izađu iz okvira svoje službe.

Naravno da danas ne mogu a da ne pomenem aktuelne događaje vezane za aerodrome Srbije i nemojte me, molim vas, prekidati, jer i te kako se tiče i Vojske Srbije i svih ostalih, odnosno, konkretno na Aerodrom „Konstantin Veliki“ u Nišu i na Aerodrom „Morava“ u Kraljevu.

Građani Srbije treba da znaju da nije poenta protesta u Nišu da li aerodrom treba da vodi profesionalni menadžment Republike ili lokalni preduzetnici, već je poenta da „žuto preduzeće“ po ko zna koji put pokušava da izazove neredove dovlačeći i uključujući u proteste i „žutu patku“, koja sada, izgleda, ne želi više da davi samo Beograd, nego želi da davi i Niš.

„Žuto preduzeće“ i njihovi sateliti koji su za vreme svoje vladavine napravili pristupnu zgradu u Lađevcima koja je koštala 1,1 milijardu na livadi, bez ikakvih pristupnih staza, bez ikakvih mogućnosti da ta zgrada bude stavljena u funkciju, verovatno da bi mogli da naprave i kupe sebi neke pašnjake u Beogradu od provizije od izgradnje te zgrade ili slično i bez ikakvog plana da ta zgrada zaista koristi i da ta 1,1 milijarda dinara građana Srbije bude upotrebljena za funkciju za koju bi trebalo.

Kažem „žuto preduzeće“ jer zaista ne znam više u kojoj su stranci Đilas, Jeremić, Janković, Šutanovac, a svi su oni zajednički uništili budućnost nas i naše dece. Građani Srbije to ne mogu da zaborave. Oni ne žele da zaborave da je „žuto preduzeće“ sa svojim tajkunima oduzelo njihovu budućnost i neće im dozvoliti da to ponovo urade. U svetlu prethodnih govornika, a pomenuvši „žuto preduzeće“, samo bih objasnila jezičku nedoumicu toga da „žuto preduzeće“ može da pređe cenzus na sledećim izborima, što apsolutno ne znači i da će zaista preći. Ono samo može, kao i svi ostali.

Vas, gospodine ministre, molim da se u ime građana Kraljeva, Raškog okruga, Moravičkog, Šumadijskog, Rasinskog, uključite aktivno, naravno, zajedno sa Vladom, u postupak konverzije Aerodroma „Morava“ u vojno-civilni

i na taj način omogućite da Aerodrom „Morava“ što pre bude stavljen u funkciju za civilni saobraćaj, jer zasad se odvija samo vojni saobraćaj na tom aerodromu. Tako da damo mogućnost „žutom preduzeću“ da onu zgradu koju su napravili na livadi zaista stavimo u funkciju.

Na kraju bih danas pohvalila i približavanje Vojske Srbije građanima Srbije i defile vojske Srbije povodom Dana Vojske, koji je održan u ponedjeljak u nekoliko gradova Srbije, između ostalog i u Kraljevu, jer sam zaista imala priliku ne samo da vidim čime to Vojska raspolaže, nego i da vidim oduševljenje građana onim što su imali prilike da vide. Smatram da, ne samo da su se upoznali sa opremom i sa kadrovima Vojske Srbije, već su, eto, na neki način i povećali poverenje u Vojsku Srbije, što ja smatram da je i tendencija Vojske Srbije.

Nadam se da ćete narednih godina nastaviti istim tempom, ali možda i u više gradova Srbije.

Iako želim da generacije naše dece i unučića odrastaju u miru i da na prostorima Srbije više nikada ne bude rata, želim takođe da imamo jednu snažnu vojsku koja će biti čvrst oslonac i u miru i zato ću, kao i moje kolege poslanici iz Srpske napredne stranke, u danu za glasanje podržati set zakona koji ste nam danas predložili. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Izvolite, replika.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala.

Čuli smo, naravno, opet neistine i laži od strane SNS, koja je za svojih šest godina bahate, korumpirane vlasti upropastila Srbiju, koja je Srbiju zadužila za 11 milijardi...

PREDSEDNIK: Poslaniče, molim vas da replicirate. Dobili ste repliku da replicirate Maji Mačužić Puzić na njeno izlaganje i na spominjanje predsednika vaše stranke.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Tako je, i ja to sada radim.

Molim vas da mi vratite vreme.

Ja govorim o tome šta je SNS uradila poslednjih šest godina.

PREDSEDNIK: Kakve to veze ima sa njenim izlaganjem?

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Ima, naravno, jer je koleginica članica SNS.

PREDSEDNIK: Ne, nego na njeno izlaganje treba da odgovorite da li je istina ili nije istina, to je replika.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Odgovaram, naravno, dozvolite mi da odgovorim. Nemojte, molim vas, može koleginica sama da odgovori.

PREDSEDNIK: Hajde da počnemo iz početka, molim vas, pošto mi je teško da uračunam vreme. Nisam ništa razumela šta ste hteli da kažete.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Razumeju građani vrlo dobro šta mi iz opozicije govorimo, građani koji nemaju novca za struju, građani kojima su prazni frižideri, kojima su prazni rezervoari i kojima su prazni novčanici, dok su vama iz SNS sve puniji novčanici i imate sve više i više funkcija.

Kako vi kažete, mi iz „žutog preduzeća“, kada smo došli na vlast 2001. godine i kada je premijer postao Zoran Đinđić, zatekli smo prosečnu platu u Srbiji od 30 evra. Ostavili smo prosečnu platu od 300 evra. Deset puta smo povećali prosečnu platu. Vratili smo staru deviznu štednju, koju ste vi oteli građanima Srbije. Vi, sa vašim koalicionim partnerima. Mi smo staru deviznu štednju vratili.

Vratili smo osiromašenim građanima Srbije 13 zaostalih penzija koje ste im vi oteli. Vratili smo majkama sa decom, o kojoj vi pričate, 12 zaostalih dečijih dodataka. To su posledice vaše vladavine. Vratili smo zemlju u UN, jer smo bili izbačeni iz svih međunarodnih organizacija. Vratili smo zemlju i ukinuli smo vize. To su benefiti i to je uradila Demokratska stranka dok je bila na vlasti od 2001. do 2003. godine i onda od 2007. do 2012. godine.

Vi ste šest i po godina na vlasti bez prekida. Nijedan građanin u Srbiji koji nije član SNS ne živi bolje. Bolje živite samo vi iz SNS i tajkuni i kriminalci koji vama pomažu. A o tome ko je šta radio, pa uhapsite ih sve. Uhapsite svakog ko je kršio zakon.

Šest i po godina ste na vlasti. Označili ste čoveka da je najveći narkodiler u Evropi, oslobodili ste ga, a sudili ste mu za geodetske nepravilnosti.

PREDSEDNIK: Potrošili ste vreme.

Demokratska stranka je na vlasti od 2000. godine, ne znam zašto se odričete rezultata revolucije 5. oktobra 2000. godine. Nemojte da zbunjujemo ove mlađe generacije.

(Radoslav Milojević: Petnaesti januar 2001. godine.)

Ne znam kako je Zoran Đinđić bio premijer onda od oktobra.

Ko je bio premijer?

Sedite, posle ćemo vi i ja da ćaskamo, nije problem.

(Radoslav Milojević: Mogu li da se javim?)

Ne možete, zato što ste završili vaše izlaganje od dve minute i deset sekundi.

(Radoslav Milojević: To je bila replika. Ja imam dve i po minute kao ovlašćeni.)

Za čega ste ovlašćeni? Predlagač zakona? Koji zakon ste predložili?

(Radoslav Milojević: Ovlašćeni predlagač Poslaničke grupe DS.)

Dobro, samo momenat. Ali mora lista da se iscrpi da biste ponovo svoje pravo od dve minute, tek na kraju liste, iskoristili.

(Radoslav Milojević: Nemojte, molim vas, to da ne znate na toj poziciji. To je elementarno neznanje.)

Ne znate vi ništa. Na primer, da ne možete sada da govorite dve minute, nego tek kad se lista iscrpi. Žalosno je, ali tu smo već godinama a ne znate Poslovnik. Malo strpljenja, sutra negde oko dva sata ćete doći.

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika.)

Samo polako. Nemojte da me maltretirate. Evo, glasaću ja, ako me primite na tu vašu skupštinu, ako ćete mi obećati da ćete nas malo pustiti da radimo.

(Radoslav Milojević: Pa mnogo bi vam bilo, deveta partija.)

Pa, otprilike kao Aleksandra Jerkov, koja sedi iza vas a koja se sad već kandiduje za predsednika partije. To je demokratija.

(Radoslav Milojević: Poslovnik!)

Pustite me da vodim sednicu.

Reč ima narodni poslanik Maja Mačuzić Puzić, replika.

MAJA MAČUŽIĆ PUZIĆ: Po Poslovniku se javljam.

Naravno, imam osnova i za repliku, jer je kolega mene pomenuo.

PREDSEDNIK: Hajde samo da raspravimo ko vodi sednicu.

Sedite i vi, zato što bih molila sve vas zajedno da imate razumevanje da samo jedna osoba može da vodi sednicu. Znači, nemojte da vam dajem reč po jednom osnovu, a da mi onda govorite po kom osnovu ćete govoriti.

I to važi za sve.

Dala sam vam repliku jer niste imali Poslovnik gore, a sada ste se javili po Poslovniku te mi recite po kom članu.

Izvolite.

MAJA MAČUŽIĆ PUZIĆ: Hvala.

Možda se, ja se izvinjavam, nismo dobro razumeli.

Javljam se po Poslovniku, član 103. Kolega je zloupotrebio Poslovnik, jer ja nijednog trenutka u toku govora nisam pomenula ni kolegu, niti stranku iz koje on dolazi, već „žuto preduzeće“. To što se on svrstava u to „žuto preduzeće“, to je druga stvar.

Stoga vam predlažem da oduzmete ova dva minuta koje je on zloupotrebio po povredi Poslovnika. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Nažalost, poslanici ne mogu da povređuju Poslovnik. Mislim da to, kada budemo radili novi predlog ili nacrt Poslovnika treba da uvrstimo, jer predsedavajući, izgleda, najmanje može da povredi Poslovnik.

(Radoslav Milojević: Poslovnik! Poslovnik!)

Tišina! Ne mogu više da vodim parlament od vas, poslaniče. Ne mogu da se skoncentrišem. Dva dana me maltretirate, ne mogu da vodim sednicu. To je već mobing na poslu. Ovo je posao i ovo je sad već mobing.

Gde sam stala? Da, spomenuli ste u vašem govoru, možda nehوتيčno, Dragana Šutanovca. Ima sigurno u sinopsisu. Na osnovu toga je dobio, jer je on još uvek... Je l' dao sad ostavku?

(Maja Mačuzić Puzić: Nije predsednik.)

Ne mogu to da pratim, izvinjavam se, moja greška. Ne znam da Dragan Šutanovac više nije predsednik Demokratske stranke. Ne znam ko je sada. Niko?

Dobro, sada mogu da tumačim šire. Dok se ne izabere novi, on mora da vodi DS, iako to ne želi. Našli smo se negde na pola puta.

Ali dala sam kandidatima za predsednika partije. Nemojte da se ljutite jer ne mogu sve da ispratim. Mnogo posla, mnogo promena u strankama.

(Radoslav Milojević: Poslovnik!)

Polako.

Time smatram da nisam prekršila, čisto iz neznanja oko kretanja u DS. To neki put opravdava.

(Maja Mačuzić Puzić: Ne tražim da se izjasnimo.)

Ko se još javio za povredu Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević, pa onda ćemo se vratiti na replike.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Gospodin grof ili Davidović, dok je govorio o naprednjacima, mojim koalicionim partnerima, govorio je sve najgore. Pri tome je kriminalizovao SNS, koalicionog partnera; doduše ja sam manjinski, ali sam se osetio povređeno. I to je govorila osoba koja je zaboravila da pročita najnovija dela Dragoljuba Markovića „Krmivo produkt“, pa da nađe kriminalce tipa Čumeta itd.

Taj njihov kriminal ne mogu da prišiju nama, ali ja sam iznenađen. Ja sam iznenađen što njih ništa nije sramota, da je gotovo mene sramota što njih ništa nije sramota. Od takvih obraza, a ministar Vojske je tu, komotno možete da pravite pancire, za debele kalibre, to su pendžetirani obrazi pa može i vojnička obuća od toga da bude. Ne tražim da se glasa. Hvala.

PREDSEDNIK: Nadam se da mi nećete zameriti ako vas je neko povredio. Tu nema moje namere.

Nisam razumela. U čemu sam ja učestvovala tu da sam povredila Poslovnik? Nisam učestvovala u tome. Dobro.

Ko je još tražio povredu Poslovnika pre Radoslava Milojevića?

Reč ima narodni poslanik Igor Bečić.

IGOR BEČIĆ: Poštovana predsedavajuća, prekršen je Poslovnik, čl. 108 i 109. Mislim da je trebalo da se izrekne opomena narodnom poslaniku koji je govorio, jer pripadnici bivšeg režima, naviknuti da uništavaju institucije države, i sada žele da od BIA naprave komunalnu policiju u trenutku kada u regionu i u Evropi imamo trend jačanja kapaciteta bezbednosnih službi i bezbednosnog sektora u celini. Zbog neprestanih bezbednosnih pretnji, ugrožavanja sigurnosti građana, u svim zemljama imamo povećanje budžeta i broja pripadnika i zaposlenih u sektoru bezbednosti, samo bi „žuti sektor“ da u Srbiji i dalje nastavi da urušava državu.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Predsednice, reklamiram član 108. Mogu i niz drugih članova, jer, ako želite da debatujete sa nama iz opozicije, iz Poslaničke grupe DS, vi to vrlo dobro znate, po Poslovniku morate da sidete u klupe, javite se za reč i onda debatujete.

Meni je drago što ste vi iz SNS debatovali 10 minuta o DS, ko je predsednik DS, šta se dešava, i to je dobro jer vi znate da jedino DS može da vas smeni i smeniće vas na sledećim izborima i ne znam da li su građani čuli da ste vi pitali koleginicu Videnović i mene da li vi možete doći u DS da glasate...

PREDSEDNIK: Nisam i sad ću da vas isključim jer zamajavate ovde poslanike, iznosite neistine u javnosti.

(Radoslav Milojević: Da li mogu da završim?)

Prvo, mogu da vas prekinem, rekli ste član 108. Pod jedan, 108 je iskoristio Igor Bečić. Pod dva, promašili ste materiju, jer to o čemu vi govorite se nalazi u članu 100, malo samo slušajte.

(Radoslav Milojević: Rekao sam i drugi članovi.)

U članu 100.

Rekla sam – ako me primite da dođem na tu vašu skupštinu, glasaću za vas ako prestanete da me maltretirate dok god se ne održi ta vaša skupština.

(Radoslav Milojević: Promenili ste osam partija.)

Ja ću i 202, ali samo se osvrnite oko sebe – društvo u kome sedite u koliko su oni partija bili?

(Radoslav Milojević: Maja Videnović ni u jednoj.)

Ja sam 202, možda ću i 230, to uopšte nije problem vas niti problem to malo glasača koje imate.

(Radoslav Milojević: Mi smo od malih...)

Jeste, roditelji su vam planirali da se učlanite u DS.

Malo smo se relaksirali i šalili smo se sa ovom povredom Poslovnika koju je nevešto pokušao prethodni govornik. Neću oduzeti dve minute zbog toga, jer su inače potrošili vreme.

Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Pre svega zahvaljujem se što ste uspeali ove nervozne opozicione poslanike... Razumem i njihovo delovanje danas i njihovu nervozu, jer je gospodin Bratislav Gašić najavio da će se baviti i ekonomskom bezbednošću i da će se boriti protiv korupcije a oni su umešani u sve to i zaista je opravdana nervoza.

Uvaženi ministre odbrane sa saradnicima, poštovani predstavnici BIA, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, pred nama su veoma važni zakoni iz oblasti vojske, ali i iz oblasti BIA, a ove dve oblasti su zaista značajne za bezbednost naše zemlje i ovom prilikom želim da istaknem da smo zaista ponosni na našu vojsku, Vojsku Republike Srbije.

Ono što bih najpre želela da istaknem jeste – učešće Vojske u multinacionalnim operacijama Ujedinjenih nacija, gde istovremeno čuvamo i našu vojnu neutralnost, doprinosi približavanju Srbije EU ali i pokazuje da je Srbija aktivan činilac u održavanju svetskog mira, što nam je zaista zadatak. Time pokazujemo i potvrđujemo sopstveni ugled i zaista mislim da je naša vlada, Vlada Republike Srbije na čelu sa predsednikom Srbije uspeła da povрати ugled Srbije u svetu.

Ono što želim da istaknem jeste da naša vojska, odnosno i naša Srbija kao deo regiona koji je prošao kroz vrlo težak period u prošlosti pridaje poseban značaj izgradnji i očuvanju mira. Istakla bih da smo za veoma kratko vreme uspeli da budemo među prvih 10 evropskih zemalja po broju mirovnjaka u okviru Ujedinjenih nacija, tačnije na devetom mestu, a da smo na visokom 46. mestu u svetu i da smo od nekadašnjih uvoznika bezbednosti bez ikakve sumnje sada postali izvoznik. U prilog tome...

(Radoslav Milošević: Vi ste uvezili bezbednost.)

Molim vas, kolega, da me ne uznemiravate i ne ometate. Znam da ste nervozni zbog onih najavljenih mera i očuvanja ekonomske bezbednosti, ali to će organi Tužilaštva rešiti a sada me pustite da govorim.

U prilog tome govori podatak da je u ovoj godini planirano čak 700 učesnika naše vojske kroz mirovne misije. Veoma je važno i to da Ministarstvo odbrane posebnu pažnju pridaje povećanju broja žena u okviru angažovanih pripadnika Vojske Srbije u mirovnim misijama i podatak da je u periodu između 2002. i 2015. godine broj žena bio oko 7%. Sada taj broj dostiže i do 10%, što je zaista za svaku pohvalu, a podatak da je broj angažovanih žena u Centralnoafričkoj Republici u našem kontingentu 40% jeste za svaku pohvalu i mi ćemo, članice Ženske parlamentarne mreže, to svakako pohvaliti.

Želim da naglasim i to da naš tim lekara i medicinskog osoblja kroz mirovne misije zaslužuje sve pohvale, jer time podižemo i kredibilitet VMA i naših lekara a naši lekari uspevaju da kroz boravak u nekim zemljama steknu i neka nova znanja i iskustva.

Ono što je još ministar tokom jučerašnje rasprave govorio je i to da su ekipe naših lekara hvaljene i da se naglašava njihov visok stepen profesionalnosti, kao i celokupnog medicinskog osoblja, ne samo lekara. Meni kao lekaru je to zaista za ponos, jer time pokazujemo koliko smo uredili sve ove naše segmente i koliko smo cenjeni u svetu. Ovom prilikom želim da istaknem i to da se ovde, da kažem, javila opravdana nervoza poslanika sa druge strane kada je BIA u pitanju, i da im smeta samo to što je gospodin Bratislav Gašić na tom mestu.

Kao sugrađanka gospodina Gašića, kao neko ko ga poznaje 10-ak godina, jer smo otpočeta u SNS i žalim što je gospodin Gašić zamrznuo taj svoj status, jer je svaki posao dosada obavljao odgovorno i postizao izvanredne rezultate, ne treba da ih brine to što je gospodin Gašić na čelu BIA, jer prethodni

režim je zloupotrebljavao BIA, ali to se neće nastaviti sigurno, neka budu ubeđeni u to, jer gospodin Gašić je sve funkcije, kao što sam rekla, obavljao odgovorno i postizao izvanredne rezultate. Ukoliko su imali neke nedozvoljene i zakonski zabranjene radnje, neka se plaše, njihov strah je opravdan. Pa tako se i kolegi iz mog kraja priviđa BIA, kolegi iz Trstenika, koji danas nije tu. Verovatno se posle jučerašnje rasprave toliko uplašio da je u strahu šta će se desiti, da neće možda završiti iza rešetaka.

Samo želim da dodam da novi zakon samo uređuje i bolje organizuje ovu službu i želim da pohvalim rad ove agencije, jer smo u prethodnih nekoliko meseci imali nekoliko visokorizičnih skupova i znamo da su prošli bez i jednog jedinog incidenta, što znači da ova agencija i ostale službe bezbednosti dobro rade svoj posao.

Za svaku pohvalu je to što Agencija deluje i preventivno i što je upravo gospodin Bratislav Gašić uspeo da preventivno deluje u borbi protiv ekstremizma i terorizma, i to tako što se intenzivna saradnja BIA, Ministarstva unutrašnjih poslova i Ministarstva odbrane ostvaruje. I ta saradnja je nikad bolja. To je za svaku pohvalu, a to „žuto preduzeće“ najviše boli, jer su oni ovoj državi samo naneli zlo i opustošili je, a sad se plaše se ne iznesu i ne pronadu sve njihove malverzacije, sve njihove afere i sve ono što su u periodu do 2012. godine radili.

Ministre, predstavnici BIA, podržavam vas u vašim aktivnostima i zahvalna sam što činite da naša deca budu bezbedna i svi mi da budemo bezbedni u Srbiji, jer Srbija to zaslužuje.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Jahja Fehratović.

Izvolite.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, uvaženi predlagači, dame i gospodo narodni poslanici, zakoni koji su pred nama uređuju izuzetno senzibilan sistem i odgovoran deo državnog aparata, pogotovo danas na Balkanu, u okolnostima, izazovima sa kojima se naš region suočava, posebno imajući u vidu iskustva iz bliske i dalje prošlosti.

Ovo je naročito bitno nama, pripadnicima nesrpskih naroda građanima Republike Srbije koji čine napore da sve institucije države približe svom narodu i da taj narod doživljava ove institucije svojimima.

Zato smatramo da je većina ovih predloga kvalitetna i neophodna, te da mi skoro nikada nemamo problem sa zakonskim rešenjima već sa njihovom implementacijom, koja opet najviše zavisi od ljudskog resursa ili odnosa onih ljudi koji obnašaju važne funkcije i u očima naroda su reprezentanti države.

U kontekstu izgradnje poverenja o kome je kolega Zukorlić juče govorio a što je i komplementarno ovom izlaganju vrlo je bitno u vojne škole, gimnazije, Akademiju, primiti veći broj pripadnika drugih naroda, kao i među oficirske i rukovodeće kadrove na odgovornim funkcijama u Vojsci Srbije i BIA. To je

konkretan način uvećanja poverenja svih građana, a naročito onih 20% i više nesrba.

Poverenje se ne izgrađuje isključivim stavovima, gestama i činovima, makar oni bili napravljeni i nesvesno, već širinom i otvorenošću, koja mora biti pažljivo i odmereno iskazana. Iako imamo vidni pomak u odnosu na pređašnje stanje, nažalost, još uvek nismo došli do tog nivoa.

Ilustrovaću to primerom ili skandalom koji se dogodio na proslavi Dana kopnene Vojske Srbije, kada je komandant KOV-a, general- potpukovnik Milisav Simović u ime Vojske Srbije i države nakon pohvale četničke ideologije uživo opevao koračnicu „Planino, moja planino“. To je četnička pesma u čijem se izvornom tekstu, koji je, doduše, Simović modificirao, nalaze i stihovi: i mnoge Turke more pobio, turske sam majke cvelio i braću Srbe more svetio.

Iako ove stihove Simović modificira i kaže: četnički barjak more nosio i braću Srbe uvek svetio, četnički barjak more nosio, dušmane naše more pobio, nedopustivo je da bilo koji pripadnik Vojske Srbije, pa makar i obični vojnik, na zvaničnom skupu bilo kojim gestom uvredi, ponizi, zaplaši građane Republike Srbije, a pogotovo ne svoje kolege pripadnike drugih naroda, vera i nacija koji nemaju nikakve pozitivne emocije prema četnicima i njihovoj ulozi u prethodnim ratovima, naročito ne u Drugom svetskom ratu, iz koga i potiče ova koračnica kao modificirana verzija jedne stare ratne pesme.

Ovakav čin daje argument onima koji Vojsku Srbije nazivaju četničkom i koji rade na nepoverenju nesrpskih naroda građana Republike Srbije prema Vojsci, a još više državama u regionu. Ukoliko se setimo da se sve zlo na Balkanu, u Jugoslaviji, devedesetih godina podgrevalo primitivnim folklorom, imajući u vidu snagu tog folkloru, ovakve pojave se moraju suzbijati na svakom koraku u korenu.

U duhu politike pravde i pomirenja pozivamo general-potpukovnika Simovića da se svojim kolegama i svim građanima Republike Srbije, a posebno nesrbima, izvini za ovaj čin, a od ministra Vulina, Vlade i predsednika Republike kao vrhovnog komandanta, Aleksandra Vučića, da sve učine kako se više nikada ovakve nemile scene ne bi pojavile. Vojska Srbije mora biti vojska svih građana Republike Srbije i taj postulat se ne sme ugroziti zbog ovakvih i sličnih incidenata.

Naš ideal treba biti da izgradimo odnos poštovanja vojnika, kao što je nekadašnja SFRJ imala odnos prema pripadniku JNA, jer vojska jeste narodna, nju u smislu ljudskih resursa i ulaganja kroz poreska i druga davanja čine i izgrađuju pripadnici svih naroda, građani Republike Srbije.

Verujem da i većina poslanika u ovoj sali deli iste stavove i da nas na to obavezuje ne samo evropska budućnost već i svest da ovu državu moramo ostaviti u nasleđe generacijama kojima mir, pomirenje, suživot i zajedništvo neće imati alternativu, kojima će vojska biti garant zaštite te vrednosti i težnje i koje će se međusobno natecati, odmeravati snage isključivo u ekonomiji, nauci,

umetnosti, sportu i sličnim oblastima, koje će više od svega ostalog ceniti i poštovati čoveka različitog i slobodnog.

Mi svoju i budućnost svoje dece vidimo u ovoj državi. Iščekujemo i verujemo da će doći dan kada ćemo s ponosom moći reći to je naša vojska, to je naša BIA, to su institucije svih nas, državljana i građana Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima ministar, gospodin Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Zaista žalim ako se bilo ko osetio na bilo koji način povređeno zbog toga što je pevao komandant Kopnene vojske, general Simović, ali moram da vam kažem da sa mog stanovišta ne razumem zašto bi se osećao povređeno. Odmah da vam kažem da je tada, tu u toj sali bilo i visokih oficira Vojske Srbije muslimanske veroispovesti i bošnjačke nacionalnosti i nisam primetio da su na bilo koji način povređeni.

Zašto bi bili? Pesma o kojoj govorite je pesma iz balkanskih ratova. Ja ne doživljam pripadnike bošnjačke nacije i muslimanske veroispovesti kao naše neprijatelje i okupatore iz 1912. godine. Ni na koji način ne mogu da vas povežem sa tim. Nikako. Nemojte da se nalazimo u tom pravcu. Podsetiću vas, u to vreme, govorite o borbama koje vode srpska država, bugarska država, nešto što bismo mogli da zovemo albanska plemena, nije bilo države, država dolazi tek 1912. godine i naravno, turske regularne i neregularne snage.

Četnici o kojima vi govorite su dobrovoljački odredi koji su prećutno, uz saglasnost Vlade tadašnje Republike Srbije, odlazili na taj prostor, vrlo često štitili narod od turskog zuluma i učestvovali u borbama sa bugarskim komitima, sa turskom vojskom, sa albanskim kačacima i, naravno, pokušavali da ostvare u to vreme političke ciljeve vlade tadašnje Kraljevine.

Moram da vam kažem da je u tim četničkim jedinicama jedan od hrabrijih bio Mustafa Golubić, sjajni vojnik, sa legendarnim Vojom Tankosićem. Imate Muhameda Mehmedbašića, koji je svakako zadužio srpski narod svojim patriotizmom, svojom hrabrošću, svojim otporom okupaciji. I oni su pevali ove pesme. Ne verujem da su se osećali povređeno u vreme te borbe.

Znate, to je kao kada bih ja... Evo, da vam kažem ovako. Poreklom sam, kao što znate, iz Republike Srpske. Glavni grad Republike Srpske je Banjaluka. Zamislite mene, koji ustanem u kafani, izađem napolje i napišem saopštenje kada čujem da tamo nekakav orkestar peva „Je l' ti žao Banjaluke?“, „Put putuje Latif-aga“. Pesma kao pesma, ne mislim da neko može i treba da se ljuti zbog toga. Ne treba da se ljuti zbog toga.

Ovo o čemu govorite je deo naše istorije, deo za koji želim da se nikada ne vrati. Pa ne želimo mi rat sa Turcima, ali ne doživljam vas, poštovani profesore, kao okupatora u ovoj zemlji. To je vaša vojska, vaša zemlja. Samim tim, upravo taj odnos je prema oslobodilačkim tradicijama ovog naroda. Nije ni

meni ni vama došla sloboda iz Istanbula. Nije. Rođeni smo ovde, ovo je naše parče zemlje.

Tako da vas molim i želim da Vojsku Srbije doživljavate kao svoju i da nikada, nikada ne čujem ono da je Vojska okupator u Novom Pazaru. Nije, sa velikim zadovoljstvom treba da odem u Novi Pazar, da vidim sa ljudima šta su problemi, da vodimo računa o verskoj slobodi koju imamo u Vojsci Srbije, da omogućimo svakom da se u skladu sa svojom veroispovesti Bogu moli i u našoj uniformi i da se vodi računa o njegovim običajima, o njegovom načinu ishrane, shvatanju sveta. Dakle, to sve Vojska Srbije radi, a ovo, nemojte, nemate razloga. Vi ste deo naše zemlje i hvala vam puno na tome.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Jahja Fehratović.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Uvaženi ministre, hvala vam na ovom pojašnjenju. Slažem se sa dosta onoga što ste kazali. Ova pesma je starija i od balkanskih ratova i to su sve neke vrste preformulacija. Ono o čemu sam govorio, ako ste me pažljivo slušali, odnosi se na ratove koji su se dogodili, posebno Drugi svetski rat i ta je pesma i tada korištena i korištena je i u onim delovima kada su ti odredi koji su nastali iz te časne vojske, kojoj je pripadao i Mustafa Golubović, koji je kasnije doduše otišao prema Kominterni, nasrtali, imali instrukcije za uništenje muslimanskog naroda na prostoru Sandžaka. To su relevantni istorijski podaci.

Baš da se to ne bi dogodilo, baš da se ne bi davalo povoda onima koji žele da to zloupotrebe, koji ne misle dobro ni vama ni nama iz redova bilo kojih drugih naroda, mislim da na zvaničnim proslavama Vojske Srbije ne sme biti takvih pesama i davanja povoda bilo kome da širi netrpeljivost, međunacionalnu i međuversku, pogotovo što ni Ustav ne dozvoljava recimo tako nešto i pogotovo što je to Vojska Srbije, Vojska svih naroda koji žive u Srbiji. I, prosto, delim ovo što ste vi kazali, da to jeste naša vojska, ali da isto tako treba da povedemo računa o drugom i drugačijem. Zato sam se ogradio i rekao da je verovatno nesvesno došlo do ovoga i molio baš vas i uvaženog predsednika da se ubuduće zbog senzibilitnosti ovakvih pojava vodi računa i o ovim sitnicama koje, nažalost, na ovom balkanskom prostoru vrlo lako mogu do dovedu do nesuglasica koje bi, očigledno, nekima odgovarale, a nama kao građanima ove države, kao nekome ko vidi budućnost i sebe i svoje dece u ovoj državi i ko ove institucije gradi i želi dobro svim ovim institucijama to nikako ne ide u korist.

Biću sigurno na raspolaganju kada budete dolazili u Novi Pazar, bilo gde da razgovaramo i sa vojnicima i sa ostalima o ovim stvarima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Sada u skladu sa članom 87 Poslovnika Narodne skupštine određujem pauzu.

Sa radom nastavljamo u 16.00 časova, po članu 205 Poslovnika.

Nastavak sednice, raspravu nastavljamo sutra u 10.00 časova.

Zahvaljujem.

(Posle pauze – 16.00)

PREDSEDNIK: Poštovani narodni poslanici, pristupamo postavljanju poslaničkih pitanja u vremenu predviđenom za to, saglasno članu 205 Poslovnika Narodne skupštine.

Molim narodne poslanike koji to još nisu učinili da podnesu prijave za postavljanje pitanja.

Podsećam vas da će redosled postavljanja poslaničkih pitanja biti utvrđen prema dosadašnjoj praksi rada Narodne skupštine, tako što će najpre reč dobijati narodni poslanici koji ne pripadaju nijednoj poslaničkoj grupi, a zatim narodni poslanici od najmanje prema najvećoj poslaničkoj grupi.

Prelazimo na **POSTAVLJANJE POSLANIČKIH PITANJA.**

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

Izvolite, poslaniče.

MUAMER ZUKORLIĆ: Poštovani članovi Vlade, poštovani narodni poslanici, dame i gospodo, moje pitanje se tiče stanja na prostoru Sandžaka vezanog za polje organizovanog kriminala.

Pre nekoliko dana na površinu je isplivala još jedna u nizu afera koja se tiče prikupljanja novca od strane građana za izgradnju puteva. Ranije smo mislili da je to normalna pojava. Međutim, nije lako zaključiti da se radi o nezakonitoj radnji, jer je novac prikupljan na spiskovima bez ikakvih potrebnih priznanica.

Mi iz Stranke pravde i pomirenja smo došli do podataka koji nam još pristižu da je recimo iz 37 sela na području opštine Tutin, kao jedne od najsiromašnijih na području zemlje, prikupljeno 1.574.000 evra za izgradnju seoskih puteva. Nešto od toga je rađeno, nešto nije rađeno. U opštini kažu da oni ne znaju za prikupljanje tih sredstava. Dakle, radi se o opsežno nezakonitoj radnji. Na području Sjenice je ova pojava bila još drastičnija u pogledu prikupljanja novca, i za puteve čiji radovi se uopšte nisu desili. Dakle, prikupljanje sredstava su organizovale opštinske uprave preko svojih aktivista.

Moje pitanje je usmereno predsednici Vlade i nadležnim ministrima – kada će se krenuti sa opsežnom istragom, jer se radi o ogromnom organizovanom kriminalu, kako bi se konačno jednom stalo na kraj, kako bi građani dobili odgovore šta se dešavalo s tim sredstvima i ko je uopšte mogao da vodi ovakvu akciju?

Još jedno pitanje, tiče se graničnih prelaza Miratovac–Lojane i Cer–Supot na području Preševa. Naime, u više navrata su nam se obraćali građani sa područja Preševa da bi bilo jako važno da se ovi granični prelazi otvore jer građani koji žive sa obe strane granice, posebno u vreme turističke sezone, imaju velike probleme i po nekoliko sati čekaju na poznatim postojećim graničnim

prelazima. Bilo bi veoma značajno da se pristupi otvaranju ovih graničnih prelaza kako bi se olakšala komunikacija.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima predsednica Vlade.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Proverićemo. Nemamo ove informacije u ovom trenutku. Proveriću i daću vam informaciju u najkraćem mogućem roku o tome da li se krenulo sa istragom i, ako nije, kada će se krenuti sa istragom, danas u toku dana, dok smo ovde ili ćemo poslati pisanim putem, kao i za granične prelaze.

PREDSEDNIK: Imate pravo na dopunsko pitanje.

MUAMER ZUKORLIĆ: Zahvaljujem i razumem vas. Pretpostavljam da do sada ovu informaciju sigurno zvanično vi lično niste imali, iako su nedavno mediji o tome pisali. Situacija je potpuno alarmantna. Istina, znam, čak i mnoge moje kolege ovde, kada sam neformalno razgovarao, kažu da prosto ne veruju da neko prikuplja sredstva u evrima na nekim divljim spiskovima za izgradnju puteva. Verujte, i ja sam mislio, dok nisam došao u ovu skupštinu, da se to radi svugde, da je to neka normalna pojava da građani participiraju, ali mi je bilo čudno što se to radi bez nekakve legalne procedure i kroz neku normalnu dokumentaciju.

Međutim, verujte, ovo što se dešava sa zloupotrebom novca građana, moram kazati sirotinje, jer da bilo ko prošeta tim selima, to su najsiromašnija mesta u ovoj zemlji i zamislite da se usudi da od te sirotinje ovoliko novca neko ukrade na način zloupotrebe vlasti, jeste nešto što je na ivici neverovatnosti. Razumem zašto sada niste u prilici da mi date opsežne odgovore, ali ono što je bitno jeste da je ova pojava koja se tiče zloupotrebe novca građana za navodnu izgradnju puteva samo deo opšteg stanja, organizovanog kriminala na području Sandžaka, posebno u Novom Pazaru, Tutinu i Sjenici.

Dakle, ja bih takođe očekivao odgovor, ako ne danas, jer ne vidim ovde ministra unutrašnjih poslova, kada će krenuti jedna opsežna akcija obračuna sa organizovanim kriminalom na području Sandžaka. Svakodnevno imamo u štampi informacije o narko-dilerima, da postoje narko-dileri u svim delovima zemlje, da postoji kriminal na možda svakoj tački ove zemlje. Kriminal nije problem dok je incidentan i izuzetak, ali mi u Sandžaku imamo kriminal na površini. Danas na nekim pozicijama lokalne vlasti lakše ćete da ostvarite nekakve rezultate, da rešite neki problem preko narko-dilera u Novom Pazaru ili nekom drugom mestu, negoli preko zvaničnih predstavnika izabраниh u vlasti.

U tom kontekstu nije slučajno da su borbe oko toga čiji će da bude upravnik zatvora u Novom Pazaru, jer je to jedno od najvažnijih kadrovskih pitanja itd. Dakle, taj prostor, s obzirom na činjenicu da imamo i prelaz ka Kosovu i granicu ka Crnoj Gori, tačka je neuralgična i zahteva zaista jednu opsežnu vanrednu akciju koja se očekuje od strane Vlade i nadležnih ministarstava.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima premijer Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Ja bih, u svakom slučaju, zamolila građane kod kojih se neko pojavio da traži novac za izgradnju puteva bez ikakvog dokaza da je nadležan za to, ili priznanice, da prijave to policiji, ukoliko nisu prijavili, da bismo mi mogli da imamo sve informacije i da bismo krenuli u istragu. Meni je stvarno neverovatno da pomislim da je neko realno na području lokalnih samouprava koje nisu naročito ekonomski razvijene na taj način prikupio 1,5 miliona evra ili više od toga, ali hajde da pogledamo. Svakako, to je neverovatna stvar, ali mi ćemo ispitati. Molim građane takođe da ovakve stvari prijave nadležnim organima.

PREDSEDNIK: Hvala.

Želite li komentar? (Da.)

MUAMER ZUKORLIĆ: Iako bih voleo da sam malo više čuo, ali ponavljam da vas razumem zato što o tome ne možete tematski odgovoriti dublje, hvala vam na ovoj konstataciji i pozivu građana. Ključna stvar jeste, i to je ono što želimo da čujemo još glasnije od strane vaše Vlade, da se građani emancipuju, da se oslobode straha i da jasno mogu čuti sa ove pozicije, kao što ste sada kazali, da prijave, da se jave, jer ljudi su tako uplašeni, zastrašeni od lokalnih moćnika i veoma im je bitno da im se sa vaše pozicije, sa pozicije ministarstva policije, pravosuđa i tužilaštva kaže šta su njihova prava, da im se kaže da oni imaju gde da se obrate. Jer, verujte, na području posebno Tutina i Sjenice preko dve decenije vlada svojevrsna strahovlada, gde je ušemljeno i sašiveno sve, od divljeg prodavača cigareta, preko prodavnica, inspekcija itd.

Molim vas da nam pomognete, svi zajedno, i mi ćemo vama, da ljude oslobodimo, da ljudi glasno kažu, da vam se jave, da napišu, da prijave. Upravo je to ono što pokušavamo i mi činiti ovih dana, dakle tražimo da građani prijave, da dostave, jer to su stvari koje se ne mogu sakriti. Mi imamo ovde precizne spiskove, dakle postoje spiskovi građana i potpuno su javni, samo je bitno da se ovo što ste kazali zapravo od danas pretoči u akciju sa pozicije MUP-a i ostalih nadležnih organa kako bi se, zapravo, nakon te istrage zaista utvrdilo šta se desilo i, na kraju, kako se to više nikada ne bi ponovilo. Veoma je važno da permanentno imamo poruku sa pozicija Vlade i države da su vlast i država zaštita građanima a nipošto nešto drugo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Fatmir Hasani.

Izvolite, poslaniče.

FATMIR HASANI: Hvala.

Iako smo sa delegacijom PDD-a obavili dva veoma značajna razgovora, prvo sa mandatarom za predsednika Vlade Republike Srbije 8. juna 2016. godine, a zatim, posle godinu dana, sa predsednikom Republike Srbije,

Aleksandrom Vučićem, na temu reorganizacije Vladinog koordinacionog tela za opštine Preševo, Bujanovac i Medveđa, koje je bilo spremnije da efikasnije rešava veoma teške i osetljive životne probleme Albanaca u Srbiji, i pored činjenice da je 8. juna 2016. godine aktuelni predsednik Srbije, Aleksandar Vučić, tada mandatar Vlade, izjavio da su zahtevi delegacije PDD-a prihvatljivi, dosada nemamo odgovor za navedene predloge, koje smo uputili i u pisanoj formi, i to u uslovima u kojima sam ja kao poslanik podržavao parlamentarnu većinu.

Očigledno je da Vlada Republike Srbije i drugi najviši državni organi ne pokazuju dobru volju da transparentno sarađuju sa legitimnim predsednikom albanske nacionalne manjine kako bi se obezbedio ozbiljan pristup u rešavanju veoma teškog stanja na ovom području. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Izvolite, predsednice Vlade.

ANA BRNABIĆ: Poštovani narodni poslanice, prvo, mislim da ćemo se složiti oko toga da, kada god ste zatražili sastanak kod mene kao predsednice Vlade, uvek sam našla vremena da se sastanemo i da razgovaramo o Preševu i Bujanovcu. Za sve što smo mogli, izašli smo u susret. Postoje neke stvari koje lokalne samouprave moraju da urade same za sebe.

Što se tiče nekih važnih stvari, npr. zdravstva, u Preševu je u julu 2015. godine otvoreno i počelo da radi vanbolničko porodilište koje je tražila lokalna samouprava. U ekonomiji Koordinaciono telo podržava mala i srednja preduzeća. Krenuli smo ozbiljno u integraciju albanskog stanovništva u sve državne organe. Ono što je problem je svakako da albansko stanovništvo, posebno u Preševu, ne govori srpski jezik. Zbog toga je Koordinaciono telo pokrenulo sveobuhvatnu akciju obuke učenja srpskog jezika na području opštine Preševo. Pored toga, u Bujanovcu smo otvorili odeljenje Ekonomskog fakulteta iz Subotice kako bi studenti mogli tamo da pohađaju fakultet. Pomerena je još ranije Žandarmerija. Što se tiče udžbenika na albanskom jeziku, tu smo bili otvoreni za saradnju, nismo napravili pomak zbog problema u funkcionisanju Nacionalnog saveta albanske nacionalne manjine.

Pored posebnih, pojedinačnih sastanaka sa vama, kao predsednica Vlade i predsednica Republičkog saveta za nacionalne manjine dosada sam imala, ako se ne varam, tri sednice Republičkog saveta za nacionalne manjine u kojima svi zajedno razgovaramo o tome kako što bolje da uključimo nacionalne manjine u društveni, ekonomski i politički život Republike Srbije. Ako se ne varam, 11. maja imamo sledeći sastanak Republičkog saveta za nacionalne manjine, tako da se ne bih složila sa vama da Vlada Republike Srbije nije otvorena za transparentan dijalog sa vama.

Što se tiče lokalnih izbora u Preševu, kada je lokalna samouprava raspuštena zato što nije obezbedila kontinuirani rad, mi smo obezbedili da se oni na vreme raspišu i na vreme održe. Tako da, sve što smo mogli da uradimo,

uradili smo. Možemo da posvetimo još dodatnu pažnju Preševu i Bujanovcu, ali svakako, verujte, ni sa kim se češće od lokalnih samouprava ne srećem nego sa Bujanovcem. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Želite dodatno pitanje? (Da.)

Izvolite.

FATMIR HASANI: Mi se zahvaljujemo predsednici Vlade što smo uvek bili prihvaćeni tamo kad smo tražili prijem kod vas, ali vi ste i sami rekli da ćete da date izveštaj od strane Vlade. Mi nismo dobili još taj izveštaj.

Drugo, vi imate i naš zahtev u pisanoj formi. Za sve te tačke naših zahteva predsednik Vučić je rekao da su prihvatljive, a još nismo počeli da realizujemo nijednu tačku tih zahteva. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Pitanje postavlja Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Moja pitanja su za premijerku Brnabić i molila bih je da mi odgovori.

Na sednici Narodnog konventa o EU koja je održana u Skupštini Republike Srbije 22. aprila 2018. godine sa temom Izveštaj Evropske komisije o napretku Srbije izjavili ste da Vlada nema kapacitete da odgovori na izazove sa kojima se suočava. Ako je to istina, postavlja se onda pitanje zašto se odlaže sa najavljenom rekonstrukcijom Vlade.

Smatramo da je rekonstrukcija neophodna jer Vlada zaista ne funkcioniše kao tim, kako ste i sami izjavili u najavi rekonstrukcije. Ministri daju oprečne izjave o rekonstrukciji – ministar Dačić da on ništa ne bi menjao, ministar Ljajić da mu je laknulo što neće biti rekonstrukcije, ministarka Mihajlović da je uvek spremna za rekonstrukciju, a za ministra Vujovića ne znamo ni da li je još uvek ministar ili je dao ostavku, o čemu u javnosti kruže zasada nepotvrđene informacije. U Parlamentu dugo nije bio prisutan da obrazloži zakone i kredite na kojima stoje njegovi potpisi. Nadamo se da neće netragom nestati, bez obećanog završnog izveštaja o finansijskim sredstvima.

Vezano za pomenutu sednicu Nacionalnog konventa o EU, na konferenciji za medije izjavili ste da vas ne interesuju ocene već preporuke. Ja ću iščitati neke od ocena za koje ste izjavili da vas ne interesuju.

Vladajuća većina sprečava osnovnu ulogu Parlamenta – razmatranje, odnosno preispitivanje predloženih zakona. To se dešava i na ovoj sednici. Napominjem da su zakoni javna stvar, te da se tiču cele javnosti i da o njima treba da raspravljaju svi poslanici ovde prisutni.

Snažan pritisak na pravosuđe, široko rasprostranjena korupcija, sve veća zabrinutost zbog situacije u medijima, odnosno slobodi govora, svođenje nezavisnih tela na dekor i politizacija državne uprave.

Smatramo da je vaša izjava u potpunosti oprečna proklamovanom stavu da je cilj ove Vlade ulazak u EU, te smatramo da je potrebno da nam je pojasnite.

Da li je tačno da je zbog loših rezultata u oblasti protiv pranja novca, zbog čega smo se našli na crnoj listi FATF-a, kao i u oblasti vladavine prava, odnosno pravosuđa, Vlada angažovala konsultante Svetske banke i, ako je to tačno, koliko takav angažman košta građane Srbije, pošto je poznato da su cene takvih usluga izuzetno visoke?

Kada će biti pripremljen i stavljen na dnevni red zakon o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju u smislu opšte supstitucije drugom, zamenskom imovinom? Napominjem da je Vlada izjavila da će po ovom pitanju biti veoma efikasna i najavila ovaj zakon decembra 2017. godine.

Pitanja koja sam postavila kao...

PREDSEDNIK: Hvala lepo, nastavite.

Reč ima premijer.

ANA BRNABIĆ: Moram da kažem ponovo i apelovaću stvarno na jedan otvoren dijalog, i konstruktivan dijalog, pre svega zbog građana Republike Srbije. Kada čujem jednu direktnu i otvorenu neistinu, onda mi je stvarno jako teško da dalje slušam pitanja jer mi je neverovatno da neko toliko otvoreno ne govori istinu.

Kada se priča o mom govoru na otvaranju, na sednici Nacionalnog konventa i, na svu sreću, postoje video-materijali, snimljeni TV prilozi, vi kažete ja sam rekla – ne interesuju me ocene već preporuke. Ja sam rekla i citiram, još sam rekla da sam tu izjavu čula od Tanje Mišćević, rekla sam – ocene su nam važne, a preporuke su nam još važnije. Neki drugi narodni poslanici su bili na tome i mogu da posvedoče sada. Dakle, kada ja kažem – ocene su nam važne, a vi kažete da sam ja rekla – ne interesuju nas ocene, to je otvoreno obmanjivanje građana Republike Srbije.

Ponavljam, rekla sam – ocene su nam važne, preporuke su nam još važnije. Zato što su ocene sada iza nas, a preporuke su ono što tek treba da uradimo. I ocene su takve i sada ne moram ja o tome da pričam ili vi koji ste opozicija Vlade Republike Srbije ili neko ko je pozicija Vlade Republike Srbije, bili su, samo ove poslednje nedelje, u Srbiji i premijer Belgije i predsednik Saveta Evrope i predsednik Evropske investicione banke i svi do jednog su rekli da je izveštaj o napretku Srbije pozitivan, da postoje stvari koje treba da se unaprede, od kojih mi ne bežimo, i ja sam to rekla na predstavljanju izveštaja sa ambasadorom Semom Fabricijem takođe, ali da je izveštaj o Srbiji pozitivan i da je Srbija postigla izvanredan napredak, da je u tome, a posebno u ekonomiji lider u regionu.

O onome šta treba da radimo dalje, pre svega u vladavini prava, ne postoji nikakva diskusija. Mi to moramo da uradimo i ja sam rekla – uradićemo i radimo, kao što sam juče sa ministarkom Kuburović pustila u rad elektronski servis za pravosuđe kako bismo potpuno transparentno mogli da vidimo sve statistike o broju predmeta koji su došli u sudove, i o broju predmeta koji su u sudovima završeni i kada su završeni, kao i to da povezujemo baze podataka da

ne bi više građani koji čekaju na parnicu u sudu šest meseci čekali na jedan papir. Sve ono što je moglo da se uradi i pre 15 godina, i trebalo je uraditi, dakle potpuna efikasnost i transparentnost u radu pravosuđa.

Isto tako smo više od devet meseci radili na diskusiji, javnom dijalogu oko reforme Ustava u domenu pravosuđa kako bismo napravili najbolji mogući nacrt amandmana koji ćemo onda poslati Venecijanskoj komisiji, a koja je, naravno, najpozvanija, čini mi se, da kaže o tome da li su ti predloženi amandmani u skladu sa evropskim normama. Podsetiću vas da 2006. godine, kada su bile sveobuhvatnije izmene Ustava, nije bilo nikakve javne rasprave, a taj predlog nije čak ni poslat Venecijanskoj komisiji na razmatranje, a sada imamo fantastične kritike oko toga kako je ovo nedemokratski zatvoren proces koji traje devet meseci i ide Venecijanskoj komisiji. Pritom smo ovo radili zajedno sa stručnjacima iz Saveta Evrope. To sve govori o našoj ozbiljnosti i ozbiljnom pristupu reformi vladavine prava, koji, zaključujem, ne radimo zbog EU nego radimo zbog građana Republike Srbije i privrede u Republici Srbiji.

Vlada nema kapacitet. Takođe sam rekla, a pretpostavljam da vi spadate u tu neku demokratsku opciju, da je snaga jedne vlade kada kaže da nema kapacitet, zato što nijedna ozbiljna vlada nigde na svetu nema dovoljno kapaciteta da radi sve zajedno. Da ima, ne bi postojale nevladine organizacije, ne bi postojala udruženja privrednika i razna neka druga udruženja koja se trude da u jednom demokratskom društvu vladi daju preporuke iz oblasti u kojima ona rade. Ova vlada je otvorena, demokratska i odgovorna, i kaže, tako je – postoje organizacije koje u nekim stvarima mnogo više znaju nego mi i mi ćemo sa tim organizacijama da pričamo da ne bismo gubili vreme i da bismo što pre implementirali sve ono što treba da se uradi da bi kvalitet života u Srbiji bio bolji.

Postojale su, doduše, vlade pre otprilike 2013. godine u Srbiji, i ja to znam zato što sam bila u Nacionalnoj alijansi za lokalni ekonomski razvoj, upravo organizaciji koja se trudila da vladama kaže šta treba da se uradi da bi bilo bolje poslovno okruženje u Srbiji. Postojale su vlade koje su mislile da su najpametnije na svetu i koje su mislile da imaju kapacitet za sve, i zbog toga nisu uradile ništa. Ovo nije takva vlada. Snaga ove vlade je da kaže – tako je, ne znamo sve najbolje na svetu, nemamo sve kapacitete, pričaćemo sa kim god treba da pričamo da bi reforme u Srbiji bile kvalitetnije i išle brže, i ja se time ponosim.

Konačno, kada dolazimo do rekonstrukcije Vlade, ponovo, kao potpuno otvorena demokratska vlada, ja uopšte ne razumem, opet kao neko ko dolazi iz privatnog sektora, zašto je rekonstrukcija Vlade takva tabu tema. Gde je normalno da imate vladu koja kaže – ovo su sada ministri, i da se ispostavi da neko možda ne radi dovoljno dobro svoj posao, da neko ima porodičnih problema, zdravstvenih problema, ovakvih problema, onakvih problema, da ne da sebe u punom kapacitetu za taj posao i da kažete – ne, zato što je Vlada takva,

moraju da stoje tu takvi ministri četiri godine? Pa čekajte, ljudi, vi onda sve te godine trošite vreme svih građana Srbije.

Što je problem da kažemo – okej, rekonstrukcija Vlade je uvek otvorena tema? Šta je problem? Imamo kvalitet, imamo isporuku rešenja i rezultate, ili su dobri ili nisu dobri. Građani su na prvom mestu. Ako možemo bolje, menjaćemo koga god treba menjati da bi bilo bolje, uključujući mene kao predsednicu Vlade. Jedino je važno da se građanima svaki dan isporučuju neki rezultati. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala na odgovoru.

Naravno, nisam zadovoljna.

Vi ste ispravili mene...

(Narodni poslanici glasno negoduju.)

Molim vas, predsednice, reagujte.

Vi ste ispravili mene, ispraviću i ja vas. Nama u poseti nije bio predsednik Saveta Evrope, bio nam je predsednik Evropskog saveta. Ali dobro, to mogu smatrati i lapsusom.

Drugo, rekli ste mi da sam tzv. demokratska opcija ovde. Da, takozvana, jer ovde nema demokratije. Mi smo u autokratiji i mi koji sedimo sa ove strane negujemo iluziju demokratije, da mlađe generacije imaju utisak i da ne shvate da je jednouljne normalna stvar rada jednog parlamenta.

Uopšte mi nije jasno zbog čega se vi ljutite kad odgovarate na ova pitanja i zašto podižete glas. Postavila sam pitanja, želela sam odgovore. Nije rekonstrukcija pitanje da li je rekonstrukcija Vlade otvorena tema, pitanje je da li je ona potrebna ili ne.

Ja nisam dobila odgovor šta je sa ministrom Vujovićem, a dobila sam u Narodnoj skupštini, svi mi ovde smo dobili obaveštenje zbog čega i koji ministri neće prisustvovati ovoj sednici. Ovde gospodina Vujovića nema. Znači, postavila sam pitanje da li je gospodin Vujović dao ostavku i da li mi više nemamo zvanično ministra za finansije.

Sledeće pitanje koje mi je isto veoma bitno, koje sam par puta postavila kao poslaničko pitanje i nikad nisam dobila odgovore je sledeće – zbog čega do danas, iako je rok prošao pre više od godinu dana, nisu na konkursima izabrani direktori javnih preduzeća, kao i zašto su na čelu pojedinih javnih preduzeća, poput „Srbijagasa“, EPS-a, „Koridora Srbije“, „Pošte Srbije“ kao vršioći dužnosti postavljeni stranački funkcioneri, kada je to po zakonu zabranjeno? Zbog čega Vlada krši Zakon o javnim preduzećima koji je u Skupštini usvojen u martu 2016. godine, i to na predlog Ministarstva privrede? Napominjem da je dosada na javnom konkursu izabrano svega devet direktora od 37 javnih preduzeća. Svi ostali su u svojstvu v.d. direktora. Znači, rok je već uveliko prošao više od godinu dana.

Osim toga, ova javna preduzeća koja sam navela, i državna, oni su naši najveći gubitaši. Mi imamo „Srbijagas“ gde je dug „Srbijagasa“ pretvoren u javni dug i uzet je kredit da bi ga vraćali građani Srbije. To je zapravo nedopustivo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Izvolite, predsednice.

ANA BRNABIĆ: Vi ste u pravu. Da, ljutim se nekada, zato što govorite očiglednu neistinu i sa tim ne mogu da se pomirim. Zato se ljutim i mislim da imam pravo da se ljutim kada neko izvrće reči koje sam jasno i glasno rekla u ovoj narodnoj skupštini, koje su lako proverljive i nalaze se u svim nacionalnim medijima.

Vi niste napravili lapsus, Savet Evrope ili Evropski savet, ne, vi ste rekli nešto potpuno suprotno. Vi ste rekli da sam ja rekla da me ne interesuju ocene, a ja sam rekla – ocene su nam važne. Dakle, od „ocene su nam važne“ došli smo do toga da me ocene ne interesuju. Čini mi se da ljudski imam pravo da se ljutim kad se tako zloupotrebljavaju moje reči i kada se takva poruka šalje građanima. Vi znate da je to istina, ali vam je svejedno.

To da nema demokratije i da vlada jednoglasno, pa upravo ste vi rekli time da Vlada treba da ima sve kapacitete i ne treba ni sa kim da se savetuje, da ne treba da ima demokratije i da treba jednoglasno. Ja upravo tvrdim nešto suprotno.

Da li je ministar Vujović dao ostavku? Ministar Vujović je danas bio na sednici Vlade i sada ima neke druge obaveze zbog kojih nije mogao da prisustvuje u Narodnoj skupštini. Ministar Vujović se sinoć vratio iz Vašingtona, gde je razgovarao o novom aranžmanu sa MMF-om. Ja ne znam više kako da odgovoram na ovakve neistine. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Komentar. Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Pitanje je bilo da li je tačno. Znači, ja nisam izgovorila – ministar Vujović je dao ostavku. Vreme će pokazati da li sam ja možda rekla istinu i da li će se te informacije koje su nepotvrđene potvrditi. Ja mislim da će se potvrditi, ali nećemo ništa unapred pričati o tome.

Ne vidim razlog i dalje zašto se ljutite zbog toga. Mogu da prihvatim da ste vi rekli da su važne ocene, ali ne vidim da se išta povodom tih ocena rešava. Znači, mi ovde u Parlamentu imamo veliki problem. Ponoviću još jednom – zakoni su javna stvar, a mi ovde o tim zakonima nismo u mogućnosti da raspravljamo. Znači, ništa se po tom pitanju nije uradilo.

Što se tiče medija, takođe se ništa po tom pitanju nije uradilo.

Znači, ima mnogo toga za šta su dobijene ocene koje nisu dobre, a mi ne vidimo da se nešto po tim pitanjima radi. Pošto su za mene rezultati bitni, vrlo konkretni rezultati, ja ću smatrati da su za vas važne ocene onog trenutka kad

budem videla da ste po tim ocenama postupili i poboljšali stanje i kvalitet svih ovih ocena. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Pitanje postavlja narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovana premijerko, poštovana gospodo ministri, pre nekoliko dana smo imali priliku da vidimo Izveštaj Evropske komisije o Republici Srbiji i ono što ste vi izjavili kao premijer je, gospodo Brnabić, da je Izveštaj pozitivan i izbalansiran.

Pozivam sve građane Republike Srbije da na sajtu Ministarstva za evropske integracije sami odu i pročitaju šta u tom izveštaju stoji o Republici Srbiji. To što tamo stoji i što tamo piše neće uspeti da pronađu ni u jednim medijima, niti u jednoj izjavi bilo kog iz Vlade Republike Srbije. Dakle, Izveštaj pokazuje da je Srbija devastirana, uništena država uništenih institucija i uništeno društvo i predstavlja pravu sliku o Republici Srbiji.

Ja ću vam pročitati samo neke od stvari iz Izveštaja, a to je da nema napretka u borbi protiv korupcije, ili ga jako malo ima, da je Srbija na crnoj listi FATF-a visokorizičnih zemalja za finansiranje međunarodnog terorizma i pranja novca, da su mali rezultati u borbi protiv organizovanog kriminala, da nije postignut napredak u pogledu slobode izražavanja, da rad Narodne skupštine nije na adekvatnom nivou, tabloidizacija društva itd.

Neke od rečenica u tom izveštaju su sledeće – dakle, borci za ljudska prava predmet su oštre kritike tabloidnih novina; Narodna skupština ne vrši efikasan nadzor izvršne vlasti; Srbija mora da ostvari ubedljive rezultate, naročito u borbi protiv korupcije i organizovanog kriminala na visokom nivou, uključujući pranje novca; kriminalne grupe se uključuju u sve veći broj profitabilnih ilegalnih aktivnosti i reinvestiraju značajan profit u srpsku privredu. Dalje, nije ostvaren nikakav napredak u slobodi izražavanja. Na kraju, pravno obavezujući sporazum je hitan i presudan kako bi Srbija i Kosovo mogli da napreduju na svojim evropskim putevima.

Dakle, to su samo delovi. Ja pozivam sve građane Republike Srbije da sami pročitaju i sami shvate šta radi Vlada ili različite vlade na čelu sa SNS u zadnjih šest godina u Srbiji.

Pitanje za vas – da li ste u skladu sa Izveštajem i poslednjom rečenicom oko Kosova koju sam pročitao spremni da potpišete kao premijer pravno obavezujući sporazum sa Prištinom kojim se Kosovu obezbeđuje, odnosno daje stolica u UN? Da li ste vi kao premijer spremni da potpišete takav sporazum i da li su predstavnici vaše vlade spremni da potpišu jedan takav sporazum?

Dalje, da li ste se u Beogradu sastali sa predstavnicima lobističke kuće „Trnberić“, Majkom Rubinom i Džejsonom Ozbornom, i razgovarali o lobističkim uslugama? Ko će platiti i kakvu će korist građani Srbije imati od toga?

PREDSIEDNIK: Hvala.

Premijerka ima reč, zatim Jadranka Joksimović, ministarka.

ANA BRNABIĆ: Ovo poslednje pitanje je stvarno daleko najfascinantnije od svih ostalih, koja su, kao i izjave, dosta neverovatna.

Da je izveštaj o napretku Srbije koji je izdala Evropska komisija pozitivan rekla sam ja kao predsednica Vlade, ali isto tako i predstavnici EU, koji su, pretpostavljam, možda najpozvaniji da ocene kakav je taj izveštaj, pošto su ga oni pripremali, a nisu uvek blagonakloni prema Srbiji i prilično su objektivni, ja bih rekla nekad, i za to mogu da dam i primere, dosta nefer prema Srbiji u odnosu na neke druge. Tako da su ti ljudi izjavili da je izveštaj o napretku Srbije jako pozitivan i da je Srbija lider u regionu.

Kažete da je Srbija devastirana, uništena država. Ja ne znam kako da počnem da odgovaram na to, s obzirom na to da se trudim da kao predsednica Vlade imam maksimalno poštovanje prema Narodnoj skupštini i da, za razliku od premijera u vreme dok ste bili na vlasti, ja u ovu skupštinu dolazim redovno, svakog poslednjeg četvrtka u mesecu, da odgovaram na vaša pitanja i da vam dam izveštaj o našem radu. Svaki taj put se potrudim da napravim kratak izveštaj o tome šta je sve urađeno, tako da ste svaki put mogli da čujete cifre koje govore sve suprotno tvrdnji da je Srbija devastirana i uništena država.

Ovaj put ću vam odgovoriti ponovo u ciframa. Dakle, Srbija je toliko devastirana i uništena država da je prošle godine „Fajnenšl tajms“, za koji bih takođe rekla da je kredibilan i objektivan u ocenjivanju zemalja, proglasio Srbiju za svetskog lidera u privlačenju stranih direktnih investicija.

Mi smo bili prošle godine toliko devastirani i uništeni da smo privukli 2,6 milijardi evra stranih direktnih investicija, što je istorijski maksimum kada se uzme u obzir to da nije bilo nikakvih većih privatizacija.

Januar i februar ove godine, i to je ono što sam pripremila za danas, zato što su to novi podaci od prošlog meseca kada sam bila ovde, govore da su direktne strane investicije samo u januaru i februaru, u odnosu na tu istorijski dobru godinu, prošlu godinu, porasle za skoro 22%, 21,8%, da su ukupno strane direktne investicije u januaru i februaru u Republici Srbiji iznosile 436.900.000 evra, što je za 80 miliona više nego u najboljoj godini dosada. Toliko smo devastirani.

Pored toga, Agencija za privredne registre, dakle ne Vlada Republike Srbije nego Agencija za privredne registre, prekjuče je izašla sa izveštajem koji kaže – dobit privrede u 2017. godini bila je 437 milijardi dinara, odnosno 3,7 milijardi evra više nego duplo bolji rezultat u odnosu na 2016. godinu. Toliko smo devastirani.

Javni dug smo spustili ispod 60%. Danas je 59,5%, dakle ispod mastrihtskih kriterijuma, što znači mnogo bolje nego većina članova EU. Eto, toliko smo devastirani.

Na današnji dan stanje u budžetu Republike Srbije – suficit od 3,9 milijardi dinara, planiran deficit u prva četiri meseca bio je 40,1 milijardu dinara.

Dakle, rezultat je bolji od očekivanog za samo 44 milijarde dinara. Toliko smo devastirani.

Kada pričamo o uništenoj državi, samo u prvih četiri meseca su tu uništenu, devastiranu državu, vašu državu, zbog koje, nadam se, trebalo bi da osećate ponos zbog ovoga što danas pričam, posetili premijer Japana, predsednik Evropskog parlamenta, predsednik Evropske komisije, premijer Belgije, predsednik Evropskog saveta i predsednik Evropske investicione banke. Eto, toliko smo devastirani. Toliko je uništena ova država pa su se oni svi zabrinuli i došli ovde da kažu kako je Srbija lider u regionu.

Neću da nastavljam dalje oko rezultata i toga koliko je besmisleno reći da je Srbija danas devastirana i uništena država. To stvarno može da kaže neko ko je samo izuzetno maliciozan i nema nikakvog respekta prema onome što rezultati i cifre govore.

Što se tiče FATF-a, još jednom ću reći, ako išta vredi, ne postoji nikakva crna lista i Srbija nije ni na kakvoj crnoj listi. Srbija jeste, nažalost, na listi za pojačani monitoring ili nadzor, iako je jedna od retkih zemalja koja je od ukupno 40 preporuka, u trenutku kada je jedna zemlja sveta iskoristila sav svoj uticaj da se nađemo na listi za pojačani monitoring, ispunila 35. U tom trenutku mi smo rekli – u redu, napravićemo kao Vlada koordinaciono telo. Potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova će voditi to koordinaciono telo i do kraja juna ćemo ispuniti sve ostale preporuke i usvojiti sve one zakone koje je trebalo da usvojimo u narednih godinu dana.

Od tada je dodatno usvojeno još pet zakona koje ste usvojili vi kao Narodna skupština i još tri zakona koja smo kao predlog usvojili mi kao Vlada i uputili na razmatranje Narodnoj skupštini. Efikasnost koja mislim da nije viđena u zemljama EU, koje su nam rekle da mi to sigurno nećemo uspeti da uradimo do kraja juna a videće kako ćemo sigurno uspeti to da uradimo.

Što se tiče Kosova, mogu vam reći samo ovo – boriću se svaki dan da nađemo najbolje moguće rešenje za tešku situaciju za sve građane Republike Srbije. Potpisaću sve ono što je potrebno da se potpiše da građani Republike Srbije budu bezbedni, da imaju sigurnu budućnost i da imaju prosperitet ispred sebe.

Tako da, hvala vam na tome. Očekujem nova pitanja. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Jadranka Joksimović.

Izvolite.

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Evo, ja bih samo dodala nekoliko stvari, pošto vidim da je ili potpuno nerazumevanje, nedostatak volje da se nauči, da se pročita. Interpretacije se nikad ne čitaju. Čitaju se originalna dokumenta. To se otprilike nauči na prvoj godini fakulteta, da kad imate dokument, pročitate dokument i onda imate sopstvene interpretacije, ako ih imate i ako su validne. Druga mogućnost koja postoji, to je da zaista ne razumete proces. I to je legitimno i uvek treba pitati. Dobro je što pitate, jer ono što vi ne razumete jeste

šta je suština svakog izveštaja i zašto izveštaj postoji kao forma za one zemlje koje su u procesu evropskih integracija i koje su kandidati.

Dakle, izveštaj je instrument kojim se utvrđuje presek stanja u reformama. Dakle, ne daju se političke ocene. Politička ocena je data samo u jednom izveštaju, i to u izveštaju iz 2010. na 2011. godinu, kada je bio toliko tužan i skandalozan narativ kojim se opisivalo stanje u Srbiji u oblasti pravosuđa, u oblasti korupcije. To je neponovljiv narativ. Nadam se da se nikad više takav narativ u izveštaju, kakav je bio 2010/2011. godine, a pretpostavljam da se sećate ko je tada uređivao reformski proces u Srbiji, neće ponoviti.

Delovi oko ekonomije u to vreme, koji su takođe bili loši, koji su pripisivani ekonomskoj krizi, a sećamo se da su nas neke vaše, čini mi se, partijske kolege ubeđivale kako će ekonomska kriza zapravo proizvesti neverovatno pozitivne efekte na sjajnu srpsku ekonomiju u to vreme, samo što to nekako nije bilo prepoznato. E, tada je data politička ocena i preporuka, u tom izveštaju, jednoj drugoj vladi, koja nije uspela zbog toga ni da otpočne zvanične pregovore sa Evropskom unijom.

U ovom izveštaju, ako mogu da ga nazovem izveštajem, koji je pozitivan, a mogu da ga nazovem, dakle, ukupno govoreći, u onom smislu u kojem izveštaj meri napredak u određenim oblastima koje su pobrojane, od ekonomskih, političkih, regionalne saradnje, pa i normalizacije odnosa između Beograda i Prištine, u najvećoj meri je konstatovan napredak. Negde manji, negde veći. I to je činjenica, i to je ono što smo rekli građanima Srbije otvoreno. I to je ono što ne mora ni Evropska komisija da nam kaže, pa znamo mi i znaju svi građani Srbije da još više moramo da radimo na reformi pravosuđa.

Zaboravili ste da pomenete da je postignut ne samo određeni napredak, nego da je naročito pohvaljeno smanjenje broja zaostalih predmeta i izvršenja i uspostavljanje mera za ujednačavanje sudske prakse, što je ono što građane najviše zanima, da im ne čame predmeti po 10, 15 i 20 godina, kako se to, nažalost, dešavalo. To je ono što građani mere.

Da li su ustavne promene neophodne? Da, jesu, zato su bila dva kruga debate, poslati amandmani Venecijanskoj komisiji, koja je zaista referentan okvir koji može da da preporuke u odnosu na to da li su ustavni amandmani u skladu sa postojećom svetskom praksom, dobrom praksom pre svega, ili najboljom praksom, pa i tada ćemo ponovo ići na debatu da bi se u potpuno participativnom i inkluzivnom procesu došlo do najboljih rešenja.

Nemojte da se podsećamo reforme pravosuđa od pre nekoliko godina, koja je tako katastrofalno propala. Zato smo oprezni i zato možda nešto i kasni, da ne bismo došli u situaciju da nam se onakva reforma pravosuđa još jednom desi. To je najveći interes građana Srbije. Dakle, da li će to biti vaš argument, da li ćemo otvoriti jedno poglavlje zbog toga manje ili više, ja smatram kao nadležan ministar da je važno, i izuzetno je važno, ali je još važnije da ova oblast bude uređena na način na koji će zaista da pruži sigurnost našim građanima, da

uspostavi vladavinu prava i ja mislim da smo mnogo toga uradili. Svaka druga interpretacija je maliciozna. Možemo da idemo dalje u komparaciju prethodnih izveštaja sa ovim izveštajem.

Pomenuli ste pravno obavezujući sporazum. Pa kada čitate izveštaj, onda pročitajte i ono što sama formulacija nosi u sebi, a što bi kao osoba koja se bavi politikom morala da zna. Hitno postizanje pravno obavezujućeg sporazuma, pa nije sporno ako se prethodno hitno u potpunosti implementira jedan drugi pravno obavezujući sporazum, a to je Briselski sporazum, i ako se uspostavi zajednica srpskih opština.

Prema tome, unesite više širine i razumevanja za ono što je bilo, kako je napredovalo i gde smo sada, a sada smo na dobrom putu. Puno posla je pred nama, i to znaju građani i zato na izborima glasaju kako glasaju, jer umeju da prepoznaju rezultat i da daju poverenje za još bolje u budućnosti.

PREDSEDNIK: Ministar Stefanović želi da vam odgovori.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pretpostavljam da bi ovaj govor gospodina Aleksića mogao da bude tačan da ga je izneo negde početkom 2012. godine. Slažem se za taj period gotovo sa svim ocenama. Neke su bile malo teže od ovih koje ste vi izneli, ali za 2012. godinu apsolutno verno odslikava, i to u najboljem slučaju.

Jedna stvar me je zabrinula, nadam se da vam to nije bila namera. Čini mi se da ste se iznošenjem određenih stavova, interpretacija iz tog izveštaja založili za ukidanje medija u Srbiji, ili barem onih medija koji nisu po volji EU. Dakle, ako se EU ne sviđa kako neki mediji izveštavaju, treba ih ukinuti, ako ja to dobro tumačim. Dakle, ili vi bar to iznosite kao važnu stavku iz Izveštaja Evropske komisije.

Ja bih ipak da sačekamo da EU ukine tabloidne medije, pa kada oni u svojim zemljama ukinu tabloidne medije, da se mi onda držimo toga što su oni uradili. Dotada mislim da treba da se držimo onoga što su rekli, da sloboda medija nema ograničenja, a to znači, kao što mi to uvek kažemo ljudima iz EU kada dolaze ovde – možda vam se ne sviđa to što mediji govore, ali to je sloboda mišljenja i govora. Ne može uvek da vam se sviđa sve ono što se piše. Ne može da bude lepo samo ono što se sviđa jednima a da nije lepo ono što se sviđa drugima. Ne sviđa se jednima i drugima i to je demokratija. Zato je Srbija demokratska država u kojoj postoji sloboda mišljenja. Vama se ne sviđa jedno, meni se ne sviđa drugo, ali možemo da čitamo i vi i ja.

Bilo bi loše kada bi nam EU diktirala koje novine pišu lepo, pa da te držimo, a one novine što ne pišu lepo, taman i ako se sviđaju narodu, treba da ukinemo. Mislim da to treba da ostavimo tržištu, i televiziji i novinama. Kome se nešto ne sviđa, promeni kanal ili ne kupuje novine. Ima pravo, to je demokratija. Nije demokratija da bilo ko od političara odlučuje šta je dobro napisano u novinama. Političari ne treba da se mešaju u to, kao što političari ne treba da imaju, kao što je rekla pokojna Verica Barać, apsolutnu i dominantnu ulogu u

medijskom spektru i da svojim medijskim uticajem u marketinškim kućama ostvaruju ogroman profit, ostvarujući apsolutni uticaj bez ikakve slobode medija. Tačka. Mislila je tada, naravno, na Dragana Đilasa.

Druga stvar, kriminalne grupe, pozivam vas da pitate komesara Avramopulosa, koji je ipak najpozvaniji da govori o napretku Srbije u Poglavlju 24, da pitate predsednika Evropske komisije, da pitate komesara Hana i sve ministre unutrašnjih poslova koji dođu u Republiku Srbiju, ili možete da im uputite dopis tamo, kako ocenjuju saradnju u borbi protiv organizovanog kriminala zajedno sa Republikom Srbijom i njenim istražnim i policijskim organima u prethodnih nekoliko godina, kako ocenjuju rezultate koje smo sprovedli u aktivnostima, u zajedničkim istražnim timovima sa nemačkom, austrijskom, španskom, belgijskom, francuskom policijom.

Na kraju krajeva, u poslednjih nekoliko dana imali ste prilike da vidite dve donacije koje je dobio MUP. Jednu donaciju nemačke kriminalističke policije kao zahvalnost za dobru saradnju i zajednički rad na rasvetljavanju, otkrivanju i hapšenju organizovanih kriminalnih grupa i zapleni 300 kilograma kokaina. Pokažite mi ijednu zemlju u regionu, jednu, koja je imala i blizu taj rezultat u zaplenama narkotika, u pronalasku ilegalnih laboratorija, sintetičkih i ostalih, i koja je imala taj broj operativnih informacija koje su dovele do hapšenja ljudi u drugim zemljama. Drugo, imali smo donaciju Sjedinjenih država zahvaljujući dobroj saradnji koju smo imali sa ICITAP programom, to je program Ministarstva pravde Sjedinjenih država, saradnji sa FBI i saradnji sa drugim institucijama sa kojima saraduje MUP ovde.

Te dve velike zemlje su pokazale šta misle o saradnji sa nama u oblasti borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije. Dakle, zašto bi te zemlje, sa jedne strane, mislile da smo loši, a sa druge strane nas nagrađivale za saradnju i dobar rad i rekle – da, želimo da unapredimo vaše kapacitete i sjajno saradujemo sa vama? Na kraju krajeva, nemojte verovati meni, pitajte njih i, ako vam bilo ko od njih kaže – katastrofa, ništa ne valja, Srbija nazaduje, dajte da čujemo to. Ja to nisam čuo od bilo kog čoveka. Naprotiv, čuo sam odlične ocene.

Da li ima prostora da bude bolje? Naravno.

Kada se poredi sa onim vremenom kada su ovde narco-dileri zaista vladali Srbijom i investirali novac od narco-trafikinga u Srbiju, ovo ne može da se meri. Vi danas nemate nijednu ozbiljnije organizovanu grupu do koje policija ne može da stigne na teritoriji Srbije. Apsolutno nijednu. Nemate nijednog ozbiljnijeg kriminalca koji ne mora da strahuje za sebe ako se bavi krivičnim delima. Mora da strahuje, nego šta. Nema čoveka čije ime ne sme da se izgovori, ne sme da se privede ili njegov auto ne sme da se zaustavi.

Dakle, kada sam postao ministar, česta je bila primedba građana – zaustavljate „jugiće“, „puntiće“, ne smete džipove i „mercedese“. Svaki automobil, „mercedes“, „be-em-ve“, „audi“, džip, zatamnjena stakla, nezatamnjena stakla, zaustavlja se. I lično sam to rekao policajcima i kažem im i

danas – svakoga, slobodno. I ne interesuje nas da kaže, kao što je nekad bilo, znate li ko sam ja ili da se poziva... Da vidim baš tog koji će da se pozove na nekog. To danas ne može.

Dalje, od 2000. godine mi smo u prethodnoj godini imali apsolutno najmanji broj ubistava u Srbiji, najmanji broj krivičnog dela ubistva, 76. U periodu, recimo, od 2000. do 2010. godine to se kretalo i do 154, 158, 160 godišnje. Dakle, ovo je više nego duplo bolje. Nije dobro kada imate jedno ubistvo godišnje. Ono na šta u našem društvu moramo da uložimo energiju jeste nasilje u porodici. To je stvar u kojoj moramo da edukujemo našu populaciju. Tu nije sve u rukama države, ali na tome zajedno moramo da radimo.

Ono što jeste dobro, danas se u Srbiji ne ubijaju novinari, ne ubijaju se policajci, ne ubijaju se ljudi na mitinzima, ljudi koji drugačije misle, a ubijani su u vreme vaše vlasti. I jedni, i drugi, i treći ubijani su jer su imali drugačije mišljenje.

Najgore od svega, po pet, šest, sedam godina niko nije hteo da otvori istragu. Mi smo lako rešili, za manje od godinu dana. Kad rešite za godinu dana, a neko nije hteo za sedam, to pokazuje da je bilo moguće samo nije bilo volje, nije bilo želje, jer ti ljudi nisu pripadali toj strani nego su bili s druge strane.

Zato mi je drago što je Srbija danas znatno napredovala i u vladavini prava i u poštovanju svih evropskih normi koje imamo i u saradnji sa svetskim i evropskim organima za gonjenje svih organizovanih kriminalnih bandi. Po rezultatima se jasno vidi da je Srbija ubedljivo prva od svih zemalja u regionu u takvoj vrsti rezultata. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Da li želite da postavite još jedno pitanje?

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Po ustaljenoj mantri govorili ste o onome što ja vas nisam ni pitao i uglavnom ste pričali o nekakvim rezultatima koje treba da nam saopšte neki ljudi koji ne žive u Srbiji. Zato pozivam građane Srbije da oni pročitaju ovaj izveštaj pa neka sami procene šta je istina a šta laž.

Dalje, postavljam ponovo pitanje vama, gospođo premijerka, na početku, da ne biste ponovo preskočili odgovor – da li ste spremni kao premijer da potpišete pravno obavezujući sporazum sa Prištinom u kome će biti definisano da se Srbija i Kosovo neće blokirati u članstvu u međunarodnim organizacijama, tj. da im omogućite stolicu u UN?

Drugo pitanje – da li ste se sreli sa predstavnicima lobističke kuće „Trnberić“ u Beogradu sada kada je Levandovski ovde bio? Da li ste dogovarali usluge, da li ste dogovorili ko to plaća i šta će građani Srbije dobiti zauzvrat?

Dalje, što se tiče interpretacije, ništa ja, gospođo ministre, nisam ovde interpretirao, već sam čitao ono što stoji na vašem sajtu. Dakle, ovo su

dokumenti, odnosno citati iz dokumenta koji stoji na sajtu Ministarstva za evropske integracije.

Što se tiče FATF-a, ja se zahvaljujem ministru Stefanoviću, koji je bio vrlo korektan ovde kad smo govorili o zakonima o Policiji i koji je rekao da imamo propust i da treba da se ispravi do juna.

Vi ste, gospođo premijerka, rekli da izveštaj FATF-a više ne odražava realnu situaciju mnogo pre te skupštine kad smo usvajali i raspravljali o tim zakonima koje moramo da donesemo da bismo bili sklonjeni sa te crne liste. Znate sa kim smo na toj crnoj listi? Vi znate, sa Severnom Korejom, Etiopijom, Irakom, Iranom itd. Jedina zemlja iz Evrope je Srbija. Jedina zemlja. To je činjenica.

Dalje, što se tiče medija, ja ću da vam kažem da je Srbija danas u 2018. godini za 10 mesta po Izveštaju o medijskim slobodama nazadovala tri zadnje godine 2016, 2017. i 2018. Svake godine nazadujemo za po 10 mesta. To je podatak i to govori o tome da nezavisnim medijima pretili nestanak, verovatno, u Srbiji, da će Srbija postati crna rupa, gde će se građanima plasirati samo ono što je u interesu vladajuće većine i sprovesti ona propaganda koja je u interesu vlasti.

Četvrto, jako važno, vi ste maločas rekli da je ozbiljan posao sprovesti rekonstrukciju. Da, jeste, ali ste odustali od te rekonstrukcije onog trenutka kada je predsednik rekao da nije važno da li će ona biti za 15 dana, dan ili dva meseca. Potrebno je da razgovaramo o celom paketu, a taj ceo paket podrazumeva i normalizaciju odnosa i potpisivanje pravno obavezujućeg sporazuma sa Kosovom. Da li to znači da će u međuvremenu neki ministri samoinicijativno da se povuku iz Vlade koja će taj sporazum potpisati? Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Predsednice Vlade, izvolite.

ANA BRNABIĆ: Zaboravila sam da vam odgovorim na ovo pitanje za koje sam rekla da mi je najfascinantnije, za te lobiste neke. Ja ne znam uopšte ko su ti ljudi. Ja nikad u životu nisam čula za te ljude. Ja ne znam šta oni rade. Ja uopšte ne znam odakle vama... Nisam znala da su bili u Srbiji, ne znam kod koga su došli. Te informacije koje ima Vuk Jeremić, koje šalje preko Tvitera, jesu informacije na nivou istinitosti da Angela Merkel neće da se vidi sa Aleksandrom Vučićem pa ga ona pozove dva dana posle toga, i one su meni fascinantne.

Stvarno, hajde da se bavimo nekim stvarnim stvarima. Ja ne razumem, okej, ovo jeste vreme onih postistina, ali vi ste ga baš odvucli u jedan onako ozbiljan ekstrem sa postistinama.

Dakle, da budem jasna i glasna za građane Republike Srbije, niti znam kako se zove taj čovek, čula sam da se zove slično kao neki poljski fudbaler, niti znam šta on radi, niti sam se videla sa njim, niti sam imala vremena da se vidim sa njim s obzirom na to da sam se samo ove nedelje videla sa premijerom Belgije, sa gospodinom Donaldom Tuskom, sa gospodinom Hojjerom,

predsednikom Evropske investicione banke, prošle nedelje sa predsednikom vlade pokrajine Bedenvinterberg, gospodinom Krečmanom.

Dakle, ja nemam vremena da se viđam sa tim nekim lobistima za koje vi znate i koji su vam toliko bitni da ih pratite po svetu gde idu. Ne zanima me, ljudi. Nemamo nikakve veze sa njima. Mogu da vam garantujem da Vlada Republike Srbije nikakve lobiste ne angažuje i da ništa od toga nije plaćeno ni ličnim parama ni iz budžeta Vlade Republike Srbije. Ovo je jedna od neverovatnih postistina. To su neke od tih stvari za koje... Okej, reći ćete ljutim se. Ja ne znam kako da odgovoram na te stvari. Ne znam ko vam je lobista.

To sam odgovorila.

Što se Kosova tiče, zašto insistirate na tome da ja vama kažem kakav ću ja sporazum da potpišem? Takvu ste grešku napravili sa Međunarodnim sudom pravde. Šta vi mislite, da ćemo mi sada...? Dok mi pregovaramo o Sporazumu o normalizaciji, vi insistirate da vam predsednik Vlade kaže kakav ja sporazum hoću da potpišem. Čekajte, bre, gde je tu diplomatija? Koliko je neverovatno da vi ne možete da razumete da vam ja sada kažem kakav ću sporazum da potpišem.

Rekla sam svima šta će Vlada Republike Srbije da uradi. To se tako ne radi. To se možda tako radilo kada smo mi gubili poene na Međunarodnom sudu pravde zato što se diplomatija strateški tako vodila.

Hoću jasno da vam kažem zbog građana Republike Srbije koji gledaju ovaj prenos – neću se ni u jednom trenutku uplašiti ni libiti da potpišem šta god treba da se potpiše da građani Republike Srbije imaju punu sigurnost, punu bezbednosti i punu garanciju daljeg prosperiteta. Neću se lično plašiti da uradim. To je moja odgovornost. To je moja obaveza koju sam preuzela ovim poslom.

Za rekonstrukciju, molim vas, nemojte takvim stvarima da se igrate. Ja sam rekla da se rekonstrukcija stopirala nakon terorističkog akta na Kosovu, u Kosovskoj Mitrovici, protiv našeg naroda i Marka Đurića kao direktora Kancelarije za KiM. Čovek je bio otet, besomučno vođen ulicama Prištine. Stvari koje ni najveći prijatelji Prištine nisu mogli da veruju. To je jedno srednjovekovno ponašanje.

U tom trenutku, sa takvom bezbednosnom situacijom, kada zaseda Nacionalni savet za bezbednost, vama je normalno da ja kao predsednica Vlade razgovaram oko rekonstrukcije Vlade. Ne, meni je normalno da mi je potrebno puno nacionalno jedinstvo. Molim vas da se takvim stvarima ne igramo. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Komentar.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Da konstatujem, što se tiče pravno obavezujućeg sporazuma, rekli ste da ćete ga potpisati i čestitam vam na tome, i vama i vašoj Vladi. Bićete upisani u istoriju ako tako nešto uradite.

Drugo, niste mi odgovorili na pitanje oko lobista. Nisam vas pitao za Levandovskog, nego sam pitao za dve druge osobe, Majka Rubina i Džejsona Ozborna, koji su boravili ovde u Beogradu. Vrlo precizno sam postavio pitanje.

Dalje, što se tiče Međunarodnog suda pravde, šta je to promenilo, je li možda promenjena rezolucija? Je li možda ne odlučuje Savet bezbednosti UN o tome? Je li je to uticalo na vaš pregovarački postupak u zadnjih šest godina u Briselu? Je li ste implementirali sve što je na štetu srpske strane bilo predviđeno Briselskim sporazumom a sad kukate i plaćete što Albanci neće da formiraju zajednicu srpskih opština i pravite kojekakve predstave? To je dokaz vaše nesposobnosti u pregovorima da zaštite interese Republike Srbije. To je početak i kraj svake priče i građani to treba da znaju.

Što se tiče rezultata ove Vlade, građani će to najbolje osetiti i najbolje osećaju u ovih šest godina pa neka oni sami procene, ali kako sada stvari stoje, gospođo premijerka, oni beže glavom bez obzira iz ove države. I to je nešto čime vi treba da se bavite, a ne ovde različitim spinovima, zamenama teza i kojekakvim pričama. Pričate bajke već šest godina i držite pod potpunom kontrolom medije da ne bi građani mogli da raspoznaju šta je istina u ovoj državi a šta nije istina.

Tako da vas pozivam da malo više radite na onome za šta se zalaže ova Vlada, a to su evropske vrednosti u Srbiji, evropsko zakonodavstvo, vladavina prava, medijske slobode, sloboda izražavanja. I da pritom sačuvate nacionalne interese Republike Srbije koje, izgleda, nećemo uspeti posle vas da sačuvamo po pitanju Kosova, pravno obavezujućeg sporazuma i učešća i članstva Kosova u UN. To je praktično suština priznavanja Kosova.

PREDSEDNIK: Hvala, prošlo je vaše vreme.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, izgleda da je tačna ona izreka da ljudska zloba dolazi iz nemoći i od zle namere.

Moje je pitanje modifikovano. Pitam ministra za rad i socijalna pitanja – da li postoji još uvek pojava koja je postojala u Trsteniku, da neko od države uzme 55 miliona dinara za negu starih lica i da ne možete da pronađete nijedno staro lice koje je negovano, a da pri tome taj kasnije postane narodni poslanik?

Takođe, pitanje za Vladu ili ministra koji treba da komentariše izgradnju je sledeće... Evo, ode. Pitanje za ministra policije – šta će preduzeti povodom divlje gradnje i ugradnje gasovoda u Trsteniku, koji je građen za vreme vlasti gospodina Aleksića u lokalnoj samoupravi? To je bila divlja gradnja od strane firme koja se zove „Bos“, koja je dobila samim tim i poslove gasifikacije. Na to može da odgovori i ministar za lokalnu samoupravu. Da li su takve pojave sada poznate?

Idemo dalje. Pitanje za Vladu, za ministra spoljnih poslova, za ministra policije odnosi se na sledeće – da li postoji sprega, a poznato je da Srbija ne

može pasti zbog pritisaka spolja ako joj neko ne pomogne iznutra, između spoljnih faktora dela međunarodne zajednice, Vuka Jeremića, Borka Stefanovića, Đilasa i Jankovića, da li postoji međusobna sprega u svrhu rušenja suvereniteta Republike Srbije?

S tim u vezi, pitanje za ministra finansija i Vladu – šta će da urade povodom skandaloznog ponašanja u finansijskom smislu Vuka Jeremića, koji je, izgleda, nasledio naftni izvor u selu Ježevica kod Čačka, povodom nenamenskog trošenja sredstava dok je bio ministar spoljnih poslova, na našu žalost, gde je jedan let plaćen 70.000 evra, gde je jedno prenoćište plaćeno 1.500 dolara, gde je džeparac mesečni bio 25.000, gde je prodana državna svojina „Energoprojekt“ i drugim firmama u inostranstvu? Šta će Ministarstvo unutrašnjih poslova i šta će Ministarstvo spoljnih poslova, šta će Vlada, šta će čak i Ministarstvo odbrane preduzeti po tom pitanju?

Na kraju pitanje za ministra policije – da li ova pomenuta gospoda, koji su, po meni, organizatori protesta u Nišu, na zakonit način prijavljuju javna okupljanja koja se dešavaju sada u Nišu, s obzirom na to da se ona ne mogu tretirati kao spontana jer u njima učestvuju lideri opozicije? Bez obzira na to što ja ne vidim koga oni predvode kao lideri, ali oni su po meni organizatori i te demonstracije ne mogu biti spontano okupljanje.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima predsednica Vlade Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Poštovani narodni poslanice, hoću samo da vam kažem da će sve biti ispitano. Svakako imamo ministre koji su kompetentni, a i dovoljno hrabri da takve stvari ispituju, da to uradimo.

Htela bih samo da iskoristim ovaj trenutak da čestitam Milici Nikolić, koja je osvojila bronzu na Evropskom prvenstvu u Izraelu u džudou. Ovo je posle 15 godina prva medalja za žene u džudou, tako da je veliki uspeh. Svaka čast, stvarno.

Kada smo kod toga, eto još jedne stvari zbog koje ćemo, kao što je jedan poštovani narodni poslanik rekao, biti upisani u istoriju. Ponosim se, mi ćemo biti upisani u istoriju kao jedna vlada, sledeća u nizu, u kontinuitetu sa prethodnom vladom, koja je za samo tri godine izvukla zemlju sa ivice propasti, bankrota do budžetskog suficita i ozbiljne domaćinske kase, zemlje koja je samo u tri godine postala od najgore zemlje po izdavanju građevinskih dozvola, npr., jedna od prvih deset zemalja po izdavanju građevinskih dozvola, svetskog šampiona po privlačenju stranih investicija. Dakle, istina, bićemo upisani u istoriju.

Moram samo još nešto da vam kažem. Građani će sami proceniti. Koliko puta želite da građani sami procene? Godine 2014. su građani sami procenili, pa su 2016. godine građani sami procenili, pa su 2017. godine sami procenili, pa su 2018. godine građani sami procenili, i vama i dalje nije jasno. Građani su

procenili i cene i svaki put, svake godine sve je veća vera i u SNS i u vladajuću koaliciju.

Treba reći da su građani sami procenili i vaš učinak, procenili su građani Beograda, npr., koji je, ja mislim, centar snage ovih stranaka, gde je koalicija okupljena oko pet stranaka poštovanog narodnog poslanika osvojila veličanstvena 2,24% ili 18.000 glasova. Građani jesu sami procenili. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Želite još jedno pitanje da postavite, gospodine Rističeviću?

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moje drugo pitanje se odnosi na poljoprivredu. Malopre ode čovek koji je hteo u vladi SNS-a da bude ministar poljoprivrede, pa, pošto nije bio, sad mu ne valjamo.

Dakle, oni misle da mi ne rešavamo dovoljno brzo probleme koje su oni ostavili. S tim u vezi, pre poljoprivrede želeo bih da mi odgovore nadležni ministri i predsednik Vlade šta će preduzeti da se sankcioniše ponašanje Vuka Jeremića i Borisa Tadića vezano za rezoluciju koja je zamenjena i u UN smo dobili umesto Unmika Euleks.

Takođe, šta će biti preduzeto zbog pitanja Međunarodnom sudu pravde, koje je, po meni, namerno postavljeno tako, da samoproglášena nezavisnost Kosova dobije određen legitimitet i šta će preduzeti povodom aktivnosti Vuka Jeremića i Borka Stefanovića, koji su po depešama „Vikiliksa“, a i naše službe tvrde da su istinite, u Ambasadi SAD tražili da utiču na Albance da nezavisnost Kosova ne proglašavaju pre nego što Boris Tadić bude izabran za predsednika? To se i desilo. Godine 2008. je Boris Tadić, kandidat DS-a, dao zakletvu 15. februara, a 17. februara su Albanci samoproglašili nezakonitu nezavisnost. S tim u vezi oni se nisu ni namrštili. Da li će to Vlada i nadležni organi jednom sankcionisati? To je pitanje i za ministra spoljnih poslova.

Što se poljoprivrede tiče, moje pitanje se odnosi, i pre svega sam zahvalan na tome što Vlada u odnosu na 2006. godinu, kada je izdvajano 136 miliona evra podsticaja, sada izdvaja 150 miliona više, ili 2011. godine, kada je DS izdvajala 188 miliona evra, sada se izdvaja od 281 do 309 miliona. Zahvalan sam na tome, ali pitam premijerku – obzirom na to da postoji suficit u budžetu, da li je moguće u rebalansu budžeta obezbediti dodatnih pet milijardi, kojima bi se pre svega podsticala proizvodnja i specijalizovala u malim poljoprivrednim gazdinstvima, a s tim u vezi, udruživanjem, i prerađivačka industrija?

Mislim da i ministar poljoprivrede može da odgovori na to pitanje, jer verujem da mala poljoprivredna gazdinstva imaju perspektivu samo ukoliko se udruže, ukoliko ih specijalizujemo za povrtarstvo i voćarstvo i ukoliko im omogućimo da se bave preradom i na određen način budu mešovita, a i EU smatra da takva vrsta mešovityh poljoprivrednyh gazdinstava i demografski ima

važnu ulogu i predstavlja novu nadu za zapošljavanje u Evropi, pa tako i u Srbiji. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Poštovani narodni poslanici, što se tiče ovog konkretnog pitanja vezano za poljoprivredu i za sredstva koja su eventualno neophodna za dalje unapređenje stanja srpske poljoprivrede, želim pre svega da iskažem zahvalnost Odboru za poljoprivredu Skupštine Srbije na inicijativi koju je podneo pre više nedelja, a vezana je za subvencije koje dajemo za tovno govedarstvo, koje dajemo za ovčarstvo, koje dajemo za kozarstvo.

Mi smo tu inicijativu prihvatili i u skladu sa tim izmenili pravilnike i zbog toga sam zahvalan svim poslanicima koji učestvuju u radu Odbora, jer mislim da je jako važno da u međusobnoj komunikaciji učinimo što više i što bolje možemo za srpsku poljoprivredu.

Poštovani gospodine Rističeviću, zahvalan sam jer se vrlo retko u ovom parlamentu priča kolike su bile subvencije pre sedam-osam godina, kakvo smo stanje imali pre sedam-osam godina u srpskom agraru a kakva je situacija danas.

Gotovo da je neprimetno prošlo da je za prethodnih pet-šest godina gotovo dupliran iznos sredstava za subvencije, a to je činjenica. I to su brojevi, to ne može niko da skloni, ukloni, na bilo koji drugi način da čita, pošto vidim da ovde očigledno kao da čitamo na neke različite načine i kao da smo u školama učili neke druge maternje jezike. Ali šta da radite, nekome možete da pričate danima, godinama, ne biste mu nikad objasnili, jer nema ni volju, ni želju, a možda ni sposobnost da razume.

Što se tiče toga koji su trendovi u srpskom agraru i zašto potreba za daljim izdvajanjem, moram reći da smo mi u odnosu i na 2016. godinu, u 2017. godini imali povećanje budžeta za poljoprivredu, isto tako i 2018. godine, odnosno 2017. godine imali smo skoro 13,7% povećanje budžeta za poljoprivredu. Ali sve je više zahteva, sve je više ljudi koji se prijavljuju za dobijanje podsticajnih sredstava, sve je više ljudi koji ulaze u sistem i žele da matiče svoja grla i žele da učestvuju u sistemu koji pruža mogućnost da učestvujete kvalitetno na tržištu.

Jako je važno obratiti pažnju na ovu prerađivačku industriju koja je malopre pomenuta. Ja ću danas i vas obavestiti još jednom, a pretpostavljam da ste to i videli. Jedan od simbola srpske mesne industrije, jugoslovenske mesne industrije „Srem“ Šid, koji ima najveće rashodne kapacitete na prostoru bivše Jugoslavije, danas je prodat, odnosno juče je potpisan sporazum, danas je to obelodanjeno.

Ono što je jako važno, srpski privrednici, srpski prerađivači su kupili taj kompleks, a još je važnija stvar, vrlo često ljudi to smetnu s uma, da je na osnovu sporazuma između Srbije i Turske o bescarinskom izvozu govedeg mesa

omogućena veća potražnja za ovom robom, da imamo kupce na drugoj strani za pet hiljada tona goveđeg mesa. Upravo iz tog razloga, zato što imamo tu potražnju, kao rezultat toga došlo je do ove investicije i u narednih mesec i po ili dva biće u potpunoj funkciji.

Želim još jednu stvar da kažem, koja nije pomenuta malopre a u kontekstu je prerađivačke industrije. Vi kad želite bilo kome da izvezete robu, da li je reč o EU, Evroazijskoj uniji, Turskoj, nekom trećem, četvrtom, postoje različiti standardi. Nemaju danas svi iste standarde kakvu robu žele da uzimaju.

Evo, na primer, kada je reč o Turskoj, svega četiri subjekta u Srbiji ispunila su uslove za izvoz mesa iz Srbije prema Turskoj. A zašto je to tako? Imali smo potpunu devastaciju zadnjih 20-30 godina, iz različitih razloga. Neki su razlozi bili sankcije, mnogo više privatizacije i potpuni haos koji je tu nastao, naročito u prerađivačkoj industriji. Gotovo da na prste jedne ruke možete da nabrojite, osim mlinsko-pekarske industrije, koje su uspešne privatizacije bile u prehrambenoj industriji.

Nama je potreban taj zamajac, jer to je platforma na koju se svi kače. Tu se kači sva poljoprivreda. Možete da proizvodite na jedinci površine koliko god hoćete, koliko god rezultata da imate, ako nemate tržište i nemate prehrambenu industriju, vi nemate kome to da prodate i sami sebe posle gušite cenom.

Četiri subjekta su dobila tu dozvolu od strane turskih organa i od strane naših organa. Dva se nalaze na prostoru Raške oblasti, jedan se nalazi u Valjevu, jedan se nalazi u Paraćinu. Ali u čemu je kvaka? Svega 100 goveda dnevno smo mogli da preradimo i isporučimo na to tržište i takvim tempom teško da bismo uspeli da postignemo ovu kvotu od 5.000 tona. Sa ovim kapacitetom koji je danas, koji će klati četiri puta više nego u čitavoj Srbiji što ima, mi ćemo stići možda do tih pet hiljada. Ako bog da, 7. maja, kada budemo imali sa predsednikom Vučićem razgovore u Turskoj, da tu kvotu i povećamo. Radimo na tome kako bismo što više imali, a ono što je dobro, imamo i zainteresovane nove investitore ovde.

Da se vratim sada na male poljoprivrednike. Zašto je važno u godini koja je u toku i u godinama koje su ispred nas da sve više odvajamo za poljoprivredu i prehrambenu industriju? Zato što je upravo tu kvalitet. Mi beležimo suficit sa svakom zemljom koja se nalazi u okruženju. Mi dominiramo kvalitetom hrane, iako se vrlo često, ponekad opravdano, ponekad ne, nalazi pod lupom, pod znakom pitanja kvalitet srpske prehrambene industrije, ali ako imate suficit, ako je taj suficit u odnosu 90 : 10, u odnosu na drugu stranu su ti odnosi, onda zamislite kakvi su potencijali tu. I ne samo ovde, kada je reč o zemljama CEFT-e, nego, pazite, mi smo juče, to malo ljudi zna, dobili sertifikate za goveđe meso i od Kine, za tri naša prerađivača. Sa Emiratima završavamo celu priču.

Važna su nam tržišta koja dobro plaćaju, a ne samo tržišta koja ne mogu po cenama da budu ista ili slična nama, jer onda tu nema konkurencije, onda mi

tu nemamo šta da ponudimo. Ova tržišta koja su bogato platežno sposobna su u stvari tržišta u budućnosti na koja ćemo mi ići.

Što se tiče Malija, potpuno je u pravu gospodin Rističević kada kaže da moraju da diversifikuju svoju poljoprivrednu proizvodnju i moraju da se okrenu voćarstvu i povrtarstvu. Iz tog razloga je neophodno više novca uložiti u poljoprivrednu infrastrukturu, u sisteme za irigaciju, u elektrifikaciju polja.

Vrlo često postavljaju pitanje – šta je to elektrifikacija polja, nećemo valjda u njive da dovodimo bandere? Da, baš ćemo da ih dovodimo tamo, jer tako pojeftinjujemo proizvodnju na licu mesta. Sistem za navodnjavanje ne pokreće dizel-gorivo kao pogonski energent, nego električna energija, koja je pet puta jeftinija po jedinici površine.

Možda nekom zvuči smešno sve ovo što pričam. Nemojte zaboraviti da imamo 650.000 poljoprivrednih gazdinstava. Od toga 370.000 gazdinstava koja isključivo od poljoprivrede žive. Koliko je tu domaćinstava? Svake godine, i to je dobro, povećava se broj aplikacija za mere koje daje država, i to zato što su te mere dobre. Kada dajete 50% za kupovinu sistema za navodnjavanje, 50% za zaštitne mreže, 50% za nabavku sadnih materijala, 50% za nabavku traktora, 50% za nabavku mehanizacije, potrebno je sve više i više novca.

Zahvalan sam zbog prethodne podrške koju smo imali vezano za finansijska sredstva, ali moramo da budemo svesni – ovoga će biti sve više i više, i zahteva i neophodnih sredstava. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Komentar, Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam zadovoljan odgovorom. Proizvodnja hrane i proizvodnja pijaće vode su po meni najvažniji biznis, važniji od proizvodnje dijamanta, zlata itd. Kada nestane vode, kad nestane hrane, onda ćete videti da ne može da se živi ni od zlata ni od dijamanta.

S tim u vezi, zadovoljan sam odgovorom, ali s obzirom na to da su naše subvencije veoma niske u odnosu na Evropu, moram da kažem da podsticaji nisu samo podsticaji za poljoprivrednike. Dakle, od toga korist imaju i potrošači. Sa druge strane, najvažnije, korist imaju i prerađivači, jer dobijaju jeftiniju sirovinu. I oni mogu da budu konkurentni na našem i na okolnim tržištima. Dakle, to ne zadržavaju poljoprivrednici samo za sebe, jer moderna poljoprivreda bez podsticaja ne može da opstane.

Zato pitam i predsednika Vlade i ministra poljoprivrede – s obzirom na to da imamo višak sredstava, da li možemo tih pet milijardi dodatnih da obezbedimo iz rebalansa budžeta, ukoliko ga bude, jer će poljoprivreda, ukoliko to usmerimo u poljoprivredu, svake godine višestruko vratiti taj iznos?

Ove nesrećnike koji su hteli da budu ministri poljoprivrede pa pobjegli pozivam na slogu, jer je sloga gotovo pola pobede, i pozivam ih da se okanu ćorava posla i đavolja posla, jer treba terati đavole i vraga od našeg praga. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Pitanje postavlja narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Moram da kažem, i da ne zaboravim u međuvremenu da pohvalim predsednicu Vlade, prošli put sam, i to mislim da smo dužni mi iz opozicije da kažemo, rekao da dođe češće, da nije strašno, niko ne ujeda, i ona je poslušala, obećala i došla – dakle, to je nešto za šta treba odati priznanje i nije lepo da mi to sada zanemarimo samo zato što smo opozicija – a hajde da kažem, kolateralno, i predsednicu ili rukovodstvo Skupštine, jer to rukovodstvo nije pribegavalo nekim manevrima kojima se ranije pribegavalo, da se izbegne taj poslednji četvrtak pa da, eto, Vlada kao hoće ali ne može jer nema rada, nema zasedanja Skupštine. Taj manevar su koristile prethodne vlade. Kada kažem prethodne vlade, mislim i na vlade SNS-a a i one pre SNS-a. Dakle, to je prosto nešto što treba konstatovati. Nećemo mi sad rešiti sve moguće probleme, ali nešto ćemo malo probistriti, čuće se neki argumenti za i protiv. Dakle to je, svakako, za pohvalu.

Ono što ne znam da li je za pohvalu ali je malo za čuđenje, to je da moram priznati, gospođu Brnabić, da bih ja voleo da živim u zemlji koja izgleda tako kako ste je vi, pa i vaše kolege ovde opisali. To stvarno deluje kao jedna zemlja, sa tim podacima i citatima, prosperiteta, stabilnosti, reda. Kažem, zaista deluje gotovo idealno. Mislim da bismo svi mi ovde voleli da Srbija zaista tako izgleda. Moj utisak je da Srbija tako ne izgleda. Fakat, nema sada prostora da se sve to detalj po detalj, tačku po tačku raspravi, ali generalno mislim da građani to tako ne percipiraju.

Što se tiče ovoga da su građani sami procenili, vi ste pomenuli i pozivali se s razlogom, naravno, na rezultate izbora koji daju za pravo tim vašim ocenama i procenama. Ja bih rekao da bih se ja i sa time složio, samo uz jedno malo ali, a to je da su uslovi koji postoje na tim izborima iole fer, demokratski i ravnopravni. Onda bih ja zaista skinuo kapu i rekao – da, vi ste u pravu. Ovako imam pravo na neku vrstu rezerve i sumnje u pogledu toga i fasciniranosti rezultatima.

Ali ono što je problem i čime smo završili naš prošli dijalog, pre jedno mesec dana ovde vi ste gotovo ljutito ali uvređeno, ne prema meni nego generalno, rekli – pa kako vam pada na pamet, to je bila moja poslednja konstatacija, kako možete pomisliti da bi neko bio tako glup, lud, ili tako ste neki izraz upotrebili, da formiranje tzv. zajednice srpskih opština prihvatiti kao neki poklon i da to onda bude opravdanje za potpisivanje pravno obavezujućeg sporazuma, koji bi uključivao i eventualno stolicu u UN. Dakle, vi ste sa indignacijom odbili samu pomisao da bi, ponavljam i naglašavam zbog građana, da bi nam u nekom trenutku taj ZSO, kojim nam se maše i obećava, evo, već šesta godina i koji nikako da se formira, uz silno otezanje i zavlačenje, pre svega, naravno, sa albanske strane, ali rekao bih i uz nedovoljno insistiranje Srbije, da nam se taj ZSO na kraju ponudi kao neka vrsta utešne nagrade. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Predsednica Vlade ima reč.

ANA BRNABIĆ: Nisam čula jasno pitanje, ali ću vam svakako dati odgovor na generalni komentar.

Hvala vam, u svakom slučaju, što ste primetili da dolazimo u Skupštinu i da time odajemo stvarno, čini mi se, potpuno iskreno poštovanje prema Skupštini kao Vlada i što odgovaramo na sva pitanja. I mi ćemo nastaviti kao Vlada sa tim i dolazićemo svakog poslednjeg četvrtka u mesecu.

Kada kažete da biste voleli da živite u zemlji o kojoj ja pričam sa mojim timom, imam jednu fantastičnu vest za vas – vi živite u toj zemlji, tako da vam se ta želja ispunila. Sve reforme traže vreme i svi rezultati traže vreme. Mislim da ćemo se svakako složiti makar oko toga da je 2012. godine zemlja bila devastirana. Mislim da, ako je nezaposlenost 26% ili između 24% i 26%, to znači da je zemlja devastirana. Mislim da ćemo se složiti da je pravosuđe posle reforme koja je pokušana bilo devastirano. Mislim da je jako, jako teško od toga gde smo bili, na tri meseca od bankrota, da zaposlimo ljude, da podignemo plate, da imamo standard, da uložimo u zdravstvo, u javne usluge, u puteve, kada nemate ni Koridor 10, nemate Koridor 11, ne znate kako da dođete od Niša do Užica. Mislim, te stvari traju i traže vreme.

Mislim da je po svakom objektivnom parametru, ali opet ne nas u Srbiji nego partnera iz EU, iz Svetske banke, Svetskog ekonomskog foruma, kreditnih agencija, rejting agencija, koje dva puta za dve godine povećavaju kreditni rejting Srbije, očigledno da je situacija u Srbiji mnogo bolja. Ne možete reći da je, ako je danas nezaposlenost između 12% i 13%, što je i dalje katastrofa, to gore nego 24%, ali je to i dalje jako teška situacija, situacija u kojoj, naravno, građani jako teško žive. Vi ne možete da imate dobre plate kada ste imali nezaposlenost 26%. Pa vi tek treba da dovedete firme ili da podržite mala i srednja preduzeća da bi se napravili ti poslovi pa onda da krenete u drugi krug, da se napravi konkurencija da biste tržištem povećali plate. Ne možete da kažete – biće minimalna plata 180 dinara po satu. Vi možete, ali niko neće imati da plati tu platu. Jedino je tržište to koje može da podigne plate, a to traži vreme.

Ne možete da kažete – građani ne primećuju. Ako imate prvi klinički centar u istoriji Srbije završen, 52 miliona evra je uloženo u jedan od trenutno najboljih kliničkih centara sigurno u jugoistočnoj Evropi, onda to građani danas, koji nažalost moraju da se leče u tom kliničkom centru, svakako primećuju. Juče smo raspisali tender za izvođača radova za Naučno-tehnološki park Niš. Pre toga smo u oktobru otvorili Startup centar u Nišu. To ti studenti primećuju.

Da li treba bolje? Pa mora mnogo, mnogo bolje, ali vlada mog prethodnika je tek napravila finansijsko ozdravljenje zemlje. Oni su jedva stigli da se bave novim radnim mestima, zato što je valjalo, trebalo je zemlju izvlačiti iz bankrota. Ova vlada je tek nasledila zdrav budžet, zdravu osnovu za brži rast i mi sada moramo da idemo u taj brži rast. Dakle, reforme traže vreme. Rezultati se vide, ali sam ja sigurna da će se videti iz godine u godinu.

Na kraju krajeva, možemo da razgovaramo oko izbornih uslova. Ja se sa vama ne slažem, svakako, zato što živimo u 21. veku, gde potpuno ne možete da iskontrolišete javnu reč, što svi vi znate, pre svega preko društvenih mreža, vi ste aktivni na Tviteru i na ostalim društvenim mrežama, vi danas to ne možete da iskontrolišete, 21. je vek. Izborni rezultati pokazuju tačno ono što građani misle i pokazuju tačno ono što građani osećaju, da li osećaju boljitak ili ne. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Naravno da najmanje polovina građana Srbije ne koristi društvene mreže, ne informiše se preko interneta i naravno da je to upravo glasačka baza i gro glasačke baze vaše stranke, odnosno vladajuće stranke, kojom se ponosite. Ali ostavimo to sada. To je činjenica, na to se možemo ljutiti; nema ni razloga da osporavamo elementarne činjenice. Kada bi glasali samo oni sa društvenih mreža, rezultati bi bili drugačiji, ali, naravno, bolje da proširimo mogućnosti i oslobodimo medije da svi građani imaju pravovremenu i ispravnu koliko-toliko informaciju.

Isto tako, hvaljenje rezultatima u smanjenju nezaposlenosti, na to utiče zapravo to što su mnogi otišli iz zemlje mladi, radno sposobni, obrazovani i tako se, nažalost, smanjuje stopa nezaposlenosti, u najvećoj meri. Ali ostavimo to.

Iskoristio bih priliku da, kada je tu i gospodin Ivica Dačić, ministar spoljnih poslova, uputim i jednu pohvalu i ozbiljnu zamerku, pitanje i dilemu i njemu.

Vi ste mi, gospođo Brnabić, ostali dužni odgovora povodom pravno obavezujućeg sporazuma i te moje sumnje ili dileme da li će nam upravo zajednica srpskih opština biti ponuđena kao utešna nagrada za prihvatanje pravno obavezujućih sporazuma.

Dakle, nešto što se tiče prethodnog sporazuma i obaveza albanske strane iz prethodnog sporazuma, što nije ispoštovano, što je naivno potpisano, ja bih rekao glupo potpisano, olako potpisano, taj Briselski sporazum, a onda nam ta tačka, ta stavka, taj famozni ZSO bude ponuđen i kaže – evo, vi ste dobili sad zajednicu srpskih opština pa onda prihvatite, maltene, stolicu Kosova u UN.

Moje pitanje za gospodina Dačića se tiče, i prva pohvala, to je ova uzvratna mera za hrvatskog ministra – naravno, to je i pohvala Vladi, za ministra odbrane koji je proglašen za personu non grata, odnosno nije poželjan u Srbiji. To je izuzetna mera za ono što je Hrvatska učinila sa ministrom Vulinom.

Ne odobravam najveći deo postupaka, izjava ministra Vulina, ali mislim da Vlada koja drži do sebe mora posle toga ili da izbaci, odnosno zahvali gospodinu Vulinu na članstvu u Vladi ili da uradi ovo što je uradila. Dakle, to je prosto normalan potez, kojemu treba da se pribegne. Ali bih voleo da je ta vrsta odlučnosti koja je pokazana sada prema hrvatskoj strani i koju pozdravljam, primenjena, recimo, prilikom priprema za ovaj Sofijski samit, EU i Zapadni Balkan, odnosno malo je neprijatna situacija u kojoj Španija i Marijano Rajoj

mnogo više brane poziciju Srbije po pitanju Kosova nego srpska vlada, ili je bar to moj utisak i voleo bih da mi to jednim delom objasnite, i premijerka i ministar spoljnih poslova. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Reći ću vam ponovo da se u potpunosti ne slažem sa vama da građani Srbije ne koriste društvene mreže; jednostavno, po bilo kojoj statistici to nije tako. Srbija je, ako nešto jeste, onda je, eto, za to moram da pohvalim ove pre 2012, prilično dobro povezana. Signal mobilnog telefona u Srbiji preko 90% teritorije pokriva brodbend ili optički kablovi, u proseku preko 60%, po čemu smo jako, jako dobri u Evropi. U proseku u Srbiji na jednog građanina idu dva mobilna telefona.

Tako da se ne bih složila sa vama. Mislim da je to potpuno paušalna ocena i da građani Srbije proveravaju i da su aktivni na društvenim mrežama i da čitaju vesti preko mobilnih telefona, a takve vesti i veb-sajtovi nikako ne mogu da se kontrolišu pa ne može da ih kontroliše ni ta svemoguća Vlada Republike Srbije, koja kontroliše sve medije u Srbiji. Juče sam videla jedan nacionalni list koji je za ništa manje nego deset puta povećao broj prisutnih građana u Nišu na tzv. demonstracijama protiv predsednika Vučića. Bilo ih je 1.000, dnevni list „Danas“ je rekao 10.000. Ja ne znam bolji primer da sloboda medija, apsolutno i sloboda i kreativnost medija u Srbiji postoje samo tako i time se ponosim. Mislim da je Srbija dobra zemlja i bolja zemlja za život zbog toga.

O Briselskom sporazumu imali smo prošli put jednu ozbiljnu debatu i ja stojim pri tome, ja imam, rekla sam i tada, potpuno logički pokazatelj toga da je Briselski sporazum u interesu Republike Srbije, a da neki od prethodnih sporazuma, koje su prethodne vlade potpisivale, odnosno vlade pre 2013. nisu. Zato što, ako imamo sporazume koji su potpisivani i koje je Priština brže-bolje implementirala, nećete da mi kažete da su ti sporazumi bili u interesu Srbije. Jer ako imate sporazum koji je u interesu Srbije, onda Priština beži već pet godina da ga implementira. To je najbolji pokazatelj da je Briselski sporazum u interesu Republike Srbije, kao što, npr., dogovor oko integrisanog upravljanja prelazima nije, zbog čega danas imamo da stranci to bez problema mogu da zovu granicom. To je potpisao Borko Stefanović, ako se ne varam. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Samo da kažem jednu stvar. Gospodin Vukadinović, nekad mi se čini, potcenjuje građane Srbije. Na stranu to što mislim da je ovo jedan vid diskriminacije, ili pokušaj diskriminacije, građana na one koji koriste internet ili ga ne koriste i da se pokuša da se napravi jedan predvidivi obrazac ponašanja te oni koji ne koriste internet ili koji su manje informatički pismeni su sad biračko telo SNS-a a ovi drugi, koji su pismeniji, oni su biračko telo ovih drugih. E sad, tu ima nekoliko logičkih pitanja koja će vam potvrditi da nije to baš tako.

Uzmimo predsedničke izbore 2017. godine na teritoriji grada Beograda i beogradske izbore koji su se održali 2018. godine, gde su iste stranke u zbiru izgubile, dakle Jeremić, Janković, Đilas su izgubili trećinu svog biračkog tela. Dakle, isti ti ljudi su shvatili da to nije opcija koja njima donosi nešto dobro. Ne može se pojednostavljivati situacija. Na kraju krajeva, vi ste imali istraživanja koja ste vi objavljivali, koja su grešila za 70-80% u odnosu na pojedine rezultate.

Šta je problem? Ja sam tu uvideo kod određenog kruga ljudi, govorio sam to i ljudima koji razmišljaju slično meni kada su imali takvu vrstu razmišljanja – ne smete se zatvoriti u čahuru istomišljenika, jer ćete tako uvek imati pogrešnu percepciju. Imaćete pogrešnu percepciju i o Srbiji i o onome što misle ljudi u Srbiji. Na kraju krajeva, imate stalno, kontinuirano povećanje ljudi u Srbiji... Zaista mislim da je za to zaslužan ogroman rad koji su uložili Aleksandar Vučić, i SNS, i Vlada Srbije i ljudi koji se bore. To je moje mišljenje. Ali rezultat koji se postiže, da vi svake godine imate kontinuirano povećanje i apsolutnog broja glasova i procenata, pokazuje da građani Srbije i te kako dobro razumeju koje su opcije koje za njih nešto rade a koje su opcije koje za njih nešto ne rade. Jer takva vrsta... To vam je kao kad kažu ljudi, to sam slušao, nažalost, i ovde u Parlamentu – e ne valja, super je bilo kad nije bila fabrika. Tad im je bilo odlično. E sad im ne valja zato što su se zaposlili u fabrici, jer nemaju dovoljno veliku platu u toj fabrici. Ali im je super bilo kad nisu imali platu uopšte. E tad im je bilo najbolje. Dakle, niko od tih ljudi ko je bio gladan, ko nije imao posao a zaposlio se, ne misli da je bilo bolje kad su bili gladni, misle da im je bolje sada. Da li misle da im je dovoljno dobro, to zavisi od hiljadu faktora. Svakako nije idealno.

Samo hoću da vam kažem, moji roditelji pripadaju generaciji ljudi koji imaju preko 60 godina, vrlo se aktivno služe društvenih mrežama i veliki broj, nisu to više oni penzioneri koji nisu imali pristup tim vrstama mreža. Oni će uskoro biti penzioneri, za godinu-dve. Dakle, to su ljudi koji imaju i te kako dovoljno informatičke pismenosti i jako dobro umeju da procene šta je u njihovu korist. Ali ne samo oni.

Na kraju krajeva, naš posao je da se građanima obratimo na različite načine. Ljudi vide, dostupna su im sva sredstva informisanja na različite načine. Na kraju krajeva, vide šta se dešava u njihovoj sredini. Kada vide da u njihovoj sredini niče novi park, niče nova škola, ide novi vrtić, otvara se nova fabrika, idu kilometri puta a nije se to dešavalo ranije, niko od tih ljudi neće reći – ovo je sada lošije nego što je bilo onda. Ljudi će prepoznati da je to bolje. Da li može još bolje? Naravno da može, ali upravo hoću da vam kažem, suviše je opasno na takav način deliti ljude. Nema crno-bele situacije, nema situacije u kojoj možete da kažete – ovi su ovakvi, oni su onakvi. Ljudi procenjuju svakoga dana, menjaju svoju volju, menjaju svoj način razmišljanja. Oni koji su danas podržavali jedne, sutra podržavaju druge. Zato morate za ljude rezultatima da se borite svakoga dana.

Samo sam to hteo da kažem. Dakle, siguran sam da ćete to videti u narednom periodu, kada narod opet bude imao priliku da se izjasni šta misli, da će tamo gde se radilo, gde su bili rezultati i tamo gde se država, odnosno oni koji je predstavljaju da su se baš založili, da će i tu gde se budu kandidovali imati podršku naroda.

PREDSIEDNIK: Reč ima Ivica Dačić.

Izvolite.

IVICA DAČIĆ: Kažu mi oni koji prate televizijske rejtinge da smo trenutno veoma malo gledani pa bih hteo da podignem gledanost.

Shodno tome dozvolite mi samo da navedem nekoliko podataka, pošto je gospodin Aleksić izašao, ali dok je on govorio, ja sam naložio da se pronadu svi ugovori koje je Vlada Srbije, odnosno Ministarstvo spoljnih poslova ikad pravilo s nekim lobistima i lobističkim grupama.

Znači, koliko do sada imamo podataka, Vlada Srbije je 16. aprila 2008. godine potpisala sporazum sa Grupom 30 strateških tačaka, koji je potpisao Mirko Stefanović, generalni sekretar Ministarstva spoljnih poslova, 42.000 dolara mesečno. Takođe, 5. avgusta 2011. godine tadašnji ministar spoljnih poslova Vuk Jeremić je potpisao ugovor o lobiranju sa Podesta grupom za 100.000 dolara mesečno. Mirko Stefanović je bio generalni sekretar. Znači, na osnovu odluke Vlade. Ja govorim o zvaničnim ugovorima koji su potpisani. Isplaćeno je ovoj prvoj agenciji 1.469.800 dolara, a Podesta grupi je isplaćeno 900.000 dolara.

Takođe, u međuvremenu, postoji u američkim papirima koji se bave lobiranjem, jer je to tamo legalna i zakonski regulisana aktivnost, podatak da je Vlada Srbije tokom 2006. godine platila 320.000 dolara, 2007. godine 360.000 dolara i 2008. godine 120.000 dolara agenciji „Barbur grifit end rodžers“, za koju nemamo ugovor, a piše da je Vlada Srbije platila za bilateralne relacije sa SAD.

Znate šta, mislim da je krajnje neumesno da se danas postavljaju pitanja ovakve vrste od onih koji su potpisivali ovakve ugovore u prošlosti. I to je odgovor na sve ono što su pitali da li se neko sreo ili nije sretao sa nekim lobističkim firmama.

Da vam kažem jednu stvar. U Americi 173 ili 174 zemlje imaju lobističke ugovore sa američkim kompanijama. Je l' to nešto što treba neko sada da napada zbog nečega? Prvo, nije ni potpisan, niti se neko sretao, niti je bilo šta neko dogovarao.

Šta ste rekli?

(Goran Bogdanović: Pitam jeste li tada bili u Vladi.)

Nisam bio tada u Vladi. Izvinjavam se, 2008. godine ste bili vi u Vladi, Koštunica i vi 2008. godine. Prema tome, nemojte sada da prebacujete na mene.

Uostalom, da vam kažem, ovo što sam govorio, ja samo postavljam pitanje, „Podesta grupa“ je istovremeno kada je potpisala ugovor sa Vladom Srbije za nekoliko meseci potpisala isti takav ugovor sa Kosovom. Čekajte, da li

je to normalno da radi i za Srbiju i za Prištinu i za Albaniju u isto vreme? To je takav sukob interesa i konflikt... I da vam kažem iskreno, ne znam šta su uradili za interese Srbije svi ovi kojima smo davali ove pare, jer za tih nekoliko godina 84 ili 85 zemalja priznalo je jednostrano proglašenu nezavisnost Kosova.

Dajte meni ovoliko para, 50 zemalja će da povuče priznanje Kosova. Slažete li se? Dobro. To je apropos ovih lobiranja. Da se sada vratim ozbiljno da kažem nešto o tome.

Mislím da bi oko svega ovoga trebalo stvarno da imamo neki konsenzus oko toga šta je nama kao državi potrebno. Ja uopšte ovde ne pričam o tome da li je neko na vlasti ili u opoziciji, očigledno je da moderan svet funkcioniše na takav način i da vi morate jedino da učinite transparentnim sve to što se dešava i da mi treba da lobiramo za naše interese tamo gde se donose odluke.

Slušajte, mi imamo situaciju da Kosovo, na primer, otvara ambasade u mnogim zemljama a mi u zanosu nekih demagoških izjava treba da zatvaramo ambasadu. Mi ne idemo na neke konferencije zato što je to skupo. Moramo da se opredelimo šta hoćemo. Što se tiče Ministarstva spoljnih poslova, siguran sam i predsednika Republike, Aleksandra Vučića, sa kojim sve to zajedno radimo u dogovoru, mi imamo jasan cilj i plan, nikakvo članstvo u UN ne pada nam na pamet. Prema tome, nikakvih dogovora niti političke trgovine o tome nema.

Nemoguće je da neko dobije mesto u UN, jer šta nam drugo preostaje posle toga? Čekajte, to je osnovna stvar koju nijedna država neće dopustiti. Videli ste da mnogi dolaze u našu zemlju i govore o tome, imaju prijateljske izjave, vole nas itd., a onda šalju protestne note mnogim zemljama koje su povukle priznanje Kosova, prete nam da će ukinuti sednice Saveta bezbednosti o Kosovu, prebaciti ih na zatvorene konsultacije itd.

Mi moramo da vodimo računa o svojim interesima. Kakav pravno obavezujući sporazum koji će definisati UN ili definisati nezavisnost Kosova? Mislím da oko toga stvarno nema nikakve dileme. Nema šta mi ovde da okolišamo, ova Vlada Srbije, ovaj predsednik Srbije, ova vladajuća koalicija nikada neće priznati jednostrano proglašenu nezavisnost Kosova.

Oni koji su pravници znaju, ja nisam pravnik ali barem toliko znam, ne postoji... Ako je već sporazum, on je, valjda, pravno obavezujući. Kakav je to pravno neobavezujući sporazum? Znači, mi insistiramo na primeni Briselskog sporazuma. Čuli ste da je Bljerim Šalja govorio juče, koji je inače prisustvovao potpisivanju Briselskog sporazuma, i Šalja i Hodžaj govore o tome da će zajednica srpskih opština da bude formirana posle prijema Kosova u UN ili posle pravno obavezujućeg sporazuma o normalizaciji odnosa Srbije i, kako oni to kažu, Kosova, mi to zovemo Beograda i Prištine. To ne samo da nije dogovoreno, to je još jedno otvoreno izbegavanje ispunjavanja njihovih obaveza.

Prema tome, da li Evropska unija na to reaguje? Očigledno ne reaguje. Šefica misije EU u Prištini je izašla iz svog mandata. Ona je juče govorila o Kosovu kao ravnopravnom učesniku inicijative Zapadni Balkan šest. O tome smo

sinoć rekli, i juče na sastanku i predsednik Vučić i bila je tu i premijerka, bila je Jadranka Joksimović, i Donaldu Tusku. Takođe smo rekli da EU mora da reaguje na ovakve izjave koje se čuju sa Kosova. Šta sada to znači? Sada nije obavezujuće ono što smo potpisali pre pet godina, traže se sada neki novi izgovori.

Imajući to sve u vidu, mi smo svesni situacije i međunarodnih uslova u kojima se nalazimo, ali siguran sam da ovo nije tema za političku trgovinu. Ovo nije tema za političku trgovinu da li ćemo mi sada godinu dana, dve ili tri ući brže ili kasnije u EU. Jer, ne libim se da to i otvoreno kažem, pitanje je dokle će Evropska unija postojati, a Srbija će, valjda, da postoji zauvek, i moramo da vodimo računa o našim državnim i nacionalnim interesima. Tako da tu nemamo nikakve dileme.

Što se tiče Hrvatske, mi smo doneli recipročnu meru. Oni kažu – pozvaće svog ambasadora na konsultacije. U redu, mi ćemo slediti recipročne mere.

Ovde nije reč o Vulinu, ovde je reč o aktu koji ugrožava naše dobrosusedske odnose, koji nikako ne može da se tumači kao akt dobre volje već predstavlja akt ponižavanja Vlade Republike Srbije, a samim tim i Republike Srbije. Mi ćemo sigurno odgovoriti i odgovorili smo istom merom. Kad neko kaže recipročno, to znači da odgovorite na isti način.

Nama jeste interes da normalizujemo odnose, ali normalizacija odnosa ne znači da mi ne treba da govorimo istinu o sudbini našeg naroda u Hrvatskoj za vreme Drugog svetskog rata, o sudbini našeg naroda devedesetih godina i ne treba, naravno, da prihvatamo lažne optužbe koje dolaze sa njihove strane da je Srbija izvršila neku agresiju. Uostalom, Međunarodni sud pravde u Hagu je to odbio. Jedina agresija koju je neko izvršio u srpsko-hrvatskim odnosima u istoriji je bila agresija Hrvatske, odnosno Nezavisna Država Hrvatska do Beograda, Novog Sada i Šapca. Mi tu nemamo zaista nikakve dileme.

Ne znam, pitao sam na koliko je ograničeno vreme, ali pošto je moj drug Palma sledeći na redu, ja ću da završavam što ranije.

Nemamo nikakve dileme da oko ovoga, uskoro ćemo imati i Odbor za spoljne poslove o izveštaju o radu i nastavićemo sa nečim što ih najviše nervira, a to je povlačenje priznanja Kosova. I slušajte, nemoj mi da padamo na njihove fore – kad neko prizna Kosovo, onda je to jedna velika i ugledna zemlja, kada to uradi Barbados, to je onda velika zemlja, a kada povuče priznanje Surinam ili povuče priznanje Burundi ili Gvineja Bisao, to su neke tamo minorne zemlje. Svaka od tih zemalja ima isti glas u Generalnoj skupštini UN.

Prema tome, pozivam sve vas poslanike, iz svih političkih partija, i sve ministre, da se više okrenemo tim zemljama, jer to su naši prijatelji od čijih glasova će zavistiti sudbina naše zemlje u celini, a samim tim i Kosova i Metohije. Mi smo spremni da zajedno saradujemo sa svima. Pokažimo naš

patriotizam upravo na tome, da radimo protiv priznanja Kosova i za povlačenje priznanja u proteklim godinama. Hvala.

PREDSEDNIK: Izvolite.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Kao što rekoh, lepo to zvuči, mada je veći deo ovog vremena gospodin Dačić odgovarao, zapravo, kolegi Aleksiću, a ne meni, ali svejedno.

Slažem se ja oko mnogo toga i mislim da treba razmisliti o tome da kao poslanici podržimo inicijativu Vlade ili da premijerka pokrene da se odobre u rebalansu dodatna sredstva Ministarstvu spoljnih poslova i gospodinu Ivici Dačiću da on sa, kako je rekao, milion dolara obezbedi da se povuče pedeset priznanja nezavisnosti Kosova. Ne deluje to baš tako, ali bih ja voleo da tako može da funkcioniše.

Što se tiče lobiranja, nisam protiv toga, samo bih voleo da to bude transparentno. Dakle, naravno da treba da se lobira, samo bih voleo da vidim, kada su već navođeni primeri, šta su ove neke lobističke agencije učinile za Srbiju sa sklopljenim ugovorima za one prethodne vlasti, šta je, recimo, zasluga Tonija Blera, recimo, njegovih *Delivery Unit*-a, koji su imali neku vrstu mutnog aranžmana, ne znam od koga i kako plaćenog, sa ovom vlašću, znači posle 2012. godine. A svi znamo ko je i šta je Toni Bler; dakle, ne da nije doneo ništa dobro, nego je doneo samo loše i Srbiji i mnogim zemljama i narodima širom sveta.

Što se tiče onoga što je rekao gospodin Stefanović, mislim da je neko obmanuo njega, kao i njegovog šefa, odnosno predsednika, za one podatke i rezultate i beogradskih izbora i rezultate naših istraživanja. Naravno da nije tako. Kao što ga je neko obmanuo i u Nišu, pa kad je pročitao pa i sam video da je to malo nebulozno, dve i po milijarde evra koje su uložene, navodno, u Niš, pa je onda rekao – ko mi je to napisao? Tako ga je i u pogledu rezultata naših istraživanja neko obmanuo.

Ali što se tiče beogradskih izbora, kada saberete rezultate opozicije, videćete da su oni potpuno, u dlaku isti, procenat je potpuno isti kao i na predsedničkim izborima, a to što nisu bili dovoljno pametni da mene poslušaju pa da izađu zajedno na te gradske izbore, ova opozicija, to je njihov problem. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Tatjana Macura.

TATJANA MACURA: Zahvaljujem.

Poštovana predsedavajuća, poštovani predstavnici Vlade, kolege narodni poslanici i građani Srbije, pre svega da se izvinim ministru Dačiću što ja sada govorim a ne narodni poslanik gospodin Palma.

Vratila bih se na svoje pitanje.

Čini mi se da je ovih dana goruća tema serijal koji su novinari „Insajdera“ pripremili, a radi se o analizi strateškog partnerstva između nacionalne avio-kompanije „Er Srbija“, tj. nekadašnjeg „Jata“, i „Etihada“, kompanije iz Ujedinjenih Arapskih Emirata.

Saradnja datira još od vremena kada je resor privrede vodio gospodin Mladan Dinkić, tj. dok još nije „Jat“ rebrendiran u „Er Srbiju“. Podsetiću građane Srbije da je gospodin Dinkić započeo pregovore između „Jata“ i „Etihada“. Njega je u pregovorima nasledio tada široj javnosti manje poznat gospodin Siniša Mali, koji je te 2013. godine bio savetnik prvog potpredsednika Vlade, danas predsednika Srbije, Aleksandra Vučića, upravo u vladi malopre pomenutog gospodina Ivice Dačića.

Nezvanično, ugovor o saradnji je potpisan 31. jula 2013. godine, dok se svečano potpisivanje obeležilo 1. avgusta. Novi „Etihadovi“ rukovodioci su odmah zatim preuzeli rukovođenje našom nacionalnom kompanijom, sve do marta 2014. godine, kada je ugovor o strateškoj saradnji stupio na snagu, iako su, makar na papiru, bili manjinski strateški partneri. Čak i u prednacrtu se videlo da će Srbija biti u nezavidnom položaju. Obavezali smo se da ćemo tada uložiti sto miliona evra, a da će „Etihad“ samo 40 miliona uložiti, i to u vidu zajma.

Do danas javnosti nije predstavljeno šta su tačno ovlašćeni predstavnici građana Srbije potpisali i na šta su nas precizno obavezali, s tim što je danas više nego očigledno da se svesno išlo samo na štetu građana Srbije.

Srbija je za ovih pet godina uložila u bespovratnu zajedničku kompaniju nekoliko puta više na različite načine, od otplate dugova do investiranja, dok je „Etihad“ zajedničkoj firmi dao kredit od oko sto miliona dolara. Za razliku od bespovratnog davanja Srbije „Etihadu“, kredit sa kamatom mora da se vrati.

Verujem da ste svi odgledali sjajnu analizu „Insajdera“. Imajući u vidu da su najodgovorniji za ovakav kriminalni sporazum odbili da govore ili da daju neophodne informacije i dokumentacije, grubo kršeći Zakon o pristupu informacijama od javnog značaja, pitam vas, poštovana predsednice Vlade – kako će se država odnositi prema ovom, ne tako malom, problemu?

U međuvremenu je došla na red i koncesija Aerodroma „Nikola Tesla“. Tek o ovom ugovoru se ne zna ništa. Ono što naslućujemo je da je zbog tog ugovora država odlučila da prisvoji lokalni niški aerodrom, koji bez nepotrebnog uplitanja države posluje odlično i ostvaruje profit. Nije li poruka jasna? Čak i u ovakvim okolnostima u Srbiji, koja je samo lepo našminkana a ekonomski je apsolutno devastirana, vidljivo je da iz nekih biznisa država, jednostavno, mora da se povuče.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima predsednica Vlade, Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Prvo, koliko ja znam, molim vas proverite, ugovor sa „Etihadom“ je objavljen na sajtu Vlade. Evo, proverite pa mi javite.

Što se tiče „Er Srbije“, mislim da je Vlada uradila dobar posao zato što nije pustila da „Jat“ samo propadne, da svi ti ljudi ostanu bez posla a da dugovi svakako ostanu i, kada firma ode u stečaj, kao što je veliki broj firmi otišao u stečaj, onda da se pokrije šta može iz stečajne mase a radnici ostanu bez ičega.

Dakle, mislim da je u svakom trenutku bolje da se napravi, a posebno zato što je ovo specifično... I, „Er Srbija“ nije samo nacionalna kompanija, to je kompanija koja Srbiju promovira širom sveta. To je, takođe, kompanija koja ima jako veliki uticaj na Međunarodni aerodrom „Nikola Tesla“. Bez „Er Srbije“

Međunarodni aerodrom „Nikola Tesla“ ne bi mogao da postane čvorište, bez toga mi ne bismo mogli da imamo 2017. godinu, gde je Međunarodni aerodrom prvi put u svojoj istoriji imao više od pet miliona putnika, nešto malo više od 5.300.000 putnika. To je nemoguće bez „Er Srbije“. Dakle, „Er Srbija“ ne može da se posmatra samo kao „Er Srbija“, ali da posmatrate i samo kao „Er Srbija“, opet je bolje da ste spasili ono što se spasti moglo od „Jata“ i napravili svog nacionalnog avio-prevoznika.

Mada razumem, kada je bila priča o „Železari“ Smederevo, uvek je bilo kritika – gasi „Železaru“, završavaj to, nemoj da daješ pare, 5.000 ljudi, šta da radimo, takva je ekonomija, neoliberalni koncept, šta da se radi. Dakle, ne. I „Železara“ Smederevo je spasena isto tako. U tom istom smislu mislim da je „Er Srbija“ bio dobar ugovor za Republiku Srbiju.

Za razliku od prethodnih vlada i ugovora koji su bili u potpunosti pod oznakom „poverljivo“, mi nemamo, a ni prethodna vlada nije imala, taj princip. Pa kada mi kažete oko koncesionog ugovora sa aerodromom, sa „Vansijem“, on je od prekjuče objavljen, u formi u kojoj u ovom trenutku može da se objavi, na sajtu Ministarstva finansija, mislim Komisije za javno-privatna partnerstva. Dakle, svi osnovni elementi ugovora su objavljeni.

Kao što sam rekla i prošli put, prošli mesec kada sam bila u Skupštini, nakon finansijskog završetka, *financial close*, finansijskog potpisivanja tog ugovora sa „Vansijem“ ugovor će biti objavljen, ali u ovom trenutku, potpuno u skladu sa zakonom, najvažniji elementi tog ugovora su objavljeni na sajtu Ministarstva finansija u odgovarajućoj formi.

Aerodrom „Konstantin Veliki“, niški aerodrom, nema nikakve veze sa koncesionim ugovorom za Međunarodni aerodrom „Nikola Tesla“. Aerodrom „Konstantin Veliki“ je drugo pravno lice i nikako nije ni pomenut ni obuhvaćen koncesionim ugovorom za Međunarodni aerodrom „Nikola Tesla“.

Opet dolazimo do jedne potpune ekonomske nelogičnosti da država koja razvije svoj međunarodni aerodrom u Beogradu, do toga da ima najbolje rezultate u svojoj istoriji i razvije ga do toga da može da napravi ugovor vredan nešto više od milijardu i petsto miliona evra sa jednom od najjačih kompanija za upravljanje aerodromima, francuskim „Vansijem“, u potpuno otvorenom, transparentnom međunarodnom postupku na koji niko nije uložio žalbu, u kome učestvuju i najveće međunarodne finansijske institucije, dakle završimo tako dobar posao, važan posao, ostavimo aerodrom za milijardu i petsto miliona evra na upravljanje jednoj od najboljih međunarodnih kompanija i kažemo da sada kao Vlada Republike Srbije možemo još više da uložimo takođe u međunarodni aerodrom, „Konstantin Veliki“ u Nišu, zato što možemo, zato što smo ovaj posao

završili, a i pre toga je Vlada Republike Srbije ulagala mnogo više novca u „Konstantin Veliki“ nego lokalna samouprava zato što lokalna samouprava nije imala kapaciteta, pa je 2014. godine gospodin Perišić, tadašnji gradonačelnik Niša, tražio od Ministarstva građevine kao resornog ministarstva da Vlada Republike Srbije preuzme upravljanje i finansiranje Aerodroma „Konstantin Veliki“ zato što grad Niš to ne može da podnese, dakle mi sada to preuzimamo da dalje investiramo u to, da ga razvijemo kao što smo razvili Međunarodni aerodrom „Nikola Tesla“, postoji i tu neki problem.

Meni je to ekonomski nerazumljivo. Ne znam šta može da se desi. Niko neće „Konstantin Veliki“ da uzme i da ga prebaci u Beograd. Dakle sve od investicija što može da se investira u Niš ostaje u Nišu za benefit građana Niša. Ne vidim i ne znam kako da tumačim više te ekonomski potpuno besmislene kritike na račun ovog posla.

Dakle, potpuno je jasno. Imate koncesiju na Međunarodni aerodrom „Nikola Tesla“, imate sredstva da uložite, još veća sredstva, u Niš i „Konstantin Veliki“. Benefit je i za građane Beograda i za građane Niša i za sve građane Republike Srbije i Srbije u celini. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Tatjana Macura, dodatno pitanje.

TATJANA MACURA: Zaista bih želela, predsednice Vlade, da mi objasnite kako biste vi, pošto dolazite iz jednog privatnog sektora, objasnili da je jedna nacionalna kompanija pristala na to da iznajmljuje „erbas“ avione. U tom trenutku potpisala je ugovor sa „Etihadom“ i iznajmljivala njihove avione, plaćala po višestruko većima cenama rentiranja aviona, ali i doobuku posade, održavanje samih letilica. To je nešto za šta vam, i ja dolazim iz privatnog sektora, dakle zdrav razum kaže da ne pristajete.

Zanima me kojom odlukom, ko je bio donosilac te odluke da kaže da je ovo bilo u redu, a samo poslovanje je dodatno, da kažem, finansijskim injekcijama poboljšano tako što je država Srbija u nekoliko navrata velike količine novca odvajala za „Er Srbiju“, pa imamo samo neke od suma koje su zaista visoke, a to je 17,5 miliona, 22 miliona dolara... Dakle, to nisu mala ulaganja države Srbije u nacionalnu kompaniju kojom rukovodi, ispostavilo se na kraju, stranac.

PREDSEDNIK: Reč ima potpredsednik Vlade, Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Postoji nekoliko stvari koje treba uzeti u obzir kada se posmatra ta celokupna situacija.

Pre svega, hajde da se vratimo na to kakva je „Jat“ bila kompanija. Vrlo uspešna kompanija, koja je poslednji avion kupila 1986. godine, „boing“. Dakle, pre toga kupljeni su znatno stariji. Ti avioni potpuno su ostajali bez resursa. Dakle, imali smo mogućnost da izgubimo i one slotove koje smo imali, faktički, u inostranstvu, jer ne bismo imali čime da letimo. Kompanija je bila u dugovima,

tako da je Vlada Republike Srbije pokrivala 30–50 miliona evra godišnje dugovanja svake godine, mnogo više od ovih cifara koje ste vi rekli. Svake godine, ne jedne godine. Iz godine u godinu pokrivete dugove kompanije koja ne da ne napreduje, nego joj ostaju stari avioni, gubi ugled u svetu, a svake godine pravi gubitke od 50 miliona.

Šta bi se dogodilo? Dogodilo bi se ono što bi se dešavalo sa kompanijama koje su ulazile u stečaj od 2000. godine, a to je da bi to bilo konvertovano u javni dug, to bi opet preuzeli građani Republike Srbije, dakle iz budžeta Republike Srbije to bi moralo sve da se plati. Kompanija bi otišla u stečaj, onda bi se rasparčala i pokušali bi da uzmu neke profitabilne delove te kompanije, kao što je bilo nekad u prošlosti otimanja segmenata te kompanije, i pitaj boga šta bi bilo, ali ništa dobro za građane Srbije.

Šta bi to značilo za vrednost Aerodroma? Ništa dobro. Pogledajte koja je vrednost Aerodroma bila 2012. godine, koja je vrednost Aerodroma postignuta danas u koncesiji. Još jednom da kažemo, „Er Srbija“ ima značajno vlasništvo Republike Srbije, Aerodrom značajno vlasništvo Republike Srbije. Aerodrom Beograd, odnosno „Nikola Tesla“ je dat u koncesiju. Taj aerodrom je naš i za 20 godina će biti naš, ali se neko obavezao da ulaže u njega preko 700 miliona evra, neko se obavezao da nama isplati 451 milion evra, neko se obavezao da nam svake godine isplaćuje deo koncesione zarade, i to će značiti napredak za naš aerodrom.

Što se tiče Niša, hajde da pogledamo kako je Niš izgledao 2012. godine. U Nišu ukupni dugovi 2012. godine su bili: 5,3 milijarde dinara za neplaćene različite dugove, neisplaćena socijalna davanja građanima koji su bili u obavezi da im daju i 21,5 miliona evra dugova po kreditima banaka, 5,3 milijarde dinara i 21,5 miliona evra. Tako je izgledao grad Niš 2012. godine.

Da li bi taj grad Niš sa takvom upravom, sa takvom vladom Srbije koja je tako domaćinski razmišljala o svom gradu Nišu, mogao da nešto ozbiljno uloži u svoj aerodrom? Ne bi i niti je. Kada se ta situacija popravila, a popravila se tako što je Vlada Srbije prepoznala da je grad Niš za nju veoma važan i Vlada Srbije je, pored transfernih sredstava koja daje lokalnim samoupravama, kroz direktna davanja iz budžeta Republike Srbije dala gradu Nišu preko osam miliona evra. Grad Niš je od tih sredstava uložio oko dva miliona evra u aerodrom, u celom ovom periodu od 2012. godine, a Vlada, mimo toga, 3,6 miliona evra u isti taj aerodrom. Dakle, Vlada ulaže skoro duplo više u aerodrom u Nišu, pored toga što do tog novca koji ulaže Niš dolazi većinski iz novca koji daju svi građani u budžet pa Vlada daje Nišu. Dakle, Vlada višestruko pomaže aerodrom i naš cilj je da taj aerodrom bude ozbiljan i razvijen.

Da, on zahvaljujući dobrom radu ljudi posluje profitabilno, ali profit je i kad zaradite jedan dinar i kad zaradite 10 miliona evra, a složićete se da nije isto. Dakle, nama nije cilj da neko posluje samo profitabilno. Nama je cilj da taj profit

bude što veći. Cilj nam je da tu mogu da se zaposle ljudi i nije nam isto da li će na aerodromu raditi još 10 novih radnika ili 110 novih radnika.

Namera Vlade je da maksimalno pomogne da taj aerodrom bude razvijen na način da celokupni naponi Vlade, pošto sad imamo nekog ko se brine da razvije na ozbiljniji način, što je logično, velika zemlja, veliki upravljač aerodroma, može da uloži više novca nego mi u istom trenutku i ima mrežu kojom može da podigne broj putnika, što je ključna stvar za svaki aerodrom.

Dakle, imamo mogućnost da razvijemo grad, kao što radimo, a to nije jedina stvar koja je urađena za grad Niš. Od onoga što je Vojska uradila, ministar Đorđević je tada bio ministar odbrane, šta je sve... Znači, kad je grad Niš tražio kasarne i kad je tražio delove za izgradnju različitih objekata i za stanogradnju, Vojska je rekla – da, to je naš grad, to je Niš, nema problema, izvolite.

Sve što je kao država mogla da učini, Republika Srbija je uradila za Niš jer želimo da pomognemo da ljudi u Nišu žive još bolje. Koliko je kompanija predsednik Vučić doveo insistirajući da idu u Niš, zato što je znao da je tu važno da se pomogne, da godinama niko nije brinuo o tom gradu. Na kraju krajeva, ne bi dug od 5,3 milijardi dinara i 21,5 miliona evra nastao preko noći. Nastao je zato što nije bilo brige i zato što je bilo samo – daj novac, sipaj, al' baš nas briga. Što ne razviše ti ljudi aerodrom? Što nije kad odete na „Konstantin Veliki“ da pogledate a ono tri piste, razni prateći objekti, toranj potpuno nov, što toga nema? Pa nema zato što to tada nikoga nije bilo briga. Danas kad treba da se stekne neki jeftini poen – e, dajte, to je naše. Pa niko to ne uzima. Dajte da ovi ljudi koji imaju nameru da ulože više novca... Pa to je dobro, valjda, da se zaposli neki čovek tamo.

Šta bi bilo sa Aerodromom „Nikola Tesla“ da nije preuzet i da nije uspešnije vođen? Šta bi bilo sa tim aerodromom da „Er Srbija“ nije zaživela, da nemamo direktne letove sad i na Istok i na Zapad, na ozbiljne svetske destinacije? Na kraju krajeva, pogledajte koliko je to uticalo na turizam u Beogradu. Pogledajte koliko više, pitajte ljude koji rade u ugostiteljstvu u Beogradu, obične ljude koji su vlasnici lokala, hotela, kafića, restorana, pogledajte koliko više stranaca dolazi. Dolaze zato što neko može da im omogući da dođu lako i mislim da smo uspeali da napravimo dobru stvar. Da li je još to dobro? Nije, ali zato će ova koncesija omogućiti da aerodrom bude razvijeniji i njihov cilj je da znatno povećaju broj putnika. To je direktan prihod i za naš aerodrom i za našu zemlju.

Dakle, apsolutno samo mora da se pogleda geneza, da se vidi kako funkcioniše, kako je sve bilo, šta je sve urađeno i da je za nekoliko godina napravljen dramatičan preokret, od ogromnih gubitaka do pozicije da danas biramo ko će da ulaže i koliko. Pa to je sjajno! Da li je idealno? Nije, ali kad počnete sa takve startne pozicije, ovo je zaista veoma, veoma dobro.

PREDSEDNIK: Komentar, dva minuta.

Izvolite.

TATJANA MACURA: Ja i dalje nisam dobila odgovor zašto su višestruko plaćane fakture u „Er Srbiji“ i podsetiću vas samo na to da gubitak od 86 miliona evra ne bi postojao da nisu postojale donacije od 91 miliona evra. I ako je sve tako sjajno i bajno kao što govorite, zašto onda nije studija o koncesiji dostavljena „Transparentnosti Srbija“ po nalogu suda, a nalog je dat 7. septembra 2017. godine? Šta tu ima da se krije ako je sve tako sjajno i ako je sve tako profitabilno? Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Pitanje postavlja poslanik Dragan Marković.

DRAGAN MARKOVIĆ: Poštovani članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, nisam mislio da govorim o Niškom aerodromu, ali želim da kažem da Niški aerodrom nije interes Vlade Republike Srbije. Niški aerodrom je interes svih građana koji žive u Srbiji, zato što je to najjeftinija destinacija kada su u pitanju putnici, koji odlaze na Niški aerodrom iz Novog Sada, iz Vojvodine, iz drugih gradova Srbije i ne razumem sada zašto gradonačelnik Niša ne preseče, ne održi sednicu i donese odluku, ono što je tražila Vlada od njega, da upravlja država Aerodromom. Kako će Niš sam da rukovodi, upravlja Aerodromom, kako će da obezbeđuje putnike itd.? I to nije običan skup građana, nego su organizatori političari.

Pitanje za ministra poljoprivrede – da li mogu da se informišu poljoprivredni proizvođači, znam da je cena žita na berzi, ali Ministarstvo poljoprivrede da ih informiše ko su kupci u zemlji i inostranstvu i po kojim uslovima?

Pitanje za ministra zdravlja – da li može i postoji li mogućnost da se povećaju plate nemedicinskom osoblju, kuvarima i čistačima u bolnicima i u domovima zdravlja?

Za Aleksandra Antića, ministra energetike i rudarstva – da saopšti građanima Srbije da nije cena naftnih derivata najveća u Srbiji, da je mnogo veća u nekim drugim državama i da ova država i Vlada ne pune budžet od akciza i poreza nešto što nije u skladu sa prosečnom platom i platom koju primaju građani u Srbiji.

Isto tako želim, ali Dačić sada više nije tu, ne znam ko će da mi odgovori. A tu je? Dobro.

Pitanje za ministra Dačića – da li mi možemo svakoga dana da šaljemo članicama NATO-a i državama koga su oni bombardovali na današnji dan 1999. godine. Na današnji dan bombardovali su Žeželjev most u Novom Sadu. Ne, mislim da je Prokuplje, a da 30. maja, na primer, pitamo državu čije bombe i avioni su bombardovali Varvarinski most zašto su bombardovali i šta je bio njihov cilj. Da pitamo one koji su kasetnim bombama bombardovali veliki broj gradova u Srbiji da danas svaka peta žena ne može da iznese trudnoću, a svaka šesta žena ne može da rađa decu. Za takva pitanja ne može niko na nas da se ljuti. Da pitamo Francusku i Veliku Britaniju – dokle ćete vi više...?

PREDSEDNIK: Hvala. Imaćete priliku još jedno pitanje da postavite.

Ko će prvi?

Ministar Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Gospodine Markoviću, ili ekselenciju, kako već treba, što se tiče povećanja plata, prioritet Ministarstva zdravlja za ovu godinu, Vlade Srbije, države Srbije je da povećamo plate prvo medicinskom osoblju, sestrama, tehničarima i lekarima, a zatim i nemedicinskom osoblju.

Reći ću vam i kako smo to zamislili da uradimo. Što se tiče nemedicinskog osoblja, ljudi koji pomažu, oni koji čiste, oni koji rade na drugim poslovima, idemo na outsorsing, angažovaćemo firme koje se time bave i automatski te radnike koji sada rade kod nas prebaciti u te firme gde su već sada veće plate i tu ćemo, po proračunima koje smo uradili, imati kapaciteta za to. I druga stvar, da povećamo ovo što sam rekao za medicinsko osoblje, posebno za medicinske sestre i tehničare, nadam se da već u ovoj godini to bude ostvareno.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ministar Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsedavajuća i poštovane kolege poslanici, ukratko ću, gospodine Markoviću, na ovo pitanje koje ste postavili vezano za pšenicu. Pretpostavljam da se radi uopšte o svim trendovima vezanim za cene svih poljoprivrednih proizvoda. Činjenica je da se te cene kreiraju na berzama, naročito kada je reč o pšenici, kukuruzu i nekim drugim robama, ali tu imamo jedan problem i pretpostavljam da je na tom tragu pitanje, što se vrlo često na različitim sajtovima, ovakvim i onakvim, pojavljuju različite proizvoljne informacije u susret žetvi i dovode do kolebanja i različitih očekivanja poljoprivrednika, odnosno vrlo često se čak dovode u zabludu u pogledu cena i kretanja koja će biti u budućnosti.

Ministarstvo poljoprivrede priprema za nekoliko desetina različitih poljoprivrednih proizvoda očekivanja koja postoje na svetskim berzama i to će javno da objavi na sajtu Ministarstva poljoprivrede u okviru jednog posebnog dela.

U prošlosti su ljudi uglavnom bežali od takvih stvari, pretpostavljam iz njima znanih interesa. Mi nemamo tu šta da krijemo, očekivanja su takva kakva jesu, na cenu ne možemo da utičemo, ali možemo da učinimo dostupno građanima da znaju gde mogu da prodaju, kakva su kretanja i šta se dešava. Hvala bogu, danas imamo dosta dobar protok informacija i sve je manje-više poznato, tako da će ova stvar biti urađena.

PREDSEDNIK: Hvala.

Želite dodatno pitanje?

Prijavite se.

DRAGAN MARKOVIĆ: Nisu mi odgovorili ministar Dačić i ministar Aleksandar. Želim da mi odgovore pa da idem na dodatno pitanje.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Antić.

Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Uvaženi narodni poslanici, dame i gospodo, gospodine Markoviću, pre svega, kada je cena nafte i naftnih derivata u Srbiji u pitanju, a ono što građani Republike Srbije treba da znaju i ovaj parlament Srbije, Srbija između 75% i 80% nafte uvozi. Srbija je duboko uvozno zavisna kada su i nafta i gas u pitanju i u tom smislu apsolutno je zavisna i od svih dešavanja na svetskim tržištima, pre svega sirove nafte, koja je vrlo osetljiva, i mislim da smo svi svedoci toga da u ukupnim geostrateškim odnosima te cene znaju da imaju element značajnih promena ali i određenih, čak i političkih, kolebanja.

Upravo u ovom trenutku se čitav taj gasni sektor i naftni sektor suočavaju sa velikim rastom cena nafte na tržištu kao posledica onih dešavanja u Siriji pre desetak dana. Ono što mislim da je dobra vest za sve nas jeste da se, iako je u jednom trenutku došlo do skoka cene nafte na svetskom tržištu, taj rast zaustavio. Sada je u laganom padu i kolebanju i ne očekujem da će ti trendovi koji su se desili uticati značajnije na naše tržište.

Kada je u pitanju cena nafte i naftnih derivata u Srbiji, ona cena o kojoj građani Republike Srbije pričaju, gospodin Marković je u potpunosti u pravu, ona je apsolutno u skladu sa cenama koje imamo u regionu. Uzimajući u obzir činjenicu da se kao takvi i od strane Udruženja naftnih kompanija Srbije prate i ti rezultati objavljuju na nedeljnom nivou, imam jedan takav izveštaj. Igrom slučaja, gospodin Marković me je malo zatekao pitanjem, ali u mojoj „sport bili“ torbici sam našao te podatke i oni su, kada je benzin u pitanju, za nijansu ispod proseka na nivou regiona, kada je dizel u pitanju, za nijansu iznad proseka u regionu. Učinićemo maksimum napora da u ovom periodu, pogotovo sada, u periodu kada idu poljoprivredni radovi, zajedno sa Ministarstvom poljoprivrede iznađemo dodatna rešenja kako bi pre svega nafta za selo i za poljoprivredne proizvođače u vreme intenzivnih poljoprivrednih radova bila još povoljnija.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, ministre Antiću.

Reč ima ministar Ivica Dačić.

Izvolite.

IVICA DAČIĆ: Ono što je sigurno, to je da mi treba da veoma čvrsto i postojano branimo principe oko kojih nema nikakve dileme da smo u pravu. Takvo je, npr., pitanje bombardovanja Srbije 1999. godine, odnosno SRJ, jer je takva odluka doneta bez odluke Saveta bezbednosti UN.

Sa druge strane, isto tako mislim da ne smemo da zaboravimo da mnoge zemlje u Evropi, a upravo mi je sada i predsednica Parlamenta, koja je izašla, rekla da je dobila iz italijanskog parlamenta izveštaj o uticaju bombardovanja na KiM na italijanske vojnike koji su učestvovali u misijama na KiM. U skladu sa tim, ti ljudi se boje za svoje živote i velika smrtnost upravo ljudi koji su... Mislim

da je doktor Laketić išao tamo i razgovarao na tu temu. Mi podržavamo da se formira državna komisija, i parlamentarna ako treba i na nivou državnih organa, koja bi ispitala povezanost naročito malignih oboljenja. Da li je formirana? Jeste, formirana je, pošto je bilo priče o tome.

Tim pitanjima treba da se bavimo, tako da ovo o čemu je Dragan Marković govorio... Treba stalno podsećati, ne treba dozvoliti da te teme odu u zaborav. Znače, često na sednicama Saveta bezbednosti UN o Kosovu niko ne spominje više ljude koji su proterani sa Kosova, iako se za ovih 19 godina posle dolaska Misije UN, odnosno KFOR-a, vratilo svega 1,9% raseljenih lica, ali je to, izgleda, tabu tema. Vi kada pomenete sada tu temu, onda svi počnu da se bune – pa nemojte da pričate o tome.

Znači, mi ne smemo da dozvolimo da ta tema ode u zaborav, zato što to znači da mi ne poštujemo ljude koji su proterani sa Kosova, ne poštujemo ljude koji su izgubili živote u bombardovanju ili su pretrpeli ogromnu materijalnu štetu.

Tako da ovo što je Dragan Marković govorio, svakako se slažem da treba da radimo na tome. Da li je to sada u formi protesta ili je to u formi nekih podsećanja ili u formi nekih nota, treba i međunarodnim faktorima, onima koji su učestvovali u bombardovanju, na odgovarajući način staviti do znanja da nismo promenili mišljenje o svemu tome.

Evo, da pomenem još jednom Donalda Tuska, koji je sinoć bio na večeri kod predsednika i onda su mu pokazali istraživanje javnog mnjenja i kakav je stav naših građana prema pojedinim međunarodnim organizacijama i pojedinim državama. Znače, kada pogledate kakav je stav prema NATO-u, uopšte nema potrebe da razgovaramo na tu temu. To je neizbrisivo, jer je više od 80% građana Srbije protiv ulaska i uopšte razgovora o tome i mi, naravno, i ne vodimo nikakve razgovore o tome niti nam je to u prvom planu.

Tako da, gospodine Markoviću, izvinjavam se što se nisam javio na početku, ali spreman sam, i celo Ministarstvo spoljnih poslova, da sa svima vama radimo zajedno na svemu ovome. Mislim da je uloga Parlamenta i parlamentarne diplomatije veoma važna. Zamolio sam predsednicu Parlamenta da pomogne u kontaktu sa parlamentima pojedinih zemalja, naročito onih zemalja koje razmišljaju o povlačenju priznanja KiM, da ih pozove ovde u posetu, da se zbližite sa njima, da razmenjujete informacije. Mislim da je neophodno da imamo više kontakta sa tim ljudima koji su... Sa tim zemljama na neki način... Neko će sada da se nasmeje i opet ćemo da se vratimo na Nesvrstane, dokle više ti Nesvrstani itd. Ovde je održana prva konferencija Nesvrstanih, ovde, u ovoj zgradi, 1961. godine. Više od 80 zemalja nije priznalo Kosovo, od toga 60 i nešto zemalja su iz Pokreta nesvrstanih. Tako da mi moramo da vodimo računa o tome i to su naši nacionalni i državni interesi.

Zato kad dođe neko iz Burundija ili, nije bitno, neko iz tog Surinama, koji su povukli priznanje, on treba da bude dočekan uz najviše poštovanje, zato

što su oni to uradili uz veliki pritisak Međunarodne zajednice i velikih zemalja koje su im ulagale proteste.

U Gvineji Bisao, na primer, smenili su predsednika vlade. Američki ambasador i francuski su povelili kosovskog ambasadora iz Senegala u Gvineju Bisao da predsednika ubeđuju da smeni ovog premijera koji je bio protiv. I pošto je tamo inače nestabilna situacija, sad je situacija tamo, predsednik parlamenta je potvrdio u razgovoru sa nama da oni nisu priznali i da oni neće da priznaju. Predsednik je pod pritiskom ovih velikih ambasadora, ali hoću da kažem da je to tema koja je aktuelna i dalje svuda u svetu. Zato se mi ne predajemo i vodimo borbu i dalje. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Goran Trivan.

GORAN TRIVAN: Samo kratko, zarad...

(Dragan Marković: Njega nisam pitao ništa.)

Važno je da javnost zna, bez obzira na to što neki neće, da je Ministarstvo životne sredine zajedno sa ministarstvima zdravlja i odbrane formiralo koordinaciono telo koje će se i te kako baviti pitanjem posledica NATO bombardovanja.

Da vas obavestim da smo 1999. i 2000. godine vršili remedijaciju onih tačaka u centralnoj Srbiji koje su bombardovane osiromašenim uranijumom, da ima još posla, moguće je da se uradi, ali da je naš zadatak da vidimo kakve su zapravo posledice ne bismo li zaštitili naše građane od mogućih daljih posledica, budući da to dosad nije učinjeno.

Ono što je takođe važno to je da će ovaj naučni deo naše ekipe biti vrlo profesionalan, da će država, tj. Ministarstvo obezbediti sredstva za ovaj posao i da ćemo formirati tzv. nacionalnu laboratoriju koja će zapravo biti sačinjena od svih kapaciteta koje Srbija već ima, kupiti eventualno nešto od onoga što će kolega Lončar znati da je potrebno od te opreme a da nedostaje da bismo izvršili prava istraživanja, uticaj na biodiverzitet, građane i da procenimo da li toliki broj malignih oboljenja zaista ima nekakve veze sa bombardovanjem, ali ne samo osiromašenim uranijumom nego i bombardovanjem petrohemijskih i ostalih kapaciteta koji su naneli strahovite štete Srbiji i isto tako oni silni preleti koji su veoma uticali na stanje životne sredine.

Grčka je učestvovala takođe u tome iz razloga koje neću sada da objašnjavam i ono što je važno i treba da znate, najveća žrtva bombardovanja koje se dogodilo 1999. godine su građani Kosova i Metohije, a tamo pritom nije izvršena remedijacija zemljišta i nije utvrđeno šta se desilo i siguran sam da broj obolelih, kao i kod nas, mora da je značajno veliki i da se nevladine organizacije tamo vrlo interesuje šta se desilo sa tim. Građani koji žive na KiM a zapravo su građani Srbije imaju pravo takođe da znaju šta se tamo događa, kakvo je stanje, da se izvrši remedijacija i mi ćemo pokušati sve to da uradimo zajedno sa njima tamo. Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Trivan.

Gospodine Markoviću, izvolite. Imate dodatna tri minuta da postavite dopunsko pitanje.

DRAGAN MARKOVIĆ: Da vas ispravim, gospodine Trivan. Grčka nije učestvovala u tim naletima i nije bacala kasetne bombe, čak je i osuđena od članica NATO-a što nije učestvovala u bombardovanju tada, ali neme veze.

Vas nisam pitao iz razloga što sam protiv toga da se zabranjuje uvoz automobila dizelaša koji koštaju tri-četiri hiljade evra i to kupuju obični ljudi i da sada mi zabranjujemo plastične kese u prodavnicama. Kada u Švajcarskoj odete u market, isto imate plastičnu kesu, ali nema veze. Niste vi loši, ovo vam kažem čisto...

Želim da mi odgovori ministar policije dokle ćemo mi čekati da u Nišu postoji problem oko Aerodroma iz razloga što se šalje loša slika zainteresovanim investitorima u Evropi.

Niški aerodrom ne pripada ni Skupštini grada Niša ni Nišu, Niški aerodrom je vlasništvo države na korišćenju grada Niša. Da ponovim još jednom, iz cele Srbije, iz Evrope dolaze putnici na Niški aerodrom zato što, na primer, prevoz avionom od Niša do Slovačke košta, imate kartu i za 50 evra. Kome to smeta?

Možda ti neki koji to organizuju znaju da neće policija da reaguje, jer policija ne reaguje od 2008. godine, kada je bio ministar policije Ivica Dačić i kada ste vi ministar policije, policija ne tuče narod, ne dira narod, svako može svoje nezadovoljstvo da iskaže na ulici. Ali šta će time da dobije država?

Molim vas u interesu države... Ja to mogu slobodno da kažem jer sam doveo najveći broj investitora u Srbiju na osnovu broja stanovnika koliko ima Jagodina. Znam kako je teško dovesti nekog investitora; svi pitaju koliko je udaljen aerodrom od vašeg grada, od nekog drugog grada itd. I što ću ja da idem u Beograd kad mi je bliži Niš, i ja i neko iz Leskovca, iz Vranja itd.? Pa vas molim da reagujete u formalnom smislu, da kažete gradonačelniku Niša – ako nema većinu, neka podnese ostavku, idemo na nove izbore u Nišu.

Na nove izbore kada izađemo u Nišu, siguran sam da će građani glasati za neki kontinuitet koji je bio dosada. Kažu ima dve, tri, četiri struje. Videli ste onu poslanicu koja je došla iz Dveri u Jedinствenu Srbiju. I ona sada, neko ko pripada opoziciji, došla u Jedinствenu Srbiju i mislila da će to da prođe. Ona je protiv. Ko si, gospođo, ti da si protiv kada ni familija za tebe nije glasala? I da nam to bude primer i prepreka nečega što treba u interesu države da realizujemo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima potpredsednik Vlade, dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Nadam se iskreno, u svetlu onog svega što smo govorili i u interesu građana Niša i razvoja naše zemlje, da će i Niš i njegovi izabrani lokalni predstavnici naći zajednički jezik sa Vladom Srbije i da će svi shvatiti, pošto verujem da većina građana Niša dobro razume, da su strateška

ulaganja države u Niški aerodrom dobra za sve ljude u Nišu. Šta ima loše u tome što država hoće da uloži deo svog novca i pomogne da Niški aerodrom bude dovoljno dobro razvijen?

Nadam se, pošto znam, vi ste u pravu što se tiče investitora, znam koliko je imao i predsednik muka, pogotovo 2014. i 2015. godine, da se dovedu ozbiljni investitori. Svako ko to radi zaslužuje pohvale, jer svako ko dovede jedno novo radno mesto, učinio je nešto dobro za ljude u ovoj zemlji. Znam koliko je svaka poruka destrukciji i svaka poruka kojom se investitori... Bilo je, nažalost, tih slučajeva gde su ljudi slali poruke, čak i neki ljudi koji su političari, da nam ne trebaju strani investitori. Naravno da nam trebaju i domaći i strani investitori, trebaju nam svi ljudi koji hoće da donose svoj novac.

Što se tiče MUP-a, mi vodimo računa samo da skupovi budu uredno prijavljeni i ovaj skup jeste bio. Želimo da negujemo mogućnost da ljudi imaju drugačije mišljenje i da javnim, mirnim okupljanjem to iskažu. Naravno, na strankama je koje to organizuju, na onim ljudima koji su organizatori, da promisle o tome kakvu poruku šalju i da li time rade u interesu ljudi koji žive u tom istom gradu. Lako je zauzeti neki stav, ali treba dobro razmisliti o tome šta su posledice tog stava, da li će time biti više novca za građane Niša ili manje novca, da li će biti više radnih mesta ili manje.

Mi poštujemo pravo ljudi da imaju drugačiji stav, da, dok god je to zakonito, iskazuju svoju volju i, naravno, policija ima, to ste mogli da vidite na svim protestima, minimalan broj ljudi je inače uvek prisutan na ulicama, nemamo potrebu da bilo kakav broj policajaca bude prisutan, jer policija je tu da bude uz svoj narod a nikako protiv njega. Zaista je minimalan broj ljudi u poslednjih nekoliko godina na svim manifestacijama i događajima, naravno u skladu sa bezbednosnom procenom, ali slažem se da svi možda treba da poradimo na tome da se jasnije upućuju poruke koliko je teško dovesti jedno radno mesto a koliko je lako oterati investitora.

Prvo što ide kada se dogodi bilo kakva nestabilnost i bilo kakva nesigurnost, prvo što napušta je novac. Novac beži, ide tamo gde mu je sigurno, gde mu je bezbedno, gde nema nikakvih rizika po investitora, pogotovo što ima investitora koji su tradicionalno, da kažem, nespremni da trpe bilo kakvu negativnu kampanju, koju neće. Okej, ne treba vam naš novac, nećemo da dođemo u vašu zemlju, ima ko nas hoće. Mi moramo da vodimo računa kao društvo i kao država o tome. Nadam se da će to svi razumeti i nadam se da će svi raditi u tom cilju, a iskreno se nadam da će i gradonačelnik i da će čelni ljudi Niša razmisliti o tome šta je najbolji interes Niša i da će takvu odluku i doneti.

DRAGAN MARKOVIĆ: Ministar za rad i zapošljavanje nije mi odgovorio, a možda ga nisam ni pitao. Evo sada ga pitam. Problem je u centrima za socijalni rad. Znači, kada se desi da dođe do razvoda i da se ne zna kome će pripasti dete, da li ocu ili majci, taj proces dugo traje, i po nekoliko godina. Ko je

najveća žrtva? Žrtva je to dete. Ne verujem da je slab zakon, možda su emocije kod prisutnih koji rade u tim institucijama, ali jednostavno je to tako.

(Boško Obradović: Nema pravo na reč.)

Vi ćutite, jer će i ostali odbornici vaši iz Dveri da dođu u Jedinствenu Srbiju. Tako, da znate. Redom su počeli da dolaze. Ali oni dođu i ja ih izbacim u roku od dva meseca. Čisto da vam kažem da znate.

Šta sam još hteo da konstatujem? Da konstatujem da u Srbiju i dalje dolazi veliki broj investitora i, ono što je najvažnije, investitori iz Srbije koji imaju fabrike povećali su izvoz...

(Boško Obradović: Nema pravo na reč.)

Ti, bre, ćuti što biješ žene, alo! Ti što tučeš žene i demonstriraš silu nad ženama, ja te pozivam... Ja ću da stavim šinjel, ranac i džak sa 50 kilograma cementa na... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Markoviću.

(Dragan Marković: Čekaj malo, vidiš da mi dobacuje ovaj siledžija sve vreme. Meni treba da vratiš vreme.)

Vratiću vam vreme, nego sistem nešto nije u radu.

Imate još pola minuta, prijavite se, molim vas.

(Boško Obradović: Nemojte ovo da radite pred Vladom. Je l' stvarno, predsedavajući, mislite da smo mi budale? Recite otvoreno, nije sporno. Kako vas nije sramota?)

DRAGAN MARKOVIĆ: Gospodine predsedavajući, treba prvo da upozorite ove koji dobacuju, jer oni ne znaju da se žene nisu tukle ni u 17. veku. Ovo je 21. vek. Ko tuče žene, jednom je samo, u tranzitu, u Parlamentu i politički nestaje, jer žene su veliko biračko telo i žene imaju uticaj na muškarce u Srbiji. Ne valja da vi vaše nezadovoljstvo demonstrirate i pokazujete silu, tako da, jednostavno, ovo je jedino mesto koje je ostalo i možda još dve godine pojedini poslanici...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Markoviću.

(Dragan Marković: Čekajte, polako. Uzeli ste mi dva minuta.)

Ne, nisam, verujte mi, nego sistem nešto nije u radu. Imali ste naknadno pola minuta.

Gospodin Obradović će pomisliti da ne želimo da postavi pitanja, a naprotiv.

Ne, zahvaljujem, stvarno. Dobili ste dodatnih pola minuta.

Gospodine Obradoviću, izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, moraćete razumeti moju tremu. Ja ovo nisam doživeo za dve godine, otkada sam narodni poslanik, da mogu da postavim pitanja Vladi.

PRESEDAVAJUĆI: Hoćete, molim vas, ponovo da se prijavite?

(Dragan Marković: Vрати mi, čoveče, vreme. Dva puta si mi uzeo po minut.)

BOŠKO OBRADOVIĆ: Da li se čujemo, gospodine predsedavajući?

Poštovani predstavnici Vlade Republike Srbije, poštovane kolege narodni poslanici, zaista je velika čast posle dve godine na mestu narodnog poslanika dobiti priliku da se postavi pitanje Vladi pa mi dozvolite da odmah krenem sa pitanjima.

Pod jedan – da li će Vlada Republike Srbije potpisati pravno obavezujući sporazum sa lažnom državom Kosovo kojim će se Kosovu omogućiti ulazak u Ujedinjene nacije? Da ili ne? Nema potrebe za dužim odgovorom.

Pod dva – koje kontramere je donela Vlada Republike Srbije nakon hapšenja i maltretiranja njenog visokog funkcionera Marka Đurića? Zašto odmah nisu prekinuti pregovori u Briselu, poništen antiustavni Briselski sporazum i zatražena hitna sednica Saveta bezbednosti UN, na kojoj bi se tražio povratak teme Kosova i Metohije u UN i sprovođenje Rezolucije 1244, po kojoj imamo pravo na povratak do hiljadu pripadnika srpskog državnog osoblja na teritoriju Kosova i Metohije?

Pod tri – kada će, pošto je to tema svuda u svetu, tema Kosova i Metohije biti tema i sednice Narodne skupštine Republike Srbije?

Pod četiri – kada će domaći privrednici moći da računaju na smanjenje poreza na zarade i druge olakšice a domaći poljoprivrednici na veće subvencije od ovih katastrofalno malih subvencija u ovome času?

Pod pet – da li Vlada Republike Srbije razmišlja o poreskim reformama u korist porodice na taj način da se stupanjem u brak i dobijanjem dece smanjuje porez na zaradu i porez na imovinu svakoga člana te porodice?

Pod šest – kako je moguće da je Srbija jedina država u Evropi u kojoj nije rešen problem porodica, preko 20.000 njih, koje imaju kredite indeksirane u švajcarskim francima, što je neviđena bankarska pljačka i lopovluk koji dozvoljava Vlada Republike Srbije i Narodna banka Srbije?

Sedam – šta ćete učiniti da izađete u susret prosvetarima, koji su tražili jedinstvene platne razrede i dvostruko povećanje plata od 10% na jučerašnjem protestu Unije sindikata prosvetnih radnika Srbije ispred Vlade Republike Srbije?

Pod osam – kada će se konačno isplatiti svim radnicima, a preko 100.000 njih je u pitanju, sve što im je oteto u pljačkaškim privatizacijama od neisplaćenih zarada, nepovezanog radnog staža i neisplaćenih otpremnina?

Pod devet – kada će se konačno doneti zakon o ratnim vojnim veteranima, rešiti pitanje boraca učesnika oslobodilačkih i odbrambenih ratova 1991– 1999. godine?

Na kraju – kada će se konačno završiti, posle 16 godina, proces za špijunažu gospodinu Momčilu Perišiću, potpredsedniku Vlade, koji je 2002. godine uhvaćen kako predaje državne... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Obradoviću.

Reč ima potpredsednik Vlade, Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Mnogo pitanja za kratko vreme.

Pre svega, vi ste kao građani Srbije svedoci da nakon terorističkog akta, kako ga mi doživljavamo i kako smatra i naše tužilaštvo, protiv Marka Đurića i građana srpske nacionalnosti koji žive u našoj južnoj pokrajini, Tužilaštvo za organizovani kriminal pokrenulo je istragu i u tom smislu mi preduzimamo mere i radnje, saslušavamo lica, pošto pitate šta smo preduzeli, i preduzimamo radnje koje treba da dovedu do toga da se kvalifikuje to delo i da se podigne optužnica protiv onih, bilo da su izvršioc i bilo da su nalogodavci. Postoji već jedan dobar pravac u smislu da mi imamo ko su lica koja su učestvovala u različitim delovima toga, da se protiv tih lica podignu optužnice i da se čeka prilika da budu dostupna našim organima da bi se privela pravdi.

Dakle, Ministarstvo pravde i Ministarstvo unutrašnjih poslova rade intenzivno na tome. Naš cilj je da takva vrsta teškog krivičnog dela, ne samo protiv Marka Đurića već institucije Republike Srbije koju on predstavlja u našoj južnoj pokrajini ne bude nekažnjena, već da pošaljemo snažnu poruku da ovako nešto, što je zaista naišlo na osudu čak i onih koji podržavaju Prištinu u secesionističkim ambicijama, zato što je bilo potpuno neprimereno, bilo je monstruozno i onako bahato ponašanje ne zaslužuje ništa manje od teške, teške kvalifikacije i podizanja optužnica, a kasnije i Interpolovih poternica, ako sud tako odluči, za svim tim licima. Ja znam da neće uvek biti lako i ne želim da vam kažem da možemo lako da dođemo do svih tih lica, ali ćemo se truditi. Kao što nismo odustali nikada po poternicama sudova za Tačijem i za Haradinajem, mi nećemo odustati i, ako bilo gde budemo mogli da dođemo do tih lica, ta lica će biti privedena našim zakonima.

Što se tiče briselskih pregovora, oni su upravo zbog toga u prekidu. Mi ne možemo da razgovaramo ako je način razgovora takav da će ljudi koji su ključni pregovarači, a Marko Đurić to jeste, ljudi koji sede sa tim ljudima i razgovaraju budu na najstrašniji način maltretirani i zlostavljani upravo kao izraz, ja bih rekao, nemoći, ali to pokazuje da nema spremnosti da se razgovara o najvažnijoj temi, a to je implementacija Briselskog sporazuma, odnosno zajednica srpskih opština.

Naša suštinska, naša najvažnija stvar je upravo insistiranje na implementaciji ovog dela Briselskog sporazuma kada bude spremnosti, a mi očekujemo da tu pokaže svoje prave namere i Evropska unija. Ako Evropska unija, koja je garant i potpisnik Briselskog sporazuma, dakle neko ko je garantovao, a potpisala ga je prištinska strana, ako je Evropska unija bila garant, onda da insistira na punoj implementaciji. Ne na implementaciji delimičnoj, revidiranoj, ovakvoj ili onakvoj, nego implementaciji sporazuma onako kako je potpisan. I mi na tome insistiramo.

Što se tiče sednice Narodne skupštine, to ne mogu da odgovorim, jer to nije u nadležnosti Vlade. Ne možemo zakazivati sednice Narodne skupštine.

Što se tiče odnosa prema borcima i njihovim pravima, mislim da je Vlada Republike Srbije, i prethodna, naravno, imala izuzetno puno sluha da popravi neke istorijske nepravde prema ljudima koji su se borili za ovu zemlju, u različitim periodima. Drago mi je da imamo, verujem, ovde apsolutno većinsku podršku Narodne skupštine za takve stvari, jer Srbija ne sme da bude zemlja koja će zaboraviti ljude koji su faktički išli, neki dali najvažnije i najvrednije što su imali, svoje živote.

Ja se trudim da pripadnicima Ministarstva unutrašnjih poslova uvek pokažem dužno poštovanje, pogotovo porodicama onih koji su poginuli boreći se za Srbiju ili čuvajući Srbiju na bilo koji način. Te porodice i u Vojsci i u Policiji zapošljavamo, pokušavamo da pronađemo način da tim ljudima izađemo u susret u rešavanju njihovih različitih socijalnih pitanja. Pronalazimo način da popravimo njihov status.

Nije uvek moguće pronaći novac za sve. Znam da će biti nekih pitanja da li je dovoljno novca bilo za ovo ili ono, ali se trudimo da sav novac koji imamo, i pre svega poštovanje prema tim ljudima pokazujemo na svakom mestu, jer čini mi se da su se u nekim trenucima neke vlasti malo snebivale da pokažu bilo kakvu vrstu odnosa prema ljudima koji su učestvovali, slobodno mogu da kažem, u odbrambenim ratovima. Mi nismo učestvovali u agresijama na bilo koga i žao mi je što tada nije bilo sluha da se prema tim ljudima postupa onako kako bi svako voleo da se postupa prema svakom od nas.

Nadamo se da će se to nastaviti i u svakoj narednoj vladi. Nadam se da će ne samo oni koji su bili u redovima Vojske i Policije, već i oni koji su bili kao obični građani, koji su bili u redovima jedinica Vojske Jugoslavije ili Vojske Srbije i Crne Gore ili Vojske Srbije, koji su bili u svim tim jedinicama da će imati dužno poštovanje i da ćemo pronaći način da i kroz naše sisteme obrazovanja, kroz našu istoriju istaknemo onu ulogu onih ljudi koji su faktički uvek bili na braniku otadžbine. Na to moramo da budemo uvek ponosni, moramo, kao što i druge zemlje rade, da čuvamo sve te tradicije.

Što se tiče ovih nekih drugih pitanja, ne mogu odgovoriti na neka koja faktički ne zadiru u rad ministarstva koje predstavljam, tako da ili će to reći neko od kolega ili ćete ih dobiti pismeno, ali svakako ćemo se potruditi da odgovorimo na sve.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, potpredsedniče.

S obzirom na to da se, saglasno članu 205 Poslovnika Narodne skupštine, poslanička pitanja postavljaju u vremenskom periodu od 16 do 19 časova, a pošto je sada 19 časova i 12 minuta, završavamo rad u delu sednice koji se odnosi na poslanička pitanja.

Zahvaljujem svima na učešću.

Još jednom podsećam, sa radom nastavljamo sutra, u petak, 27. aprila, sa početkom u 10.00 časova.

(Sednica je prekinuta u 19.15 časova.)